

ส่วนที่
2

**ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ
และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติเป็นการประเมินผลสถานการณ์การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ ใน 2 ส่วน ได้แก่

1. การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม 6 มิติ

2. การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน

1. การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม 6 มิติ

เป็นการประเมินผลการดำเนินการพัฒนาตามเป้าหมาย “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยมีภาครัฐเป็นปัจจัยสนับสนุน บนหลักภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาและยกระดับศักยภาพของประเทศในทุกมิติ การพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นฐานการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน เพื่อนำพาการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ เนื่องจากยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ 1 ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาประเทศระยะยาว จึงกำหนดการประเมินผลการพัฒนาในภาพรวมจำนวน

1. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

2. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

4. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

5. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

6. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ทั้งนี้ เป้าหมายข้างต้นไม่ได้มีการกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งในการจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติแต่ละปีจะพิจารณาจากข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนผลการพัฒนาในระดับผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ตัวชี้วัดทั้งระดับประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและความท้าทายของสถานการณ์การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของประเทศ และระดับสากลเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่เทียบเคียงกับนานาประเทศ นำไปสู่การยกระดับการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล โดยสามารถสรุปผลบรรลุผลสัมฤทธิ์ระดับเป้าหมายภาพรวมของยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 มิติ ใน พ.ศ. 2568

- มิติที่ 1: ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย**
 - ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยพัฒนาการ ดีขึ้น
 - ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยปรับตัว ดีขึ้น
- มิติที่ 2: ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้**
 - ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดีขึ้น
 - การพัฒนาเศรษฐกิจปรับตัว ดีขึ้น
 - การกระจายรายได้ปรับตัว ดีขึ้น
- มิติที่ 3: การพัฒนาระบบทุนมนุษย์ของประเทศ**
 - คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ปรับตัว ดีขึ้น
- มิติที่ 4: ความก้าวหน้า และ ความเสมอภาคทางสังคม**
 - ความก้าวหน้าทางสังคม ดีขึ้น
 - ความเหลื่อมล้ำในสังคม ดีขึ้น
- มิติที่ 5: ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และ ความปลอดภัยของประชาชน**
 - ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ปรับตัว ดีขึ้น
 - ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติปรับตัว ดีขึ้น
- มิติที่ 6: ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการจัดการให้บริการของภาครัฐ**
 - ประสิทธิภาพของภาครัฐ และการจัดการให้บริการของรัฐบาล ดีขึ้น

2. การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน

เป็นการประเมินผลการพัฒนาตามเป้าหมายรายยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการเดียวกันกับการประเมินผลการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับภาพรวม ทั้งนี้ การประเมินผลการพัฒนาทั้งในระดับเป้าหมายภาพรวม และระดับเป้าหมายรายยุทธศาสตร์ชาติ จะเป็นการรายงานผลการประเมินสถานการณ์การพัฒนาตามข้อเท็จจริงจากข้อมูลกลุ่มตัวชี้วัดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกมาใช้ในการประเมินผลเท่านั้น เพื่อสะท้อนผลลัพธ์ระยะยาวหรือผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ และในส่วนของ การประเมินผลลัพธ์ขั้นกลางของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นการประเมินผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการ/การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งจะมีการรายงานผลการประเมินในส่วนที่ส่งของเล่มรายงานฉบับนี้ โดยสามารถสรุปผลการประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน ใน พ.ศ. 2568

- ยุทธศาสตร์ชาติ 1: ด้านความมั่นคง**
 - ความสุขของประชากรไทย ดีขึ้น
 - ความพร้อมของกองทัพ พัฒนาด้านความมั่นคงและการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทางความมั่นคง ดีขึ้น
 - ความร่วมมือของกองทัพ พัฒนาด้านความมั่นคงและการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง ดีขึ้น
 - บทบาท และความร่วมมือของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ ดีขึ้น
 - ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงของครัวเรือน ดีขึ้น จากความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างไรก็ตาม ดัชนีประชาธิปไตยของประเทศไทย ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติ 2: ด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ**
 - รายได้ประชาชาติ (GNI) อัตราการขยายตัวร้อยละ ดีขึ้น
 - อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดีขึ้น
 - การกระจายรายได้ จากผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด ดีขึ้น
 - ผลิตภาพการผลิตรวม ดีขึ้น
 - ผลิตภาพแรงงาน ดีขึ้น แต่อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานปรับตัว ดีขึ้น
 - ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) มีมูลค่าการสูงที่สุดและพัฒนาของประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GERD/GDP) ดีขึ้น
 - อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติ 3: ด้านการพัฒนาคนและสังคม**
 - คุณธรรมของคนในสังคมไทยในแต่ละช่วงวัย ดีขึ้น
 - ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยม (O-NET) พื้นถิ่น โดยนัย ผลการวัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา ดีขึ้น
 - อัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ดีขึ้น
 - อัตราการฆ่าตัวตาย ดีขึ้น
 - ดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติ 4: ด้านความก้าวหน้าและความเสมอภาคทางสังคม**
 - ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร ดีขึ้น
 - ความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านสังคม ในพื้นที่ความก้าวหน้าของชนบทในระดับจังหวัด ดีขึ้น
 - ความก้าวหน้าของคนด้านกรรมสิทธิ์และชุมชน ดีขึ้น
 - ความยากจนหลายมิติของกลุ่มสูงอายุ ปรับตัว ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติ 5: ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ สิ่งแวดล้อม และ วัฒนธรรม**
 - การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างยั่งยืน ดีขึ้น
 - การฟื้นฟูและสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ดีขึ้น
 - การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ดีขึ้น แต่ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พลังงานหมุนเวียนต่อโครงการพลังงานทั้งหมด ดีขึ้น
 - อันดับด้านวิทยาศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ดีขึ้น
 - เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากร และองค์กรอนุรักษ์ ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติ 6: ด้านประสิทธิภาพการดำเนินการของภาครัฐ**
 - ประสิทธิภาพการดำเนินการของภาครัฐ ดีขึ้น
 - การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของภาครัฐ ดีขึ้น
 - การควบคุมความโปร่งใสการทุจริตและประพฤติมิชอบปรับตัว ดีขึ้น
 - การบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม ดีขึ้น

มิติที่ 1 ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

มิติที่

01

ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

สถานการณ์ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย ใน พ.ศ. 2568

ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย
สะท้อนจากดัชนีความสุขโลก
มีอันดับดีขึ้น
อยู่ในอันดับที่ 49
จาก 147 ประเทศ

ความอยู่เย็นเป็นสุข
ร่วมกันในสังคมไทย
สะท้อนจากดัชนีความอยู่เย็น
เป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย
ปรับตัวดีขึ้น
อยู่ที่ร้อยละ 52.92

ภาพรวมการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องใน พ.ศ. 2568 ส่งผลให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยมีพัฒนาการดีขึ้น สะท้อนจาก ดัชนีความสุขโลก โดยในพ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) ประเทศไทย มีทั้งอันดับและคะแนนดีขึ้น 9 อันดับมาอยู่ในอันดับที่ 49 และมีคะแนนอยู่ที่ 6.222 คะแนน ที่ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากปัจจัยย่อยที่มีคะแนนสูงขึ้น โดยมีจุดแข็งสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยวัฒนธรรมการบริจจาคีตติสันต์อันดับแรกของโลก อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายในเรื่องความสุขของคนวัยทำงานที่ต่ำกว่าวัยอื่น และความไว้วางใจในสังคมที่ยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับนานาชาติ ขณะเดียวกันความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย มีสถานการณ์ดีขึ้น พิจารณาจากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย โดยใน พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) มีค่าดัชนีฯ อยู่ที่ 52.92 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าดัชนีฯ อยู่ที่ 51.64 ซึ่งภาพรวมในปี 2567 มีแนวโน้มดีขึ้นจากบทบาทของประชาชนที่มีความตื่นตัวมากขึ้น และการบริหารจัดการเฉพาะจุด โดยประชาชนไทยให้ความสนใจต่อประเด็นทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น มีภาวะสุขภาพจิตที่ดีขึ้น และมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันภาครัฐสามารถดำเนินการสร้างมาตรฐานในด้านต่าง ๆ อาทิ แหล่งท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ รวมถึงการวางระบบด้านดิจิทัลและกลไกการมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวดีขึ้นดังกล่าวส่วนใหญ่สะท้อนในมิติของการรับรู้ การมีส่วนร่วม และโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ แต่ยังคงมีความท้าทายในการยกระดับผลลัพธ์เชิงคุณภาพในด้านต่าง ๆ อาทิ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และความปลอดภัย

ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา
ดัชนีความสุขโลก (จากรายงานความสุขโลก (World Happiness Report 2024 จัดทำโดยเครือข่ายวิชาการเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืนภายใต้องค์การสหประชาชาติ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 58/ 5.976 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 49/ 6.222 คะแนน	อันดับเพิ่มขึ้น 9 / คะแนน เพิ่มขึ้น 0.246	อันดับเพิ่มขึ้น ร้อยละ: 15.52 คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ: 4.12 😊
- ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศต่อหัว	17,582	21,178	เพิ่มขึ้น 3,596 (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ: 20.45 😊
- การสนับสนุนทางสังคม (การได้รับความช่วยเหลือและ สนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง)	0.876	0.876	คงเดิม (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)	คงเดิม 😊
- การมีอายุคาดเฉลี่ย ของการมีสุขภาพที่ดี	68.3	65.76	ลดลง 2.54 (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)	แย่ง ร้อยละ: 3.72 😞
- การมีสิทธิและเสรีภาพ	0.880	0.910	เพิ่มขึ้น 0.03 (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ: 3.41 😊
- ความเอื้ออาทรต่อกัน	0.644	0.645	เพิ่มขึ้น 0.001 (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ: 0.16 😊
- การรับรู้ต่อการทุจริตในประเทศ	0.901	0.879	ลดลง 0.022 (ยิ่งน้อยยิ่งดี)	ลดลง ร้อยละ: 2.44 😊

สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ.2568) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 49 โดยมีค่า 6.222 คะแนน ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า พ.ศ.2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) โดยอยู่ในอันดับที่ 58 หรือมีค่า 5.976 คะแนน คิดเป็นการปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.52 และร้อยละ 4.12 ตามลำดับ โดยประเทศไทยปรับตัวดีขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) **การมีสิทธิและเสรีภาพ** ซึ่งคะแนนของไทยเพิ่มขึ้นจากความพอใจต่อการมีอิสระในการมีสิทธิ เสรีภาพ การเลือกใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ หรือความรู้สึกผ่อนคลายจากมาตรการควบคุมต่าง ๆ หมดไปอย่างสิ้นเชิง สะท้อนว่าคนไทยรู้สึกว่ามีอำนาจในการกำหนดและตัดสินใจชีวิตตัวเองมากขึ้น (2) **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของไทย** ตามรายงานมีการใช้ GDP ต่อหัว ในหน่วยดอลลาร์สากล (PPP) แทนดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากต้องการวัด “คุณภาพชีวิตที่แท้จริง” ของประชากร โดยประเทศไทยมีการปรับตัวสูงขึ้นจากประมาณ 17,582 ดอลลาร์สากล เป็น 21,178 ดอลลาร์สากล แสดงถึงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อมาตรฐานการครองชีพ และ (3) **การรับรู้ต่อการทุจริตในประเทศ** แม้ตัวเลขจะยังสูงแต่มีทิศทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ข้อมูล พ.ศ. 2568 มีการวิเคราะห์ความเอื้ออาทรและการแบ่งปัน ซึ่งเน้นผลกระทบของการช่วยเหลือผู้อื่น อาทิ การแบ่งปันมื้ออาหาร ความสัมพันธ์ในครอบครัวต่อความสุขเป็นหลัก สำหรับประเทศไทยมีจุดแข็งด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ส่งผลให้มีคะแนนการบริจาคสูงเป็นอันดับ 8 ของโลก โดยมีคนบริจาคเงินเพื่อการกุศลถึงร้อยละ 64.5 ของประชากร

ใน พ.ศ. 2568 สถานการณ์ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย สะท้อนจาก ดัชนีความสุขโลก สรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

ความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทย				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ดัชนีความอยู่ดีมีสุขร่วมกัน ในสังคมไทย	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 51.64 (revised*)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567)** 52.92	เพิ่มขึ้น 1.28	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.48 😊
- องค์ประกอบที่ 1 การมีสุขภาพะ	44.41	43.79	ลดลง 0.62	แยกลง ร้อยละ 1.40 😞
- องค์ประกอบที่ 2 เศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และเป็นธรรม	61.13	61.65	เพิ่มขึ้น 0.52	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.85 😊
- องค์ประกอบที่ 3 คุณทางวัฒนธรรม	45.33	57.27	เพิ่มขึ้น 11.97	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.34 😊
- องค์ประกอบที่ 4 สังคมที่เป็นธรรม และปลอดภัย	47.95	46.61	ลดลง 1.34	แยกลง ร้อยละ 2.79 😞
- องค์ประกอบที่ 5 สภาพแวดล้อมที่มี คุณภาพและยั่งยืน	51.56	49.98	ลดลง 1.58	แยกลง ร้อยละ 3.06 😞
- องค์ประกอบที่ 6 ธรรมาภิบาล	67.29	60.99	ลดลง 6.3	แยกลง ร้อยละ 9.36 😞

หมายเหตุ : * ข้อมูลดัชนีความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทย มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังเพื่อแสดงผลสถานการณ์ที่แสดงในปัจจุบัน ๆ อาจมีค่าที่เปลี่ยนแปลงจากที่ปรากฏในรายงานฯ พ.ศ. 2567

**คะแนนดัชนีความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทย
คะแนนระหว่าง 22.67 – 32.82 หมายถึง เร่งแก้ไข
คะแนนระหว่าง 32.83 – 42.97 หมายถึง ต้องปรับปรุง
คะแนนระหว่าง 42.98 – 53.13 หมายถึง ปานกลาง (ช่วงค่าเฉลี่ย)
คะแนนระหว่าง 53.14 – 63.28 หมายถึง ดี
คะแนนระหว่าง 63.29 – 100.00 หมายถึง ดีมาก (ช่วงสูงสุด)

สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ดัชนีความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทยอยู่ที่ 52.92 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนนดัชนีอยู่ที่ 51.64 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.48 โดยมีความก้าวหน้าใน 2 ประเด็น ได้แก่ (1) เศรษฐกิจที่เข้มแข็งและเป็นธรรม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีคะแนนมากที่สุด สะท้อนจากการที่ครัวเรือนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินในระบบได้เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำรายได้ลดลง ระบบความคุ้มครองแรงงานมีความครอบคลุม และแรงงานเข้าสู่ระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อความมั่นคงในการทำงานปรับตัวดีขึ้น ทั้งนี้ สถานการณ์หนี้ครัวเรือนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการเข้าถึงสินเชื่อในระบบเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ภาคครัวเรือนยังคงเผชิญปัญหาการออมที่ลดลง และ (2) ทูทางวัฒนธรรม ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความเข้าใจความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรมศาสนิกสัมพันธ์ มีคะแนนเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก สะท้อนว่าในปีที่ผ่านมา มีการจัดกิจกรรมหรือการเปิดพื้นที่ให้คนต่างศาสนา และวัฒนธรรมได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพิ่มขึ้น หรือประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้เพิ่มขึ้น ประกอบกับการยกระดับแหล่งเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานในตัวชี้วัด จำนวนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของกรมศิลปากรมีคะแนนเพิ่มขึ้นเกือบ 3 เท่าตัว บ่งชี้ว่ามีการลงทุนหรือจัดการระบบบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้เข้าเกณฑ์มาตรฐานได้อย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงปัจจัยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่คนไทยหันมาสนใจจากเหง้าของตนเองมากขึ้น สะท้อนจากตัวชี้วัดจำนวนครั้งของผู้เข้าชมแหล่งมรดกศิลปวัฒนธรรม (ทั้งสถานที่จริงและออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องตัวชี้วัด ด้านนิทรรศการเสมือนจริงที่มีคะแนนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีมาผสมผสานกับวัฒนธรรม ดึงดูดให้ผู้คนเข้าร่วมได้ง่ายขึ้น

มิติที่ 2 ชิดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

มิติที่

02

ชิดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

สถานการณ์ชิดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ใน พ.ศ. 2568

ภาพรวมการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน พ.ศ. 2568 ส่งผลให้ชิดความสามารถในการแข่งขัน **แย่งลง** สะท้อนจากอันดับชิดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ลดลงมาอยู่ในอันดับที่ 30 ด้วยคะแนน 71.3 คะแนน จากทั้งหมด 69 ประเทศ แย่งลงจากปีก่อนหน้าที่มีอันดับที่ 25 ด้วยคะแนน 72.5 คะแนน เป็นผลจากการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพของภาครัฐปรับตัวแย่งลง ขณะที่การพัฒนาเศรษฐกิจ **ดีขึ้น** พิจารณาจากอัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ที่มีการขยายตัวร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.0 เนื่องจากการกลับมาขยายตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ และการกระจายรายได้ที่มีสถานการณ์ **ดีขึ้น** พิจารณาจากความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per Capita) ระหว่างภาคที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด โดยมีความแตกต่างอยู่ที่ 5.0 เท่า ซึ่งปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีความแตกต่างอยู่ที่ 5.3 เท่า

ชิดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	การเปลี่ยนแปลง (เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1) อันดับชิดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดย IMD	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 25 72.5 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 30 71.3 คะแนน	ลดลง 5 อันดับ ลดลง 1.2 คะแนน	อันดับแย่งลง ร้อยละ 20 ☹️ คะแนนแย่งลง ร้อยละ 166 ☹️
2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 2.0 17,954,668 ล. (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 2.5 18,582,671 ล.	การขยายตัวเพิ่มขึ้น	ดีขึ้น ร้อยละ 25 😊

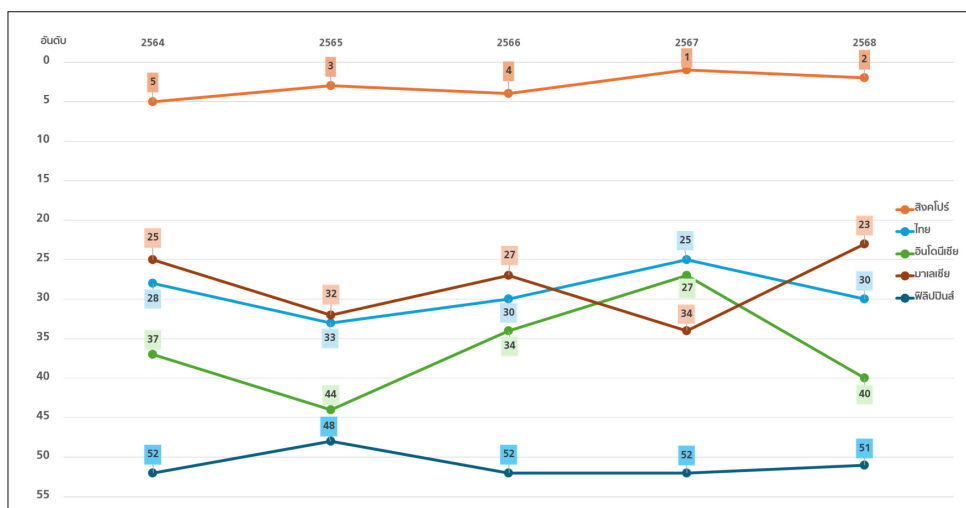
ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	การเปลี่ยนแปลง (เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา
3) ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ภาค ต่อหัว (GRP per Capita) ระหว่าง ภาคที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) แตกต่าง 5.3 เท่า ภาคตะวันออก 514,552 บาท/คน/ปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 97,107 บาท/คน/ปี (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) แตกต่าง 5.0 เท่า ภาคตะวันออก 496,847 บาท/คน/ปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 99,272 บาท/คน/ปี	ความแตกต่าง ลดลง	ดีขึ้น ร้อยละ 5.66 😊

หมายเหตุ : * ตัวชี้วัดมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง ส่งผลให้สถานการณ์อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567

ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ สะท้อนได้จาก 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

1) ขีดความสามารถในการแข่งขัน พิจารณาจากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ (World Competitiveness Ranking) ซึ่งเป็นการประเมินจากปัจจัยหลัก 4 ด้านที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ได้แก่ ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ ด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจ และด้านโครงสร้างพื้นฐานจัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับปานกลาง โดยอยู่อันดับที่ 30 จาก 69 ประเทศ มีคะแนนสุทธิ 71.3 คะแนน ปรับตัวลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) อยู่อันดับที่ 25 มีคะแนนสุทธิ 72.5 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศไทยเป็นอันดับที่ 3 รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาที่แย่ลงในทุกด้านจำแนกเป็น ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ โดยอยู่ในอันดับที่ 8 จากอันดับที่ 5 และด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ อยู่ในอันดับที่ 32 จากอันดับที่ 24 ขณะที่ด้านประสิทธิภาพภาคเอกชนอยู่ในอันดับที่ 24 จากอันดับที่ 20 และด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในอันดับที่ 47 จากอันดับที่ 43 ในปีก่อนหน้า

ภาพรวมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอาเซียน พ.ศ. 2564 – 2568

ที่มาของข้อมูล : สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD)

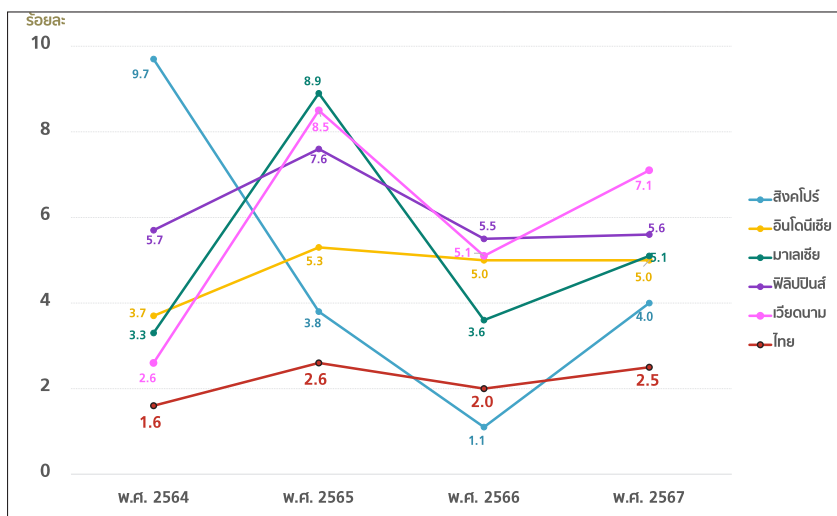
2) การพัฒนาเศรษฐกิจ พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจัดทำโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีมูลค่า ณ ราคาประจำปี 18,582,671 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัว ณ ราคาที่แท้จริง ร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีมูลค่า

17,954,668 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.0 ซึ่งแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากการกลับมาขยายตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ รวมทั้งการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในภาพรวมเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวจากช่วงโควิด-19 แล้วระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีอัตราการขยายตัวที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เนื่องจากปัญหาเชิงโครงสร้างที่สะสมมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ หนี้ครัวเรือนที่สูงกว่าร้อยละ 80 ของ GDP ผลผลิตภาพการผลิตต่ำ การพึ่งพาธุรกิจบริการแบบดั้งเดิมอย่างการท่องเที่ยวและการส่งออก ซึ่งต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของมาตรการทางเศรษฐกิจที่ถูกนำมาใช้ในสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์อย่างรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น นอกจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ อาทิ การกำกับให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรม ความโปร่งใสและธรรมาภิบาลของภาครัฐ การพัฒนาทักษะแรงงาน การพัฒนาการผลิตด้วยนวัตกรรม และผลิตสินค้าที่ตอบโจทย์ความต้องการของกระแสโลกที่เปลี่ยนไป

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยด้านการใช้จ่าย

%YoY	2566	2567
อัตราการขยายตัว GDP	2.0	2.5
รายได้ต่อหัว (บาท/คน/ปี)	256,345	264,608
การบริโภคภาคเอกชน	6.9	4.4
การอุปโภคภาครัฐ	-4.7	2.5
การลงทุนภาคเอกชน	3.1	-1.6
การลงทุนภาครัฐ	-4.2	4.8
การส่งออกสินค้าและบริการ	2.4	7.8
การนำเข้าสินค้าและบริการ	-5.5	6.3

อัตราการขยายตัวของ GDP ใน 6 ประเทศอาเซียน พ.ศ. 2564 - 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย พ.ศ. 2567 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3) การกระจายรายได้ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากร (GRP per Capita) จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากรของภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ณ ราคาประจำปี 496,847 บาท/คน/ปี ซึ่งมีสัดส่วนการผลิตสำคัญมาจากสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม รองลงมาคือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคเหนือ ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่ำสุด ณ ราคาประจำปี 99,272 บาท/คน/ปี ซึ่งมีสัดส่วนการผลิตหลักในภาคเกษตร ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุดที่ภาคตะวันออกและต่ำสุดที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังกล่าว มีความแตกต่าง 5.0 เท่า ลดลงจาก 5.3 เท่าในปีก่อนหน้า

ผลิตภัณฑ์ภาคต่อคน (GRP per capita)

ภาค	GRP per capita (บาท/ปี)		อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	
	2565	2566	2565	2566
ตะวันออกเฉียงเหนือ	97,107	99,272	5.5	2.2
เหนือ	118,629	124,548	6.0	5.0
ใต้	143,682	146,832	8.8	2.2
ตะวันออก	514,552	496,847	9.0	-3.4
ตะวันตก	176,369	174,207	11.6	-1.2
กลาง	283,891	278,250	1.9	-2.0
กทม. และปริมณฑล	462,702	488,534	6.0	5.6
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อคน	248,788	256,345	7.1	3.0

ที่มาของข้อมูล : รายงานผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2566 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มิติที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

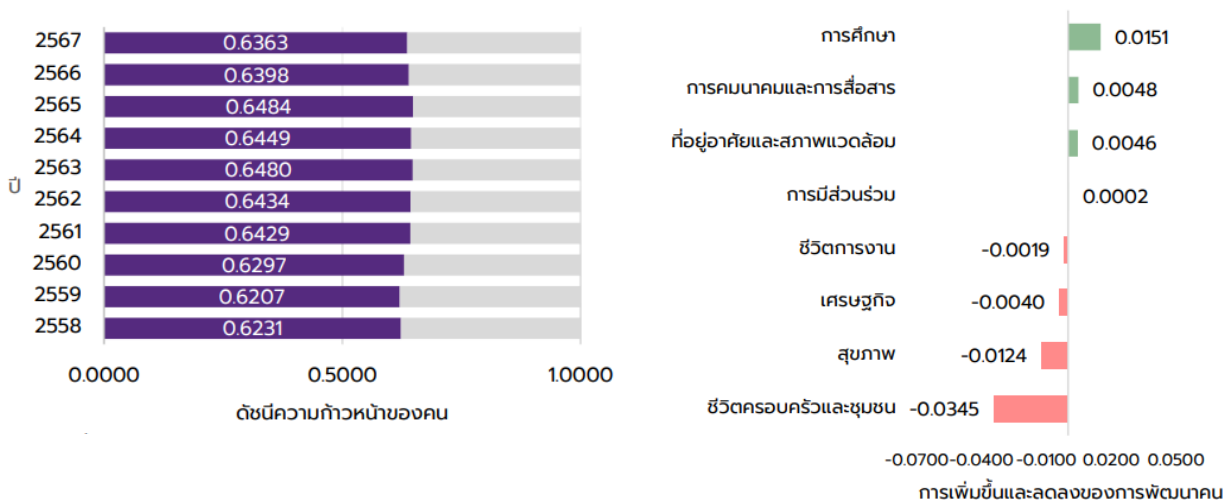
มิติที่ 03

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

สถานการณ์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ของประเทศไทย ใน พ.ศ. 2568

สถานการณ์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ใน พ.ศ. 2568 พบว่า ในภาพรวม มีแนวโน้มที่ปรับตัวลดลง สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ที่มีการจัดทำรายงานปีล่าสุด พ.ศ. 2567 ที่ระดับการพัฒนาคนเท่ากับ 0.6363 ปรับตัวลดลงจาก 0.6398 ใน พ.ศ. 2566 คิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ 0.55 อันเป็นผลมาจากการลดลงของดัชนีย่อย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ และด้านชีวิตการทำงาน ขณะที่ด้านการศึกษา ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร ด้านที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าดัชนีเพิ่มขึ้น

ที่มาของข้อมูล : รวบรวมและประมวลผล โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

หมายเหตุ : * กระบวนการจัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคนมีการปรับปรุงวิธีการคำนวณและข้อมูลตัวชี้วัดย้อนหลังตั้งแต่ปี 2558 - 2566 ซึ่งเป็นการปรับปรุงการจัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคนใน 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ (1) การจัดการข้อมูลที่ขาดไป (Imputation of Missing Data) และ (2) การปรับปรุงข้อมูลตัวชี้วัด เพื่อให้สอดคล้องกับแหล่งที่มาของข้อมูลและสะท้อนสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของการพัฒนามนุษย์อย่างแท้จริง ส่งผลให้สถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ประกอบด้วย ดัชนีย่อย 8 ด้าน ได้แก่ (1) ดัชนีย่อยด้านสุขภาพ (2) ดัชนีย่อยด้านการศึกษา (3) ดัชนีย่อยด้านชีวิตการงาน (4) ดัชนีย่อยด้านเศรษฐกิจ (5) ดัชนีย่อยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (6) ดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน (7) ดัชนีย่อยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ (8) ดัชนีย่อยด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนามนุษย์และวงจรชีวิตของมนุษย์ โดยรายงานปีล่าสุด พ.ศ. 2567 หากพิจารณาแยกเป็นรายองค์ประกอบ มีรายละเอียด ดังนี้

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ				
ดัชนีย่อย	สถานการณ์ ดัชนี 2566	สถานการณ์ ดัชนี 2567	(เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
- ด้านการศึกษา	0.5130	0.5282	เพิ่มขึ้น 0.0152	ดีขึ้น ร้อยละ: 2.96 😊
- ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	0.6247	0.6292	เพิ่มขึ้น 0.0045	ดีขึ้น ร้อยละ: 0.72 😊
- ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร	0.8062	0.8109	เพิ่มขึ้น 0.0047	ดีขึ้น ร้อยละ: 0.58 😊
- ด้านการมีส่วนร่วม	0.5335	0.5336	เพิ่มขึ้น 0.0001	ดีขึ้น ร้อยละ: 0.02 😊
- ด้านชีวิตการงาน	0.7790	0.7771	ลดลง 0.0019	แย่ลง ร้อยละ: 0.24 😞
- ด้านเศรษฐกิจ	0.6988	0.6947	ลดลง 0.0041	แย่ลง ร้อยละ: 0.59 😞
- ด้านสุขภาพ	0.5995	0.5872	ลดลง 0.0123	แย่ลง ร้อยละ: 2.05 😞
- ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.6240	0.5894	ลดลง 0.0346	แย่ลง ร้อยละ: 5.54 😞

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายองค์ประกอบของดัชนีย่อย พบว่า **ดัชนีย่อยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ ด้านการศึกษา ปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน เป็นผลมาจากคุณภาพการศึกษาที่ปรับตัวดีขึ้น สะท้อนจากคะแนน O-NET ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สูงขึ้น รวมถึงอัตราการคงอยู่ในระบบการศึกษาเพิ่มขึ้นจากมาตรการแก้ไขปัญหาเด็กหลุดออกจากระบบ และอัตราการเข้าเรียนสุทธิในระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้น สำหรับ **ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร** ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐานที่ครอบคลุม และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชากรที่มากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายสวัสดิการและการรับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์ นอกจากนี้ **ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม** ปรับตัวดีขึ้นจากคุณภาพอากาศที่มีฝุ่น PM2.5 ลดลงและมาตรการส่งเสริมการมีที่อยู่อาศัยของภาครัฐ และ **ด้านการมีส่วนร่วม** ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและจำนวนองค์กรชุมชนที่เพิ่มขึ้น

ขณะที่ดัชนีย่อยที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ **ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน** ลดลงมากที่สุด เป็นผลจากปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีการแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพิ่มขึ้น รวมถึงปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว **ด้านสุขภาพ** ปรับตัวลดลงจากสถานการณ์การเจ็บป่วยที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะโรคปอดอักเสบ ไข้หวัดใหญ่ และปัญหาสุขภาพจิต รวมถึงโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) **ด้านเศรษฐกิจ** ปรับตัวลดลงจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับต่ำ หนี้สินครัวเรือนอยู่ในระดับสูง และปัญหาหนี้เสียเพิ่มขึ้น และ **ด้านชีวิตการงาน** ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากการจ้างงานที่ลดลงโดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรม

ภาพรวมสถานการณ์การพัฒนามนุษย์ของไทยในปีที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาที่ไม่สมดุลระหว่างมิติ กล่าวคือ ในขณะที่ประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและการเข้าถึงโลกดิจิทัล ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญในมิติการศึกษาและการคมนาคมขนส่ง แต่กลับพบสัญญาณความเปราะบางที่รุนแรงขึ้นในรากฐานสำคัญของทุนมนุษย์และทุนทางสังคม โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพจิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ทิศทางการขับเคลื่อนในระยะต่อไปจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างสมดุลของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการขยายโอกาส และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ควบคู่ไปกับการเร่งแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างที่เป็นอุปสรรคต่อคุณภาพชีวิต เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพคนของไทยเป็นไปอย่างยั่งยืน

มิติที่ 4 ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

มิติที่
04

ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

สถานการณ์ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคมของประเทศไทย ใน พ.ศ. 2568

ความก้าวหน้าทางสังคม
สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม
ปรับตัวดีขึ้น มีคะแนนอยู่ที่ 70.97 คะแนน
แต่มีความก้าวหน้าล่าช้ากว่าสากล
อยู่ในอันดับที่ 62 จาก 170 ประเทศ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง
สะท้อนจากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค
ปรับตัวดีขึ้น มีค่าอยู่ที่ 0.333
รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค
เฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่รวยที่สุดต่อกลุ่ม
ประชากรที่จนที่สุด ปรับตัว**แย่ลง**
อยู่ที่ 7.83 เท่า

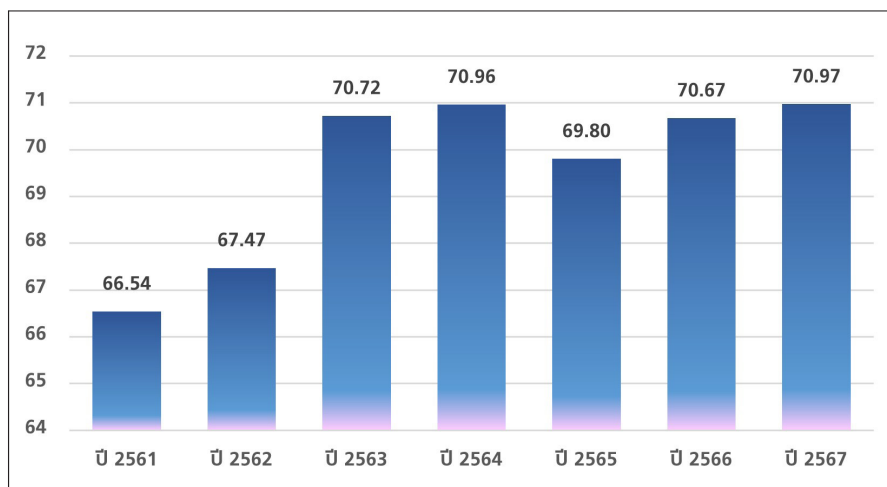
ภาพรวมการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน พ.ศ. 2568 ส่งผลให้**ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคมดีขึ้น** สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าทางสังคมที่มีคะแนนอยู่ที่ 70.97 คะแนน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนนอยู่ที่ 70.67 คะแนน แต่อันดับของประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 62 จาก 170 ประเทศ ลดลงจากปีก่อนหน้าที่อยู่ที่อันดับ 58 จาก 170 ประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าหลายประเทศได้ยกระดับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าทางสังคมที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเท่ากับ 0.333 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าเท่ากับ 0.335 แสดงถึงการปรับตัวที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.60 อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่รวยที่สุดต่อกลุ่มประชากรที่จนที่สุดได้เพิ่มขึ้นเป็น 7.83 เท่า จากปีก่อนหน้าที่มีค่าเท่ากับ 7.79 เท่า แสดงถึงการปรับตัวที่แย่ลง คิดเป็นร้อยละ 0.51

ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	(เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index: SPI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 70.67 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 70.97 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.30 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ: 0.42 😊
	อันดับที่ 58 จาก 170 ประเทศ	อันดับที่ 62 จาก 170 ประเทศ	ลดลง 4 อันดับ	แย่ลง ร้อยละ: 6.90 😞
ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค* (Gini Coefficient) ด้านรายจ่าย เพื่อการอุปโภคบริโภค	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.335	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.333	ลดลง 0.002	ดีขึ้น ร้อยละ: 0.60 😊

หมายเหตุ : * ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค มีค่าน้อยสะท้อนสถานการณ์ดีขึ้น

สถานการณ์ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของประเทศไทย สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ (1) ดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index: SPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดความก้าวหน้าทางสังคมครอบคลุม 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 ความต้องการพื้นฐาน มิติที่ 2 พื้นฐานของการอยู่ดีมีสุข และมิติที่ 3 โอกาส จัดทำโดยองค์กร Social Progress Imperative สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 62 จาก 170 ประเทศทั่วโลก โดยมีคะแนนอยู่ที่ 70.97 คะแนน ดีขึ้นจาก พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่จัดอยู่ในอันดับที่ 58 จาก 170 ประเทศ โดยมีคะแนนอยู่ที่ 70.67 คะแนน คิดเป็นการปรับตัวแย่งลงของอันดับที่ร้อยละ 6.90 และเป็นการปรับตัวดีขึ้นของคะแนนที่ร้อยละ 0.42 จัดอยู่ในอันดับที่ 2 ของกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางระดับสูง (Tier 3) ลดลงจากอันดับแรกในกลุ่ม Tier 3 ในปีก่อนหน้า เป็นรองประเทศเวียดนามที่ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่อยู่ในอันดับที่ 66 (69.09 คะแนน) เป็นอันดับที่ 61 (70.98 คะแนน) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนี พบว่า องค์ประกอบที่คะแนนดีขึ้น ได้แก่ โภชนาการและการแพทย์ น้ำและสุขาภิบาล ที่พักอาศัย คุณภาพสิ่งแวดล้อม สิทธิส่วนบุคคล สิทธิและเสรีภาพ สังคมที่เข้าถึงทุกคน การศึกษาขั้นสูง และองค์ประกอบที่ได้คะแนนน้อยลง ได้แก่ ความปลอดภัย การเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน สุขภาพ ข้อมูลและการสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศในอาเซียน พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากประเทศสิงคโปร์ที่อยู่ในอันดับ 15 (84.21 คะแนน) มาเลเซียที่อยู่ในอันดับที่ 47 (73.83 คะแนน) และประเทศเวียดนามอยู่ในอันดับ 61 (70.98 คะแนน)

ดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม

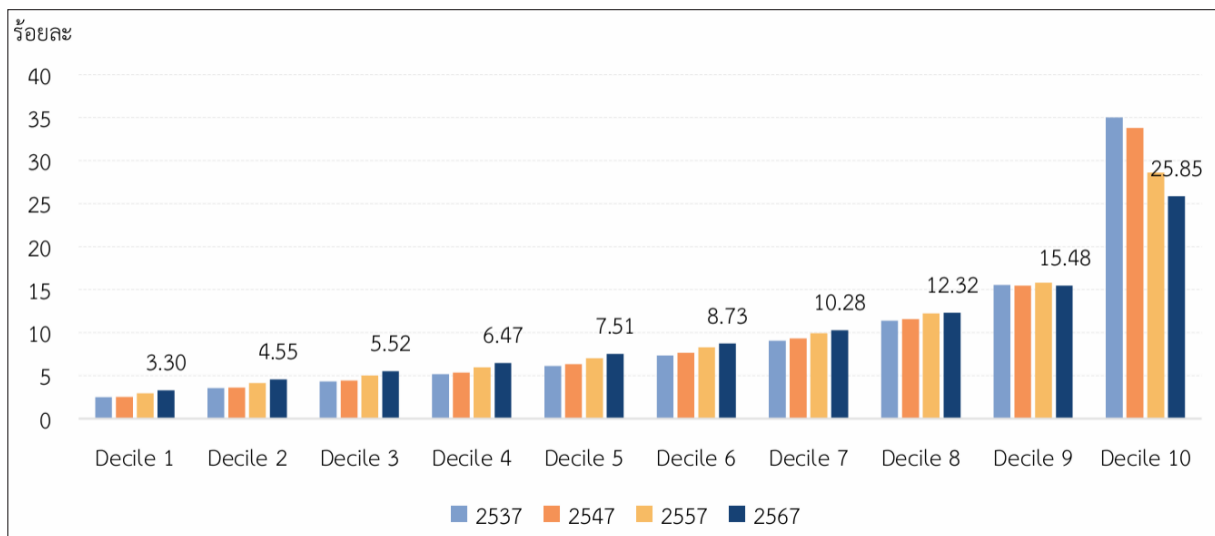
ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม, Social Progress Imperative

เมื่อพิจารณา (2) ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคและบริโภค จากรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายอยู่ที่ 0.333 ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่าเท่ากับ 0.335 แสดงถึงการปรับตัวที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.60 เมื่อพิจารณาสัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่ายอยู่ที่ 7.83 เท่า เพิ่มขึ้นจาก 7.79 เท่า แสดงถึงการปรับตัวแย่งลง คิดเป็นร้อยละ 0.51 โดยส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มประชากรที่มีรายจ่ายสูงสุด (Decile 10) มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 26.03 ในปี 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) มาอยู่ที่ร้อยละ 25.85 ในปี 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) แสดงถึงการปรับตัวที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.69 ขณะที่ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มที่มีรายจ่ายต่ำสุด (Decile 1) มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 3.34 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.30 ในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นการปรับตัวแย่งลงร้อยละ 1.20

ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ของประชากรจำแนกตามกลุ่ม ประชากรตามระดับรายจ่าย *	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 7.79 เท่า	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 7.83 เท่า	แยลง ร้อยละ 0.51 ☹️
ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่ม ที่มีรายจ่ายสูงสุด (Decile 10) (ร้อยละ)*	ร้อยละ 26.03	ร้อยละ 25.85	ดีขึ้น ร้อยละ 0.69 😊
ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่ม ที่มีรายจ่ายต่ำสุด (Decile 1) (ร้อยละ)	ร้อยละ 3.34	ร้อยละ 3.30	แยลง ร้อยละ 1.20 ☹️

หมายเหตุ : * สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย มีค่าน้อยสะท้อนสถานการณ์ดีขึ้น

ส่วนแบ่งรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากร จำแนกเป็น 10 กลุ่ม
ตามระดับรายจ่าย (Decile by Expenditure) ปี 2537 - 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย พ.ศ. 2567
จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มิติที่ 5 ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม
และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

มิติที่

05

ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม
และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติสถานการณ์ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืน
ของทรัพยากรธรรมชาติ ใน พ.ศ. 2568

ภาพรวมการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องใน พ.ศ. 2568 ส่งผลให้สถานการณ์ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยดีขึ้น ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมในบริบทของประเทศไทยที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ 75.7 คะแนน เพิ่มขึ้น 1.3 คะแนน จาก พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนนอยู่ที่ 74.4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.75 อันเป็นผลมาจากประสิทธิภาพการดำเนินงานดีขึ้นทั้งในด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความสมบูรณ์ของระบบนิเวศอย่างไรก็ตามยังมีความท้าทายในการดำเนินการของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติในเป้าหมายที่ 14 ระบบนิเวศทางทะเล และเป้าหมายที่ 15 ระบบนิเวศบนบก ที่แม้จะมีการดำเนินงานในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในมิติต่าง ๆ ที่ครอบคลุมแล้ว แต่ยังมีสถานการณ์ที่อยู่ในระดับท้าทายมากและมีแนวโน้มไม่คืบหน้า ซึ่งยังมีประเด็นท้าทายอย่างต่อเนื่องในเรื่องของประสิทธิภาพในการฟื้นฟูระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางทะเล การขับเคลื่อนตามแผนดำเนินงานและการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่สามารถผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ในขณะที่สถานการณ์ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยยังมีสถานการณ์คงเดิม สะท้อนจากดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียวที่มีค่าดัชนีคงเดิมอยู่ที่ร้อยละ 58.20 โดยจำเป็นต้องเร่งผลักดันให้มีการบังคับใช้ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยการสร้างการบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งนำไปสู่ความก้าวหน้าของระบบเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนต่อไป

ความหลากหลายทางชีวภาพ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	(เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1. ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index - EPI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 45.70 คะแนน	ไม่มีการจัดเก็บ ข้อมูล		
	อันดับที่ 90	ไม่มีการจัดเก็บ ข้อมูล		
ดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อม ในบริบทของประเทศไทย (Environmental Performance Index in the context of Thailand – EPI Thailand)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 74.4 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 75.7 คะแนน	เพิ่มขึ้น 1.3 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 1.75 😊
2. เป้าหมายที่ 14 ระบบนิเวศทางทะเล (SDG 14: Life below Water)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 		คงเดิม 😐
เป้าหมายที่ 15 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15: Life on Land)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 		คงเดิม 😐

ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

1) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (EPI Yale & Columbia) ที่มีการรายงานทุก 2 ปี ซึ่งไม่มีการจัดเก็บข้อมูลใน พ.ศ. 2568 จึงพิจารณาเทียบเคียงจากดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมในบริบทของประเทศไทย (EPI Thailand) จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ใช้รูปแบบการคำนวณที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย เชื่อมโยงกับนโยบายและแผนของประเทศ รวมทั้งสอดคล้องกับบริบทโลก ซึ่งสะท้อนผลลัพธ์เช่นเดียวกับกรอบการประเมิน EPI Yale&Columbia โดยสามารถเป็นข้อมูลในการประเมินสถานการณ์ของเป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและสามารถเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในแต่ละช่วงเวลาได้ โดย พ.ศ. 2568 มีค่าคะแนนอยู่ที่ 75.7 คะแนน และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนนอยู่ที่ 74.4 คะแนน ซึ่งมีค่าเพิ่มขึ้น 1.3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.75 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น โดยพิจารณาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมมีทิศทางที่ดีขึ้น สะท้อนจากการมีสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์มากขึ้น ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีทิศทางดีขึ้นเล็กน้อย สะท้อนจากสถานการณ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ดีขึ้นและด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศยังมีประเด็นที่น่ากังวลในเรื่องของความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศที่มีสาเหตุมาจากการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ ปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาวรุนแรง และการบริหารจัดการคุณภาพน้ำที่ยังไม่สามารถเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเท่าที่ควร

2) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ เป้าหมายที่ 14 ระบบนิเวศทางทะเล และเป้าหมายที่ 15 ระบบนิเวศบนบก จัดทำโดยองค์การสหประชาชาติ โดยเป้าหมายที่ 14 ระบบนิเวศทางทะเลเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสามารถของประเทศในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน โดยใน พ.ศ. 2568 มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับท้าทายมากและมีแนวโน้มไม่คืบหน้า และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 ที่มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับท้าทายมากและมีแนวโน้มไม่คืบหน้า เช่นเดียวกัน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2566 - 2570 ที่มุ่งเน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศ การวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล และการส่งเสริมการกักเก็บคาร์บอนในระบบนิเวศทางทะเล (Blue Carbon) แต่ยังมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ การเพิ่มขึ้นของการท่องเที่ยวชายฝั่งที่ก่อให้เกิดขยะและน้ำเสียในแหล่งน้ำทะเล การป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ส่งผลต่อระบบนิเวศและสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ 15 ระบบนิเวศบนบกเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสามารถของประเทศในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดบนแผ่นดิน ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยใน พ.ศ. 2568 มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับท้าทายมากและมีแนวโน้มไม่คืบหน้า และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม โดยมีประเด็นท้าทายในการดำเนินการอนุรักษ์ ป่าไม้และบริหารจัดการระบบนิเวศบนบก อาทิ การเร่งผลักดันร่างพระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ การส่งเสริมความร่วมมือในระดับพื้นที่ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	(เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียว (Green Global Economy Index - GGEI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 58.20	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 58.20		คงเดิม 😊

ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ สะท้อนจากดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียว ที่มีการจัดทำทุก 2 ปี จัดทำโดยบริษัท Dual Citizens ซึ่งไม่มีการจัดเก็บข้อมูลใน พ.ศ. 2568 จึงพิจารณาจากข้อมูล พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นปีล่าสุดที่มีการจัดเก็บ โดยมีดัชนีอยู่ที่ร้อยละ 58.20 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าซึ่งเป็นข้อมูลเดียวกัน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าประเทศไทยได้ดำเนินยุทธศาสตร์ในการสร้างนโยบายและดึงดูดการลงทุนสีเขียว อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG การร่วมลงนามในพิธีสารเพื่อยกระดับกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้านระหว่างสมาชิกอาเซียนกับจีน ที่มุ่งเน้นความร่วมมือด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม มาตรฐานเกษตร เศรษฐกิจดิจิทัล และเศรษฐกิจสีเขียว แต่ยังคงมีความท้าทายในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคธุรกิจในการผลักดันร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

มิติที่ 6 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

มิติที่
06

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

สถานการณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ ใน พ.ศ. 2568

ประสิทธิภาพของภาครัฐและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ **แย่ลง** โดย ↓

ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก
มีคะแนนเฉลี่ย -0.27 คะแนน
แย่ลง
ใน พ.ศ. 2568
(ข้อมูล พ.ศ. 2667)

อันดับประสิทธิภาพของ
ภาครัฐอยู่ในอันดับที่ 32
ต่ำกว่า
พ.ศ. 2567 ถึง 8 อันดับ

อันดับดัชนีเสรีภาพทาง
เศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ 84
สูงกว่า
พ.ศ. 2567 ถึง 3 อันดับ

ภาพรวมการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องใน พ.ศ. 2568 ส่งผลให้ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ **แย่ลง** สะท้อนจากดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก โดยสถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ย **ลดลง** อยู่ที่ -0.27 คะแนน จาก พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) จากการที่ขาดเสถียรภาพทางการเมือง ประสิทธิภาพของภาครัฐ คุณภาพของกฎระเบียบ หลักนิติธรรม และการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งมีสถานการณ์การพัฒนาที่ **แย่ลง** จากปีก่อนหน้า แต่ประชาชนยังมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผลการจัดอันดับประสิทธิภาพของภาครัฐของประเทศไทยใน พ.ศ. 2568 อยู่ในอันดับที่ 32 ปรับตัว **ลดลง** กว่า พ.ศ. 2567 ถึง 8 อันดับ คิดเป็นการปรับตัว **แย่ลง** ร้อยละ 33.33 จากการลดลงของปัจจัยการคลังภาครัฐ นโยบายภาษี กรอบบริหารภาครัฐ และกฎหมายด้านธุรกิจ แต่ปัจจัยนโยบายภาษียังอยู่ในสถานะคงที่ ส่วนกรอบการบริหารด้านสังคมเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ขณะที่อันดับเสรีภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย **เพิ่มขึ้น** ทั้งอันดับและคะแนน โดยมีอันดับที่ดีเพิ่มขึ้น 3 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 84 และมีค่าคะแนนอยู่ที่ 60.60 คะแนน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1.6 คะแนน หรือสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 3.45 ซึ่งเศรษฐกิจไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีเสรีภาพทางเศรษฐกิจในระดับ “ปานกลาง” โดยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงมีความแข็งแกร่งในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เสรีภาพทางเศรษฐกิจยังคงเผชิญความท้าทาย โดยเฉพาะความจำเป็นในการผลักดันการปฏิรูปสถาบันเชิงเศรษฐกิจ ปัญหาสำคัญคือความไม่มั่นคงทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบั่นทอนบรรยากาศการลงทุนและศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ระบบตุลาการยังคงขาดประสิทธิภาพและมีความเปราะบางต่อการแทรกแซงทางการเมือง ขณะเดียวกันปัญหาการทุจริตก็ยังคงมีอยู่

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	(เพิ่มขึ้น/ลดลง)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ค่าเฉลี่ยดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (Worldwide Governance Indicators : WGI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) -0.22 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) -0.27 คะแนน	ลดลง 0.05 คะแนน	แยลง ร้อยละ: 22.73 ☹️
ปัจจัยประสิทธิภาพของภาครัฐ ภายใต้การจัดอันดับความสามารถ ในการแข่งขัน (The IMD World Competitiveness Rankings)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 24 (67 ประเทศ/ เขตเศรษฐกิจ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 32 (69 ประเทศ/ เขตเศรษฐกิจ)	เพิ่มขึ้น 8 อันดับ	แยลง ร้อยละ: 33.33 ☹️
ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Index of Economic Freedom)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 87 (จาก 176 ประเทศทั่วโลก)	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 84 (จาก 184 ประเทศทั่วโลก)	ลดลง 3 อันดับ	ดีขึ้น ร้อยละ: 3.45 😊
	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 59.00 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 60.60 คะแนน	เพิ่มขึ้น 1.6 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ: 2.71 😊

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ สะท้อนจาก 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) **ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก** จากรายงานดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ซึ่งเป็นการประเมินการมีธรรมาภิบาล ในภาครัฐของประเทศต่าง ๆ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น ด้านเสถียรภาพ ทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ด้านคุณภาพของกฎระเบียบ ด้านหลัก นิติธรรม และด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งมีการระบุคะแนนในแต่ละด้านตั้งแต่ -2.5 คะแนน (มีระดับธรรมาภิบาลต่ำ) ถึง 2.5 คะแนน (มีระดับธรรมาภิบาลสูง) จัดทำโดยธนาคารโลก สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยของทุกด้านเท่ากับ **-0.27 คะแนน** เทียบกับปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนนเฉลี่ย **-0.22 คะแนน** ซึ่งเป็นสถานการณ์การพัฒนาที่ **แยลง 0.05 คะแนน** หรือคิดเป็น **ร้อยละ 22.73** โดยเป็นการลดลงจากคะแนนด้านเสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากการก่อการร้าย ด้านประสิทธิภาพ ของภาครัฐ ด้านคุณภาพของกฎระเบียบ ด้านหลักนิติธรรม และด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ ส่วนด้านเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นมีคะแนนเพิ่มขึ้น

ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (Worldwide Governance Indicators : WGI)

ตัวชี้วัดรายมิติ	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566)**	2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)	การเปลี่ยนแปลง พ.ศ. 2567 -2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566-2567)
เสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น (Voice and Accountability)	-1.02	-0.85	-0.81	-0.79	-0.62	-0.65	-0.65	-0.56	0.09
เสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง/การก่อการร้าย (Political Stability and Absence of Violence/Terrorism)	-0.80	-0.48	-0.58	-0.57	-0.38	-0.44	-0.44	-0.68	-0.24
ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Effectiveness)	0.30	0.30	0.23	0.22	0.13	0.31	0.31	0.25	-0.06
คุณภาพของกฎระเบียบ (Regulatory Quality)	-0.03	-0.01	0.08	0.08	0.17	0.12	0.12	0.11	-0.01
หลักนิติธรรม (Rule of Law)	0.02	0.11	0.12	0.09	0.07	-0.20	-0.20	-0.22	-0.02
การควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ (Control of Corruption)	-0.44	-0.45	-0.46	-0.48	-0.45	-0.44	-0.44	-0.53	-0.09
ค่าเฉลี่ย	-0.33	-0.23	-0.24	-0.24	-0.18	-0.22	-0.22	-0.27	-0.05

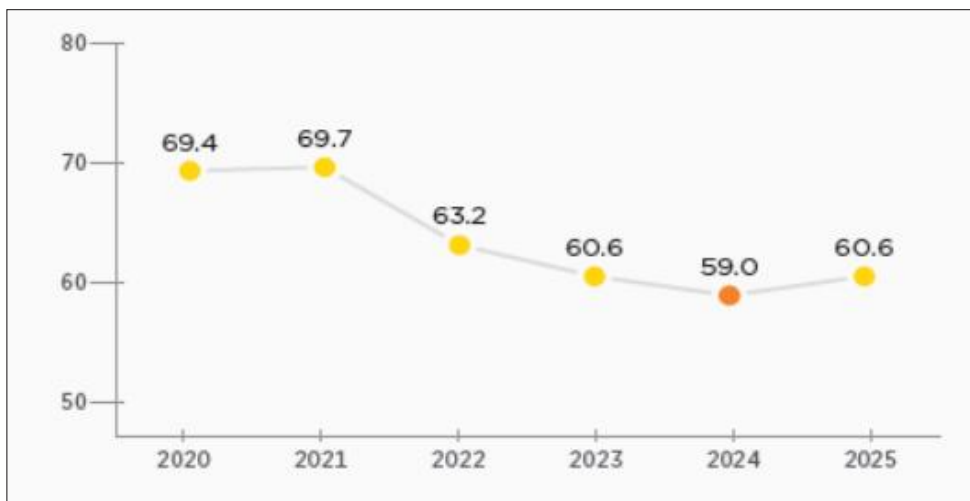
ที่มา : รายงานดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ธนาคารโลก

หมายเหตุ : ** สถานการณ์ พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2567

(2) **ปัจจัยประสิทธิภาพของภาครัฐภายใต้การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน** สะท้อนจากอันดับประสิทธิภาพภาครัฐ ประกอบด้วย ปัจจัยย่อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการคลังภาครัฐ ด้านนโยบายภาษีด้านกรอบบริหารภาครัฐ ด้านกฎหมายด้านธุรกิจ ด้านกรอบบริหารด้านสังคม จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 32 ของโลก จาก 69 ประเทศ และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ปรับตัวลดลงถึง 8 อันดับ สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒหน้าที่ **แย่ง** คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยทั้ง 5 ด้าน พบว่า อันดับปัจจัยย่อยที่ปรับตัวดีขึ้น คือ กรอบการบริหารด้านสังคม อยู่อันดับที่ 45 จากอันดับที่ 47 อันดับปัจจัยย่อยที่ปรับตัวคงที่จากปีก่อน คือ นโยบายภาษี อยู่อันดับที่ 8 และอันดับปัจจัยย่อยที่ปรับตัวลดลงจากปีก่อนหน้าได้แก่ ด้านการคลัง อยู่อันดับที่ 31 จากอันดับที่ 22 กรอบการบริหารด้านสถาบัน อยู่อันดับที่ 49 จากอันดับที่ 39 และกฎหมายด้านธุรกิจ อยู่อันดับที่ 40 จากอันดับที่ 39 และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีอันดับประสิทธิภาพของภาครัฐเป็นรองประเทศสิงคโปร์ (อันดับที่ 3) และประเทศมาเลเซีย (อันดับที่ 25) ตามลำดับ

(3) **ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ** เป็นการประเมินนโยบายที่ส่งผลต่อเสรีภาพทางเศรษฐกิจของ 184 ประเทศทั่วโลก ใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม ขนาดของรัฐบาล ประสิทธิภาพการกำกับดูแล และตลาดเสรี จัดทำโดยสถาบัน The Heritage Foundation (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 84 ของโลก โดยมีค่าคะแนน 60.60 คะแนน ปรับตัว **เพิ่มขึ้น** จากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) โดยอยู่ในอันดับที่ 87 ของโลก และมีค่าคะแนน 59.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.45 และร้อยละ 2.71 ตามลำดับ ซึ่งเศรษฐกิจไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีเสรีภาพทางเศรษฐกิจในระดับ “ปานกลาง” โดยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงมีความแข็งแกร่งในระดับหนึ่ง เช่นเดียวกับกับหลายประเทศที่เสรีภาพทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นใน พ.ศ. 2568 อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีค่าคะแนนต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ (84.10 คะแนน และอยู่ในอันดับที่ 1) มาเลเซีย (67.10 คะแนน และอยู่ในอันดับที่ 40) บรูไน (67.00 คะแนน และอยู่ในอันดับที่ 46) อินโดนีเซีย (65.20 คะแนน และอยู่ในอันดับที่ 60) และเวียดนาม (65.20 คะแนน และอยู่ในอันดับที่ 61) ตามลำดับ

ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (Index of Economic Freedom)

ที่มา : รายงานดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจประจำปี 2025 โดยสถาบัน The Heritage Foundation

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ระดับความมั่นคงภาพรวมในทุกมิติและทุกระดับภายในประเทศดีขึ้น

เป้าหมาย	ประชาชนอยู่ดี กินดี และ มีความสุข	บ้านเมืองมีความมั่นคง ในทุกมิติและทุกระดับ	กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคงภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความพร้อม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง	ประเทศไทยมีบทบาทด้านความ มั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการ ยอมรับโดยประชาคมระหว่าง ประเทศ	การบริหารจัดการความมั่นคง มีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม อย่างมีประสิทธิภาพ
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย	ดัชนีความสุขโลก ของประเทศไทยดีขึ้น อยู่ในอันดับที่ 49 หรือ 6.222 คะแนน ปรับตัวดีขึ้น จากปีก่อนหน้าที่ อันดับที่ 58 หรือ 5.976 คะแนน	ความมั่นคงในทุกมิติทุกระดับจาก • ดัชนีสันติภาพโลกของประเทศไทยดีขึ้น อยู่ในอันดับที่ 86 เพิ่มขึ้น จากปีก่อนหน้า 11 อันดับ แต่มี คะแนน 2.017 คะแนน ปรับตัวดีขึ้น จากปีก่อนหน้า 2.048 คะแนน • ดัชนีการก่อการร้ายโลก มีคะแนน 4.630 ลดลงจากปี ก่อนหน้า	อิทธิพลทางทหารภายใต้ • ดัชนีสันติภาพโลกมี 1.435 คะแนน ปรับตัว เย่ลง จากปีก่อนหน้าที่มี 1.661 คะแนน • ดัชนีรัฐประหารบาง ได้ คะแนน 66.2 ปรับตัวดีขึ้น จากปีก่อนหน้า 68 คะแนน	บทบาทด้านความ มั่นคงของประเทศไทย เป็นที่ชื่นชมและได้รับการ ยอมรับ โดยประชาคมระหว่าง ประเทศภาพรวมดีขึ้น	ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคง แบบองค์รวมปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย • ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โลกของ ประเทศไทย อยู่ใน Tier 1 หรือ 99.22 คะแนน ปรับตัวดีขึ้น จากปีก่อนหน้าที่อยู่ในอันดับที่ 44 หรือ 86.5 คะแนน • ดัชนีประชาธิปไตยของประเทศไทยอยู่ในอันดับ ที่ 63 หรือ 6.27 คะแนน ปรับตัวลดลง จากปี ก่อนหน้าที่อันดับที่ 55 หรือ 6.35 คะแนน

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาโดยตรง

01 02 23

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาเชิงสนับสนุน

03 04 05 06 08 09 10 11 12 13 15 17 18 19 20 21 22

จากการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง พ.ศ. 2568 พบว่า ประชาชนมีความอยู่ดี กินดี และ มีความสุข**ดีขึ้น** จากดัชนีความสุขโลกที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 49 ดีขึ้น 9 อันดับ จากปีก่อนหน้า บ้านเมืองมีความ มั่นคงปลอดภัย**ลดลง** จากดัชนีสันติภาพโลก ที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 86 ลดลง 11 อันดับจากปีก่อนหน้า (จากเดิมอันดับที่ 75) กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง**ดีขึ้น** จากคะแนนของปัจจัยอิทธิพลทางทหารภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก 1.661 คะแนน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนน 1.435 คะแนน สะท้อนการสร้างความร่วมมือเชิงป้องกันที่มีความ สมดุล นอกจากนี้ บทบาทด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ โดยประชาคมระหว่าง ประเทศภาพรวม**ดีขึ้น** และประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวมปรับตัว**คงเดิม** จากดัชนีความ มั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ใน Tier 1 โดยมีค่าคะแนนรวม 99.22 แต่ดัชนีประชาธิปไตยที่ ประเทศไทย คงอยู่ในอันดับที่ 63 โดยมีคะแนนลดลงมาอยู่ที่ 6.27 คะแนน

เป้าหมายที่ 1 : ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความสุขของประชากรไทย พิจารณาจาก				
ดัชนีความสุขโลก (จัดทำโดย ความร่วมมือของหลาย องค์กรระหว่างประเทศ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 58 จาก 143 ประเทศ ทั่วโลก	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 49 จาก 147 ประเทศ ทั่วโลก	ลดลง 9 อันดับ (ยังน้อยยิ่งดี)	ดีขึ้น ร้อยละ 15.52 😊
	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 5.976 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 6.222 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.246 (ยิ่งมากยิ่งขึ้นดี)	ดีขึ้น ร้อยละ 4.12 😊

ดัชนีความสุขโลก เป็น “การประเมินชีวิต” (Life Evaluation) ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ (1) การสนับสนุนทางสังคม (2) อายุขัยเฉลี่ย (3) เสรีภาพในการเลือกในชีวิต (4) ความเอื้ออาทร (5) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และ (6) การรับรู้การทุจริต จัดทำโดยองค์การสหประชาชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยมีอันดับและคะแนนดีขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 49 จาก 147 ของโลก และมีค่าคะแนน 6.222 คะแนน โดยจากรายงานในปี 2568 มีสาระสำคัญมุ่งเน้นที่ผลกระทบของ “การดูแลและการแบ่งปัน” (Caring and Sharing) ทั้งผู้ให้และผู้ที่ได้รับ รวมถึงให้ความสำคัญกับพฤติกรรมเชิงสังคม (Prosocial Behavior) การกระทำที่มีน้ำใจและการให้มีความสัมพันธ์และมักเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้ความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ให้เพิ่มขึ้นทั่วโลก ซึ่งในความโดดเด่นของประเทศไทย ติดอันดับสูงมากในด้านการบริจาคเงิน โดยอยู่ในอันดับที่ 8 ของโลก ซึ่งหมายความว่าคนไทยมีแนวโน้มที่จะบริจาคเงินเพื่อการกุศลบ่อยครั้ง (เมื่อเทียบกับการเป็นอาสาสมัคร อันดับ 81 หรือการช่วยเหลือคนแปลกหน้า อันดับ 87) เนื่องจากการบริจาคเงินมีผลกระทบต่อความสุขส่วนบุคคลมากกว่าการเป็นอาสาสมัครหรือการช่วยเหลือคนแปลกหน้า สะท้อนถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งผลเชิงบวกต่อความผูกพันโดยรวมจึงส่งผลให้ประเทศไทยมีอันดับและคะแนนที่ดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ พิจารณาจาก				
ดัชนีสันติภาพโลก (จัดทำโดย สถาบันเศรษฐกิจศาสตร์ และสันติภาพ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 75 จาก 163 ประเทศ ทั่วโลก	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 86 จาก 163 ประเทศ ทั่วโลก	เพิ่มขึ้น 11 อันดับ (ยิ่งน้อยยิ่งดี)	แยลง ร้อยละ: 15.52 ☹️
	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 2.048 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 2.017 คะแนน	ลดลง 0.031 คะแนน (ยิ่งน้อยยิ่งดี)	ดีขึ้น ร้อยละ: 1.51 😊
ดัชนีการก่อการร้ายโลก (จัดทำโดย สถาบันเศรษฐกิจศาสตร์ และสันติภาพ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 28 จาก 163 ประเทศ ทั่วโลก	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 28 จาก 163 ประเทศ ทั่วโลก	คงเดิม	คงเดิม 😐
	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 4.219 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 4.63 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.246 คะแนน (ยิ่งน้อยยิ่งดี)	แยลง ร้อยละ: 4.12 ☹️

ดัชนีสันติภาพโลก และดัชนีการก่อการร้ายโลก จัดทำโดยองค์การสหประชาชาติ โดยดัชนีสันติภาพโลก ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัญหาความขัดแย้งที่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ (Ongoing Domestic and International Conflict) (2) ระดับความปลอดภัยและความมั่นคงของสังคม (Level of Societal Safety and Security) และ (3) อิทธิพลทางทหาร (Militarization) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า อันดับและคะแนนโดยรวมแยลงเล็กน้อยประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 86 จาก 163 ประเทศ ประกอบกับวัดระดับความรุนแรงจากคะแนน โดยมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน หากคะแนนต่ำ หมายถึง มีสันติภาพมากหรือเป็นประเทศที่สงบสุขที่สุด โดยมีคะแนนโดยรวม อยู่ที่ 2.017 ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากปัจจัยการยกระดับความขัดแย้ง โดยคู่ขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยคือ รัฐบาลไทยกับกลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในขณะที่เดียวกัน ข้อมูลจาก**ดัชนีการก่อการร้ายโลก** ที่วัดผลกระทบจากเหตุการณ์ก่อการร้ายโดยเฉพาะ (จำนวนเหตุการณ์, เสียชีวิต, บาดเจ็บ, ตัวประกัน) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 28 จาก 163 ประเทศ ประกอบกับการวัดระดับความรุนแรงจากคะแนน โดยมีคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 10 หากคะแนนสูง หมายถึง ได้รับผลกระทบจากการก่อการร้ายสูง สำหรับประเทศไทยมีคะแนนรวมอยู่ที่ 4.63 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากความขัดแย้งในจังหวัดชายแดนภาคใต้เช่นเดียวกับข้อมูลจากดัชนีสันติภาพโลก สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ สถานการณ์ภาพรวมของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก แยลงเล็กน้อยซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันจากทั้ง 2 ข้อมูล อย่างไรก็ตาม ภาพรวมพัฒนาการของประเทศไทยมีแนวโน้มการลดลงของความสูญเสียจากการก่อการร้ายในระยะยาว โดยเฉพาะการจำนวนผู้เสียชีวิตจากการก่อการร้ายลดลงเป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับทศวรรษก่อนหน้า และลักษณะของความขัดแย้งภายในประเทศยังเป็นแบบจำกัดเขตโดยไม่มีปัจจัยแทรกแซงจากภายนอกหรืออาวุธหนักที่จะทำให้สถานการณ์บานปลายกลายเป็นสงครามขนาดใหญ่

เป้าหมายที่ 3 : กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง พิจารณาจาก				
คะแนนของปัจจัยอิทธิพลทางทหาร ภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก (จัดทำโดย สถาบัน เศรษฐศาสตร์ และสันติภาพ)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 1.435 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 1.661 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.176 (คะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)	แยลง ร้อยละ: 99.82
ดัชนีรัฐประหารบาง จัดทำโดยกองทุนเพื่อสันติภาพ	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) อันดับที่ 91 จาก 179 ประเทศ หรือ 68 จาก คะแนนเต็ม 120 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 95 จาก 179 ประเทศ หรือ 66.2 จาก คะแนนเต็ม 120 คะแนน	อันดับลดลง 4 อันดับ คะแนน ดีขึ้น 1.8 (อันดับและคะแนน ยิ่งน้อยยิ่งดี)	แยลง ร้อยละ: 4.40 (อันดับ) ดีขึ้น ร้อยละ: 2.65 (คะแนน)

คะแนนของปัจจัยอิทธิพลทางทหารภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก จัดทำโดยสถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า คะแนนปัจจัยอิทธิพลทางทหารของประเทศไทยอยู่ที่ 1.661 ปรับเพิ่มขึ้นจากปี 2567 ที่มี 1.435 คะแนน ส่งผลให้ภาพรวมด้านอิทธิพลทางทหารของประเทศไทยในปี 2568 **ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า** โดยมีผลมาจากการเพิ่มขึ้นของปัจจัยที่สำคัญ อาทิ สัดส่วนรายจ่ายทางทหารต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและต่อรายจ่ายภาครัฐ จำนวนกำลังพลทหาร และระดับการครอบครองหรือการนำเข้าอาวุธหลัก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคะแนนปัจจัยอิทธิพลทางทหารของประเทศไทยในปี 2568 จะปรับเพิ่มขึ้น แต่ยังคงต่ำกว่าหากเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับโลก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ขยายตัวในหลายภูมิภาค ควบคู่กับการเพิ่มบทบาทของผู้นำทางการเมืองฝ่ายขวาที่เน้นการใช้กำลังทางทหารเป็นเครื่องมือหลัก ส่งผลให้สภาพแวดล้อมด้านความมั่นคงโลกมีแนวโน้มเปราะบางมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน **ดัชนีรัฐประหารบาง** จัดทำโดยกองทุนเพื่อสันติภาพ ซึ่งวัดเสถียรภาพของประเทศทั่วโลก โดยพิจารณาจาก 4 มิติหลัก ได้แก่ ความสามัคคี เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เพื่อสะท้อนความเสี่ยงต่อความขัดแย้งในแต่ละประเทศ พบว่า สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูลปี พ.ศ. 2567) พบว่า ประเทศไทยถูกปรับลดลง 4 อันดับ อยู่ที่อันดับ 95 จาก 179 ประเทศ แต่คะแนนรวมอยู่ที่ 66.2 ซึ่งปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า สะท้อนให้เห็นว่า**ระดับความเปราะบางของประเทศในภาพรวมมีแนวโน้มดีขึ้น** แม้สถานะเชิงเปรียบเทียบกับประเทศอื่นยังคงอยู่ในกลุ่มเตือนภัยระดับสูง โดยมีมิติด้านการเมืองยังเป็นประเด็นท้าทายสำคัญจากความเปราะบางของระบบการเมือง ขณะที่มิติด้านเศรษฐกิจยังมีพื้นฐานค่อนข้างเข้มแข็ง และมิติด้านสังคมยังมีเอกภาพในการกำหนดนโยบายสูง อย่างไรก็ตาม การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็วเป็นความท้าทายต่อความยั่งยืนด้านการคลังและระบบสาธารณสุขในระยะต่อไป

**เป้าหมายที่ 4 : ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ
โดยประชาคมระหว่างประเทศ**

บทบาทในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและการต่างประเทศ รวมทั้งการเป็นที่ยอมรับในเวทีโลกของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ พิจารณาจากประเทศไทย มีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ โดยประชาคมระหว่างประเทศ สะท้อนจากบทบาท และการยอมรับในด้านความมั่นคงของประเทศไทย พิจารณาจากสถานการณ์ พ.ศ. 2568 พบว่า ประเทศไทย ยังคงสามารถรักษาสมดุลในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ ประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ และประเทศในภูมิภาคได้อย่างเหมาะสมและยืดหยุ่น ท่ามกลางบริบทความผันผวน ของสถานการณ์ระหว่างประเทศ ควบคู่กับการดำรงบทบาทในฐานะสมาชิกของประชาคมโลกที่มีความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก ทั้งนี้ ประเทศไทยได้แสดงบทบาทเชิงรุก ในการเสริมสร้างความมั่นคงและความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ผู้นำ BIMSTEC ครั้งที่ 6 และการผลักดันเอกสารผลลัพธ์สำคัญที่ได้รับการยอมรับร่วมกัน ซึ่งสะท้อนบทบาทนำของไทย ในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านความมั่นคงและการพัฒนา ในภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีบทบาทในเวทีสหประชาชาติและกรอบพหุภาคีอื่น ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรักษา สันติภาพ ความมั่นคงของมนุษย์ และการช่วยเหลือ ด้านมนุษยธรรม ขณะเดียวกัน ประเทศไทยได้เสริมสร้างความ ร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศคู่เจรจาที่มีความสำคัญ ผ่านการแลกเปลี่ยน การเยือน การหารือในหลายระดับ และการจัดทำความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจและลดความตึงเครียดด้านความมั่นคง ควบคู่กับการขับเคลื่อนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อาทิ การเดินทางกระบวนกรเข้าเป็นสมาชิก องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) การมีส่วนร่วมในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระดับพหุภาคี เช่น APEC และ WTO รวมถึงการส่งเสริมการค้า การเปิดตลาดสินค้าไทย และการดึงดูดการลงทุน ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนบทบาทและสถานะของประเทศไทยในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง สะท้อนบทบาทด้านความมั่นคงและการต่างประเทศของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2568 ที่มีความต่อเนื่อง และชัดเจนมากขึ้น โดยสามารถต่อยอดความร่วมมือที่ได้ริเริ่มไว้และขยายบทบาทเชิงรุกในเวทีระหว่างประเทศ ส่งผลให้การยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 5 : การบริหารจัดการความมั่นคงที่มีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ					
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)	
ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม พิจารณาจาก					
1. ดัชนีประชาธิปไตย	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) อันดับที่ 63	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 63	คงเดิม	อันดับคงเดิม คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 126 ☹️	
	6.35 คะแนน	6.27 คะแนน	ลดลง 0.08 คะแนน (ยิ่งมากยิ่งขึ้น)		
	- กระบวนการเลือกตั้งและ ความหลากหลายทางการเมือง	7.00	6.50	ลดลง 0.50	เฉลี่ย ร้อยละ 7.14 ☹️
	- การทำงานของรัฐสภา	6.07	5.00	ลดลง 1.07	เฉลี่ย ร้อยละ 17.64 ☹️
	- การมีส่วนร่วมทางการเมือง	7.78	8.33	เพิ่มขึ้น 0.55	ดีขึ้น ร้อยละ 7.07 😊
	- วัฒนธรรมทางการเมือง	5.00	5.63	เพิ่มขึ้น 0.63	ดีขึ้น ร้อยละ 0.63 😊
	- เสรีภาพพลเรือน	5.88	5.88	คงเดิม	คงเดิม ☹️
2. ดัชนีความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์โลก	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) อันดับที่ 44	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) Tier 1	คะแนนเพิ่มขึ้น 12.72	คะแนนดีขึ้น ร้อยละ 66.56 😊	
	86.5 คะแนน	99.22 คะแนน			
	- กฎหมาย	19.11	20	เพิ่มขึ้น 0.89	ดีขึ้น ร้อยละ 4.66 😊
	- เทคนิค	15.57	20	เพิ่มขึ้น 4.43	ดีขึ้น ร้อยละ 23.18 😊
	- องค์กร	17.64	19.22	เพิ่มขึ้น 1.58	ดีขึ้น ร้อยละ 8.27 😊
	- การพัฒนาศักยภาพ	16.84	20	เพิ่มขึ้น 3.16	ดีขึ้น ร้อยละ 16.53 😊
	- การร่วมมือ	17.34	20	เพิ่มขึ้น 2.66	ดีขึ้น ร้อยละ 13.91 😊

หมายเหตุ : ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โลก ฉบับ พ.ศ. 2567 มีการปรับเปลี่ยนการวัดจากเดิม ระบบจัดอันดับ เป็น ระบบ Tier

ดัชนีประชาธิปไตย (Democracy Index 2024) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินสถานะของประชาธิปไตยใน 165 รัฐอิสระและ 2 ดินแดนทั่วโลก ซึ่งเป็นพื้นฐานของความมั่นคงในมิติต่าง ๆ จัดทำโดย Economist Intelligence Unit (EIU) (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า **ประเทศไทยยังคงอยู่ในอันดับที่ 63 หรือ 6.27 คะแนน** เป็นผลให้ยังคงอยู่ในกลุ่มประเทศประชาธิปไตยที่มีข้อบกพร่อง ซึ่งคะแนนลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า ที่ 6.35 คะแนน แต่อันดับยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม **คะแนนของประเทศไทยยังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากทั่วโลกที่มีค่า 5.17 คะแนน และสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียและออสเตรเลียที่มี 5.31 คะแนน** นอกจากนี้ หากพิจารณาการประเมินจาก 5 หมวดหลัก พบว่า ปัจจัยย่อยการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังคงเป็นจุดแข็งที่มีคะแนนสูงสุด ในขณะที่ปัจจัยย่อยการทำงานของรัฐบาลมีคะแนนต่ำที่สุด ในขณะที่**ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Global Cybersecurity Index)** ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดประสิทธิภาพของการพัฒนาการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของ 194 ประเทศสมาชิกทั่วโลก ซึ่งจัดทำทุก 4 ปี โดยสหภาพโทรคมนาคมสากล (International Telecommunication Union) (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า **ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ใน Tier 1 โดยมีค่าคะแนนรวม 99.22** ซึ่งถือเป็นกลุ่มประเทศต้นแบบการพัฒนาที่มีคะแนนอยู่ในช่วง 95 – 100 โดยประเทศที่ถูกจัดอันดับใน Tier 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 46 ประเทศ อาทิ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา บราซิล ทั้งนี้ หากพิจารณาเสาหลักของการประเมินความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แสดงให้เห็นการพัฒนาที่ดีขึ้นของประเทศไทยในทุก ๆ เสาหลัก โดยด้านกฎหมาย เทคนิค การพัฒนาศักยภาพและความร่วมมือที่มีคะแนนเต็ม 20 ในขณะที่ด้านองค์กรมีการพัฒนาที่ดีขึ้นร้อยละ 8.27 โดยมีค่าคะแนนที่ 19.22 คะแนน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน พ.ศ. 2568 ดีขึ้น

เป้าหมาย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

- รายได้ประชาชาติ พ.ศ. 2566 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 4.0 ลดลงจาก พ.ศ. 2565
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) พ.ศ. 2567 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2566
- ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของประชากร (GPP per Capita) พ.ศ. 2566 ระหว่างจังหวัดที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด มีความแตกต่างกัน 14.7 เท่า ลดลงจากปีก่อนหน้า
- ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) พ.ศ. 2567 ร้อยละ 2.13 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า
- ผลิตภาพแรงงาน พ.ศ. 2567 280,804 บาท/คน/ปี เกือบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.03 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า

- การลงทุนวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไทย พ.ศ. 2566 มูลค่า 168,106 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการลงทุนวิจัยพัฒนาฯ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GERD/GDP) มีค่าร้อยละ 0.94 ซึ่งลดลงจาก พ.ศ. 2567
- อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปรับตัวอย่างลง 5 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 30 จากทั้งหมด จาก 69 ประเทศ

การก้าวระดับเป้าหมาย
การพัฒนาโดยตรง

การก้าวระดับเป้าหมาย
การพัฒนาเชิงสนับสนุน

การดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน พ.ศ. 2568 พบว่า เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนดีขึ้น จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.0 อีกทั้งการกระจายรายได้ซึ่งสะท้อนจากความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ระหว่างจังหวัดที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุดอยู่ที่ 14.7 เท่า ดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่า 16.3 เท่า และผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ขยายตัวร้อยละ 2.13 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าร้อยละ 1.04 ขณะที่อัตราการขยายตัวของรายได้ประชาชาติ (GNI) ร้อยละ 4.0 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.7 อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันแยกลง จากสัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนาของประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ลดลงจากปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 18.95 และอันดับความสามารถในการแข่งขันอยู่อันดับที่ 30 จาก 69 ประเทศ ลดลง 5 อันดับจากปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาที่แยกลงในปัจจัยย่อยทุกด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ ด้านประสิทธิภาพภาครัฐกิจ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดสถานการณ์การพัฒนาของแต่ละเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ พิจารณาจาก				
1.1 รายได้ประชาชาติ	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 7.7 16,824,279 au. (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 4.0 17,505,174 au.	การขยายตัว ลดลง	แยลง ร้อยละ 48.05 ☹️
1.2 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (GDP) (มูลค่าที่แท้จริง)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 2.0 17,954,668 au. (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 2.5 18,582,671 au.	การขยายตัว เพิ่มขึ้น	ดีขึ้น ร้อยละ 25 😊
1.3 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ระหว่างจังหวัดที่มี มูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) แตกต่าง 16.3 เท่า ระยอง 1,000,437 บาท/คน/ปี นราธิวาส 61,430 บาท/คน/ปี (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) แตกต่าง 14.7 เท่า ระยอง 942,205 บาท/คน/ปี นราธิวาส 64,005 บาท/คน/ปี	ความแตกต่าง ลดลง	ดีขึ้น ร้อยละ 9.82 😊
2. ผลิภาพการผลิตรวมของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน พิจารณาจาก				
2.1 ผลิภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 1.04 (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 2.13	การขยายตัว เพิ่มขึ้น	ดีขึ้น ร้อยละ 104.81 😊
2.2 ผลิภาพแรงงาน	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 0.12 272,541 บาท/คน/ปี	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 3.03 280,804 บาท/คน/ปี	การขยายตัว เพิ่มขึ้น	ดีขึ้น ร้อยละ 2,425 😊

* หมายเหตุ : ตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในวันนี้ ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2562 - 2567

เป้าหมายที่ 1 : ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

1.1) รายได้ประชาชาติ (Gross National Income: GNI) จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า มีมูลค่า ณ ราคาประจำปี 17,505,174 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัว ณ ราคาที่แท้จริง ร้อยละ 4.0 ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2565) มีมูลค่า 16,824,279 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 7.7 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแยลง ร้อยละ 48.05

1.2) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีมูลค่า ณ ราคาประจำปี 18,582,671 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัว ณ ราคาที่แท้จริง ร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีมูลค่า 17,954,668 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.0 สะท้อนสถานการณ์การพัฒหน้าที่ดีขึ้น ร้อยละ 25 โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากสาขาการผลิต

ที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม แม้มูลค่าการส่งออกจะขยายตัว แต่การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมยังคงหดตัวต่อเนื่อง เป็นสัญญาณว่าไทยผลิตเพื่อส่งออกน้อยลง และพึ่งพาต่างประเทศมากขึ้น สะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของภาคการผลิตที่ขาดการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าในประเทศเพื่อส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

%YoY	2566	2567
อัตราการขยายตัว GDP	2.0	2.5
รายได้ต่อหัว (บาท/คน/ปี)	256,345	264,608
การบริโภคภาคเอกชน	6.9	4.4
การอุปโภคภาครัฐ	-4.7	2.5
การลงทุนภาคเอกชน	3.1	-1.6
การลงทุนภาครัฐ	-4.2	4.8
การส่งออกสินค้าและบริการ	2.4	7.8
การนำเข้าสินค้าและบริการ	-5.5	6.3

1.3) การกระจายรายได้ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของประชากร (GPP per Capita) จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดที่มีมูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออก กรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคกลาง ซึ่งมีสัดส่วนการผลิตสำคัญจากสาขานอกภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยเฉพาะสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม โดยระยะยอมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด 942,205 บาท/คน/ปี ขณะที่จังหวัดที่มีมูลค่าต่ำสุด 10 อันดับส่วนใหญ่พึ่งพาภาคเกษตรเป็นหลัก ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจน้อยกว่าการผลิตสาขานอกภาคเกษตร ส่งผลให้ขนาดเศรษฐกิจโดยรวมมีระดับต่ำ โดยนราธิวาสมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด 64,005 บาท/คน/ปี ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวระหว่างจังหวัดที่มีมูลค่าสูงที่สุดกับต่ำสุด พบว่ามีความแตกต่างกันถึง 14.7 เท่า ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่แตกต่างกัน 16.3 เท่า สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 9.82

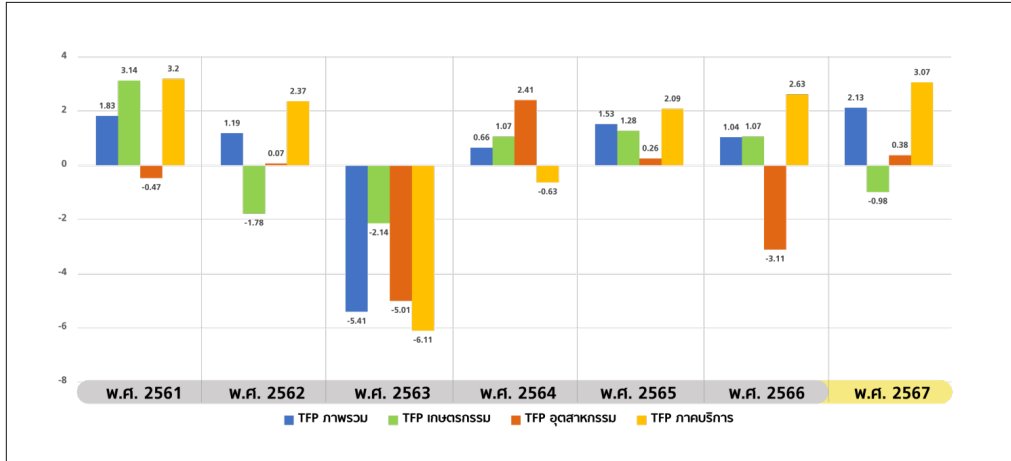
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของประชากร
(GPP per Capita) ปี 2566 (บาทต่อปี)

10 อันดับแรกสูงสุด		10 อันดับสุดท้ายต่ำสุด	
1. ระยอง	942,205	1. นราธิวาส	64,005
2. กรุงเทพมหานคร	675,980	2. นครศรีธรรมราช	69,008
3. ชลบุรี	592,336	3. แม่ฮ่องสอน	69,828
4. ฉะเชิงเทรา	490,005	4. บุคกาหาร	72,251
5. พระนครศรีอยุธยา	428,870	5. ยโสธร	77,376
6. ปราจีนบุรี	388,559	6. สกลนคร	78,895
7. สมุทรสาคร	374,056	7. ร้อยเอ็ด	82,464
8. สระบุรี	344,734	8. สระแก้ว	82,526
9. สมุทรปราการ	320,294	9. อุบลราชธานี	82,865
10. นครปฐม	316,636	10. ปัตตานี	83,369

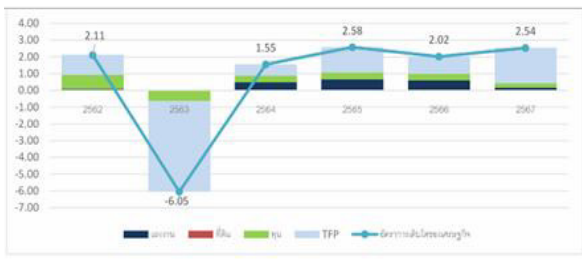
2) ผลิตภาพการผลิตรวมของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน

2.1) ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) พิจารณาจากรายงานสต็อกทุนของประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ.2568 (ข้อมูล พ.ศ.2567) พบว่า ภาวะเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.54 โดยมีแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (source of growth) จากปัจจัยการผลิตหลัก ได้แก่ ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ร้อยละ 2.13 ปัจจัยทุนร้อยละ 0.26 และปัจจัยแรงงานร้อยละ 0.16 แสดงให้เห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจไทยโดยรวมได้รับแรงขับเคลื่อนจากการเพิ่มขึ้นของปัจจัยผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ทั้งนี้ ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่าร้อยละ 1.04 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้นร้อยละ 104.81 นอกจากนี้ หากพิจารณาผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) รายสาขาการผลิต พบว่า ในปี 2568 (ข้อมูล พ.ศ.2567) ภาคบริการเป็นสาขาการผลิตที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดที่ร้อยละ 3.07 เริงขึ้นจากปี 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีการขยายตัวร้อยละ 2.63 เช่นเดียวกับภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.38 ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 3.11 ขณะที่ภาคเกษตรกรรมมีการหดตัวลงเล็กน้อยร้อยละ 0.98 ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีการขยายตัวร้อยละ 1.07

ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TEP) ของประเทศไทย พ.ศ. 2561 - 2567

อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจจำแนกตามปัจจัยการผลิตในปี 2562 - 2567

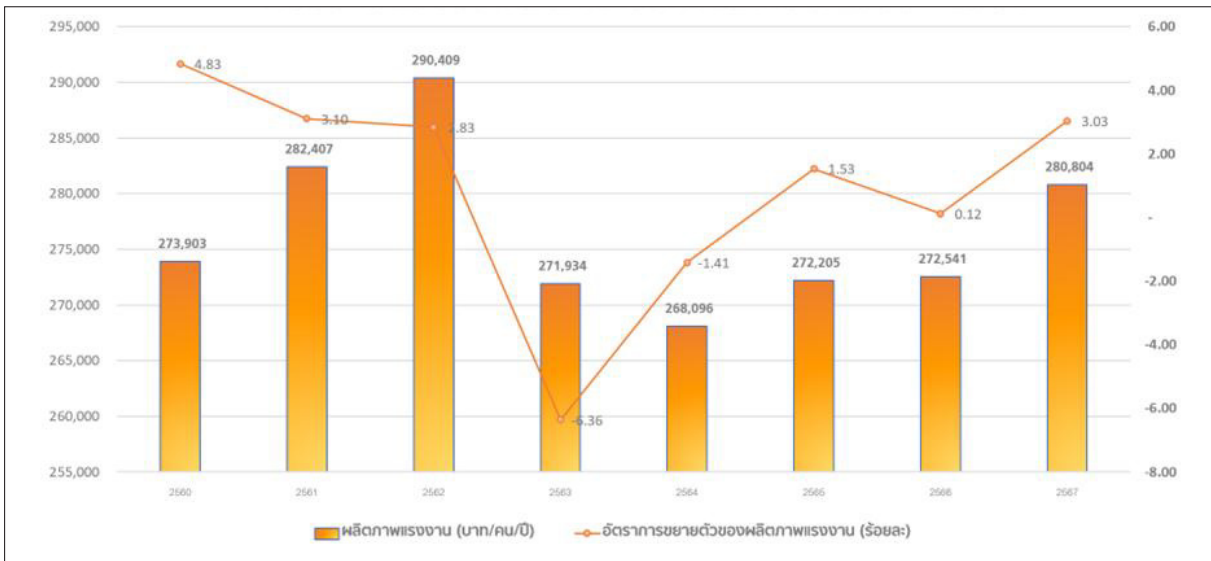
เครื่องชี้วัดประสิทธิภาพทุนและแหล่งที่มาของระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พ.ศ.2567

ปี	GDP Growth		Source of Growth							
	66	67	TFP		Labor		Land		Capital	
ภาพรวม	2.02	2.54	1.04	2.13	0.60	0.16	0.00	-0.00	0.38	0.26
ภาคเกษตร	2.04	-1.06	1.07	-0.98	-0.22	-0.24	-0.02	-0.03	1.21	0.18
ภาคอุตสาหกรรม	-1.89	0.89	-3.11	0.38	0.61	0.08	-	-	0.61	0.42
ภาคบริการและอื่น ๆ	4.18	3.88	2.63	3.07	1.36	0.61	-	-	0.20	0.20

ที่มาของข้อมูล : รายงานสต็อกทุนของไทย ฉบับ พ.ศ.2567 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.2) ผลิตภาพแรงงาน พิจารณาจากรายงานภาวะสังคมไทย จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีผลิตภาพแรงงานอยู่ที่ 280,804 บาท/คน/ปี เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.03 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่ขยายตัวร้อยละ 0.12 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2,425 อันเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงานที่ปรับเพิ่มขึ้นทั้งภาพรวมและภาคเอกชน รวมถึงมีชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาที่เพิ่มขึ้นจากผู้มีงานทำ นอกจากนี้ ยังมีการขยายตัวของการทำงานในสาขานอกภาคเกษตรกรรมโดยเฉพาะสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร ยกเว้นสาขาการค้าส่ง/ค้าปลีกที่ยังหดตัว และภาคเกษตรกรรมที่มีการจ้างงานลดลงอย่างต่อเนื่อง

การขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน พ.ศ. 2560 - 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่และภาพรวม ปี 2567 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เป้าหมายที่ 2 : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

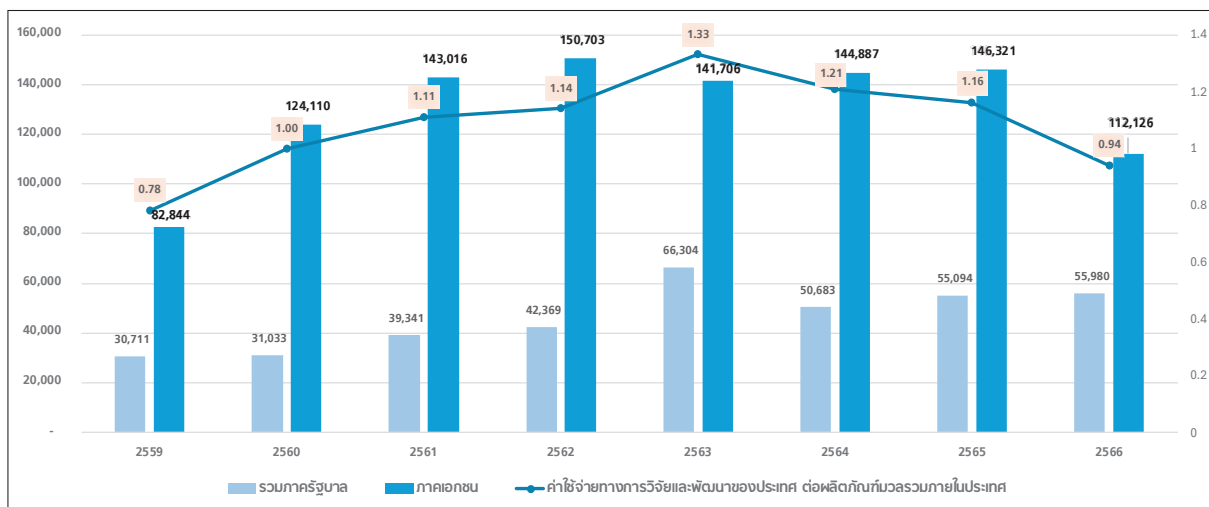
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา พิจารณาจาก				
สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและ พัฒนาของประเทศต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (GERD/GDP)	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ร้อยละ 1.16 201,415 ลบ. ต่อ 17,378,002 ลบ.	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 0.94 168,106 ลบ. ต่อ 17,954,668 ลบ.	สัดส่วน การลงทุนลดลง	แยลง ร้อยละ 18.97 ☹️
2. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พิจารณาจาก				
อันดับขีดความสามารถในการ แข่งขันโดย IMD ในภาพรวม	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 25	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 30	ลดลง 5 อันดับ	แยลง ร้อยละ 20 ☹️
	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 72.5 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 71.3 คะแนน	ลดลง 1.2 คะแนน	แยลง ร้อยละ 1.66 ☹️
- อันดับด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 5	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 8	ลดลง 3 อันดับ	
- อันดับด้านประสิทธิภาพภาครัฐ	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 24	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 32	ลดลง 8 อันดับ	
- อันดับด้านประสิทธิภาพภาครัฐ	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 20	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 24	ลดลง 4 อันดับ	
- อันดับด้านโครงสร้างพื้นฐาน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 43	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 47	ลดลง 4 อันดับ	

*หมายเหตุ : ด้วยตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2562 - 2567

เป้าหมายที่ 2 : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

1) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา พิจารณาจากรายงานดัชนีวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า มีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งสิ้น 168,106 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน 112,126 ล้านบาท และภาคอื่น ๆ (ภาครัฐบาล อุดมศึกษา รัฐวิสาหกิจ และเอกชนไม่คำกำไร) 55,980 ล้านบาท ทั้งนี้ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GERD/GDP) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.94 ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่มีสัดส่วนร้อยละ 1.16 สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒหน้าที่แย่งร้อยละ 18.97

ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) พ.ศ. 2559 – 2566

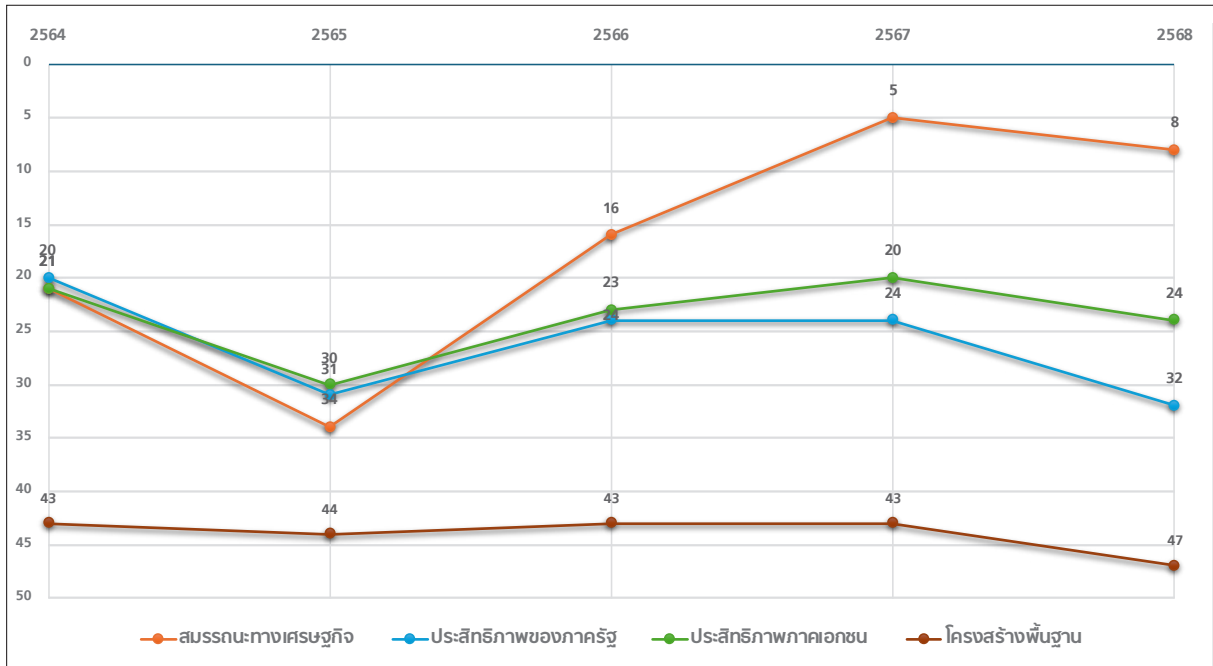

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ

2) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย พิจารณาจากอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับปานกลาง โดยอยู่ในอันดับที่ 30 จากทั้งหมด 69 ประเทศ มีคะแนนสุทธิ 71.3 คะแนน ปรับตัวแย่งจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) อยู่ในอันดับที่ 25 จาก 67 ประเทศ มีคะแนนสุทธิ 72.5 คะแนน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาของอันดับที่แย่งร้อยละ 20 และคะแนนลดลงร้อยละ 1.66 โดยเมื่อพิจารณาการจัดอันดับใน 4 ปัจจัยหลัก พบว่า

- ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ลดลง 3 อันดับ โดยอยู่อันดับที่ 8 จากอันดับที่ 5 ในปีก่อนหน้าเป็นผลจากปัจจัยย่อยด้านการลงทุนระหว่างประเทศมีอันดับที่ลดลงเป็นอย่างมาก อีกทั้งปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจในประเทศยังคงอยู่ในอันดับที่ต่ำอย่างต่อเนื่อง
- ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ลดลง 8 อันดับ โดยอยู่อันดับที่ 32 จากอันดับที่ 24 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากปัจจัยย่อยด้านฐานะทางการคลัง และด้านกรอบการบริหารสถาบันมีอันดับที่ลดลงเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าปัจจัยย่อยด้านกรอบการบริหารด้านสังคมจะมีอันดับที่ดีขึ้น แต่ยังคงอยู่ในอันดับที่ต่ำอย่างต่อเนื่อง
- ด้านประสิทธิภาพของภาคเอกชน ลดลง 4 อันดับ โดยอยู่อันดับที่ 24 จากอันดับที่ 20 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากปัจจัยย่อยด้านการเงิน และด้านการบริหารจัดการอยู่ในอันดับที่ลดลงเป็นอย่างมาก
- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ลดลง 4 อันดับ โดยอยู่อันดับที่ 47 จากอันดับที่ 43 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากปัจจัยย่อยด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีมีอันดับลดลงเป็นอย่างมาก รวมทั้งปัจจัยย่อยด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยย่อยด้านการศึกษายังคงอยู่ในอันดับที่ต่ำอย่างต่อเนื่อง

อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในปัจจัยหลัก พ.ศ. 2564 - 2568

ที่มาของข้อมูล : สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยยังคงมีความท้าทาย โดยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาตลอดช่วงชีวิต

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

- ข้อมูลคุณธรรมของคนในสังคมไทยในแต่ละช่วงวัย ใน พ.ศ. 2568 ปรับตัว**ดีขึ้น**เป็น 4.36 คะแนน
- ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ใน พ.ศ. 2567 **เพิ่มขึ้น** อยู่ที่ 35.15 คะแนน
- ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา ใน พ.ศ. 2568 ปรับตัว**เด้ง**อยู่ในอันดับที่ 55
- อัตราตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ใน พ.ศ. 2566 ปรับตัว**ดีขึ้น**อยู่ที่ 127.34 คนต่อประชากรแสนคน
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคซึมเศร้า ใน พ.ศ. 2568 ปรับตัว**เด้ง** มีจำนวนเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 8.34
- จำนวนผู้มีความเครียดสูง ใน พ.ศ. 2568 ปรับตัว**เด้ง** มีจำนวนเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 7.84
- อัตราการฆ่าตัวตาย ใน พ.ศ. 2567 ปรับตัว**เด้ง** เพิ่มขึ้นเป็น 8.02 คนต่อประชากรแสนคน
- ดัชนีความก้าวหน้าของคน ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ใน พ.ศ. 2567 ปรับตัว**ลดลง** อยู่ที่ 0.5894

เป้าหมาย

คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาโดยตรง

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาเชิงสนับสนุน

การดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ พ.ศ. 2568 พบว่า โดยภาพรวมของการพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทยปรับตัวดีขึ้นในบางมิติ โดยพิจารณาในมิติต่าง ๆ ได้แก่ **มิติด้านค่านิยมและคุณธรรม** พบว่า คะแนนดัชนีชี้วัดคุณธรรมปรับตัว**เพิ่มขึ้น**เป็น 4.36 คะแนน ในขณะที่ **มิติด้านสุขภาพ** พบตัวเลขที่สะท้อนปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่มีความเปราะบางและน่ากังวล โดยมีอัตราการเสียชีวิตจาก 4 โรคไม่ติดต่อเรื้อรังลดลงอยู่ที่ 127.34 คนต่อประชากรแสนคน แต่พบว่ามีสุขภาพจิตที่**เด้ง** โดยมีอัตราการฆ่าตัวตาย**เพิ่มขึ้น** เป็น 8.02 คนต่อประชากรแสนคน สำหรับ **มิติการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต** แสดงถึงสถานการณ์การพัฒนาในภาพรวมที่หลากหลาย โดยอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา ปรับตัว**เด้ง**อยู่ที่อันดับ 55 ขณะที่คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวโน้มดีขึ้น เห็นได้จากคะแนนทดสอบระดับชาติ (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย**เพิ่มขึ้น**เป็น 35.15 คะแนน และ **มิติด้านการพัฒนาสังคมและครอบครัว** พบว่าดัชนีความก้าวหน้าการพัฒนาคนด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนปรับตัว**ลดลง**จากปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ระดับ 0.5894

เป้าหมายที่ 1 : คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย พิจารณาจาก				
1.1 ดัชนีชี้วัดคุณธรรม	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 4.32 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 4.36 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.04 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 0.93 😊
- พอเพียง	4.17 คะแนน	4.22 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.05 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 1.20 😊
- วินัยรับผิดชอบ	4.27 คะแนน	4.33 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.06 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 1.41 😊
- กตัญญู	4.64 คะแนน	4.62 คะแนน	ลดลง 0.02 คะแนน	แย่ลง ร้อยละ 0.43 😞
- สุจริต	4.19 คะแนน	4.22 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.03 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 0.72 😊
- จิตสาธารณะ	4.35 คะแนน	4.40 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.05 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 1.15 😊
1.2 อัตราการตายด้วย 4 โรคไม่ติดต่อ เรื้อรัง (Noncommunicable Diseases: NCDs) ต่อประชากร 100,000 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) 134.40 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 127.34 คน	ลดลง 7.06	ดีขึ้น ร้อยละ 5.25 😊
- อัตราการตายด้วยโรคเบาหวาน	25.87 คน	22.03 คน	ลดลง 3.84	ดีขึ้น ร้อยละ 14.83 😊
- อัตราการตายด้วยโรค ความดันโลหิตสูง	15.43 คน	13.47 คน	ลดลง 1.96	ดีขึ้น ร้อยละ 12.72 😊
- อัตราการตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด	35.07 คน	33.53 คน	ลดลง 1.55	ดีขึ้น ร้อยละ 4.41 😊
- อัตราการตายด้วยโรค หลอดเลือดสมอง	58.02 คน	58.30 คน	เพิ่มขึ้น 0.28	แย่ลง ร้อยละ 0.49 😞
1.3 อัตราการฆ่าตัวตาย ต่อประชากร 100,000 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 7.94 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 8.02 คน	เพิ่มขึ้น 0.08	แย่ลง ร้อยละ 1.01 😞
1.4 ร้อยละผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าจากการ ประเมินสุขภาพจิตของคนไทย	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 7.28	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) ร้อยละ 8.34	เพิ่มขึ้น 1.06	แย่ลง ร้อยละ 14.56 😞
1.5 ร้อยละผู้ที่มีความเครียดสูงจาก การประเมินสุขภาพจิตของคนไทย	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 6.68	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) ร้อยละ 7.84	เพิ่มขึ้น 1.16	แย่ลง ร้อยละ 17.37 😞

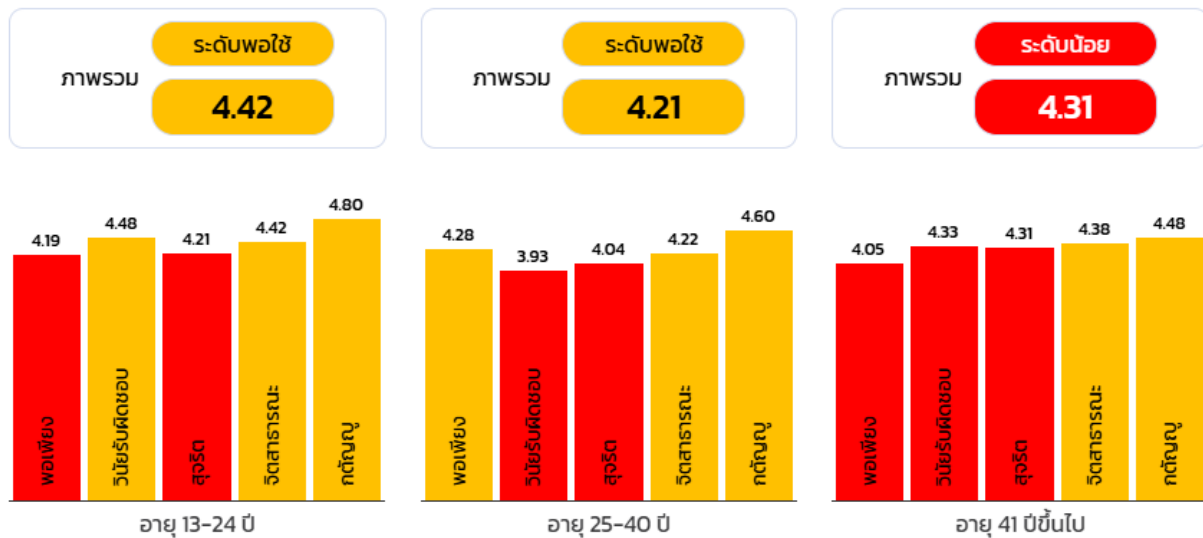
เป้าหมายที่ 1 : คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พิจารณาจาก				
2.1 อันดับความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศด้านการศึกษา	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับ 54	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับ 55	ลดลง 1 อันดับ	แย่ลง ร้อยละ 185 ☹️
2.2 คะแนนเฉลี่ยการประเมินผลทางการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 34.47 คะแนน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 35.15 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.68 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 1.97 😊
- วิชาคณิตศาสตร์	25.38 คะแนน	26.53 คะแนน	เพิ่มขึ้น 1.15 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 4.53 😊
- วิชาภาษาไทย	50.73 คะแนน	48.93 คะแนน	ลดลง 1.8 คะแนน	แย่ลง ร้อยละ 3.55 ☹️
- วิชาวิทยาศาสตร์	30.00 คะแนน	34.22 คะแนน	เพิ่มขึ้น 4.22 คะแนน	ดีขึ้น ร้อยละ 14.07 😊
- วิชาภาษาอังกฤษ	31.76 คะแนน	30.93 คะแนน	ลดลง 0.83 คะแนน	แย่ลง ร้อยละ 2.61 ☹️

เป้าหมายที่ 1 : คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

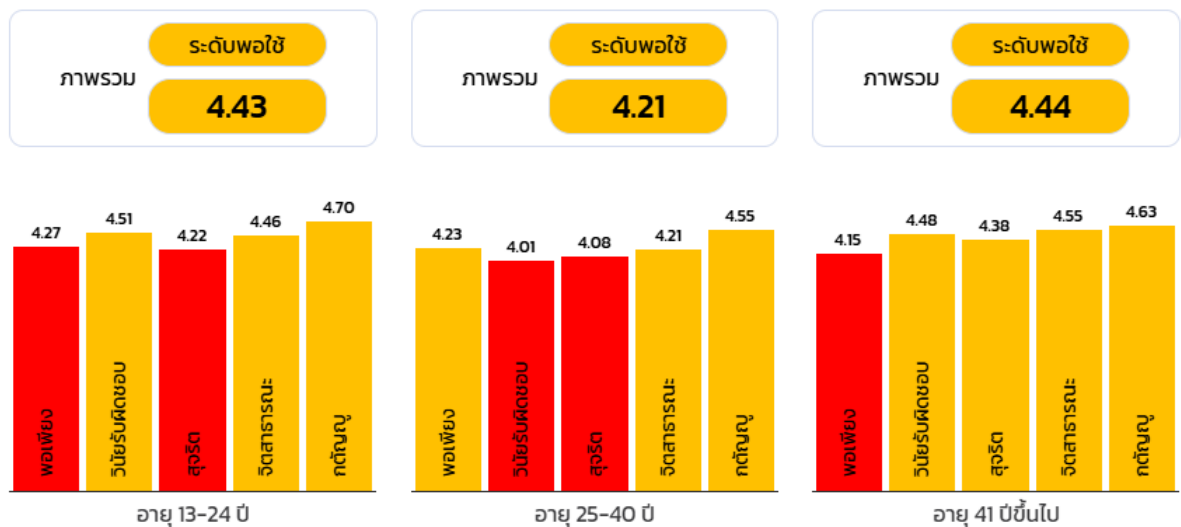
1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย พิจารณาจาก 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

1.1) **ดัชนีชี้วัดคุณธรรม** พิจารณาจากผลสำรวจสถานการณ์คุณธรรมของคนไทย ที่เป็นการจัดเก็บดัชนีชี้วัดคุณธรรม ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความพอเพียง วินัยรับผิดชอบ กตัญญู สุจริต และจิตสาธารณะ จัดทำโดยศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ 4.36 คะแนน (ระดับพอใช้) เพิ่มขึ้นจาก 4.32 คะแนน ในปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 **ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.93** และเมื่อจำแนกข้อมูลตามช่วงวัย พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ (1) **กลุ่มผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไป** เป็นกลุ่มที่มีพัฒนาการเชิงบวกสูงสุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมขยับขึ้นมาจากอยู่ที่ 4.44 คะแนน (ระดับพอใช้) ซึ่งเป็นการยกระดับด้านคุณธรรมขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อเทียบกับปี 2567 (ระดับน้อย) (2) **กลุ่มเยาวชน (อายุ 13-24 ปี)** มีคะแนนเฉลี่ยรวม 4.43 คะแนน โดยมีความโดดเด่นสูงสุดในด้านความกตัญญู แต่ยังมีจุดอ่อนที่ต้องระมัดระวังในด้านความสุจริตและความพอเพียง และ (3) **กลุ่มวัยทำงาน (อายุ 25-40 ปี)** เป็นกลุ่มเป้าหมายที่น่ากังวลที่สุดและควรได้รับการเร่งแก้ไข เนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยภาพรวมต่ำที่สุดเพียง 4.21 คะแนน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านวินัยรับผิดชอบและความสุจริต ซึ่งถือเป็นคะแนนที่ต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ในภาพรวม สังคมไทยในปี 2568 ยังคงรักษาค่านิยมด้านความกตัญญูไว้อย่างต่อเนื่องในทุกช่วงวัย (ระดับพอใช้) แม้จะมีค่าคะแนนลดลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ความท้าทายหลักของประเทศยังคงเป็นเรื่องการปลูกฝังความพอเพียงและวินัยความรับผิดชอบต่อ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยแรงงาน เพื่อยกระดับดัชนีคุณธรรมของประเทศให้ก้าวพ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับที่ดีขึ้นในอนาคต

ดัชนีชี้วัดคุณธรรม 3 ช่วงวัย ปี 2567 ▾

ดัชนีชี้วัดคุณธรรม 3 ช่วงวัย ปี 2568 ▾

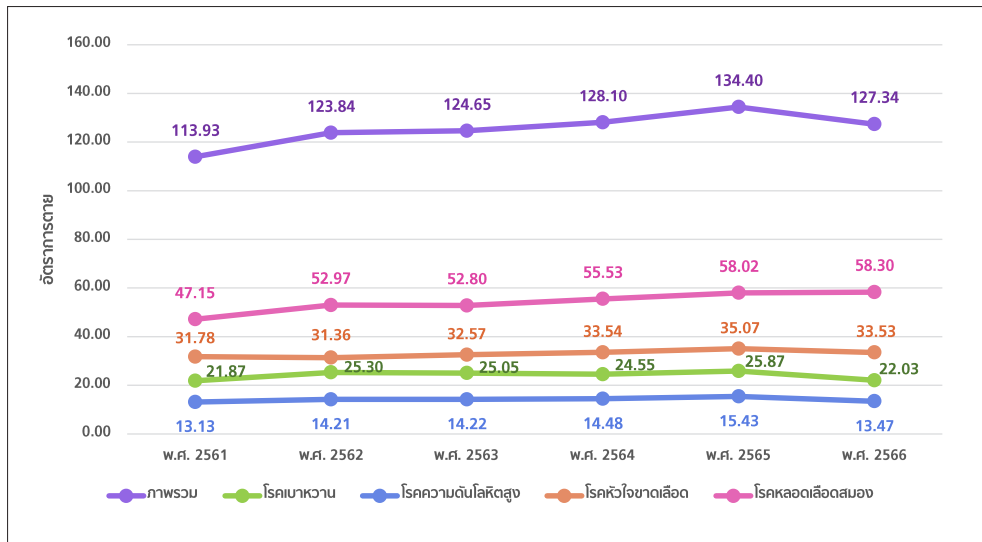

ที่มาของข้อมูล : ดัชนีชี้วัดคุณธรรม ปี 2568 ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

1.2) อัตราการตายด้วย 4 โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Noncommunicable Diseases: NCDs) ต่อประชากร 100,000 คน ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดเลือด และโรคหลอดเลือดสมอง ตามข้อมูลสถิติการตาย/ป่วยโรคไม่ติดต่อ จัดทำโดยกรมควบคุมโรค สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า มีอัตราการตายด้วย 4 โรค NCDs อยู่ที่ 127.34 คนต่อประชากรแสนคน ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่มีอัตราการตายอยู่ที่ 134.40 คนต่อประชากรแสนคน สะท้อนถึงสถานการณ์ในภาพรวมที่ดีขึ้น ร้อยละ 5.25 แม้อัตราการตายด้วยโรค NCDs โดยรวมจะแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้น แต่กลับมีอัตราการตายด้วยโรคหลอดเลือดสมองเพิ่มขึ้น ซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงหลักจากพฤติกรรมการใช้ชีวิต อาทิ การบริโภคหวาน มัน เค็มเกินความ

เหมาะสม มีกิจกรรมทางกายต่ำ การสูบบุหรี่ และการดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังระบุว่าปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลจากระบบบริโภคนิยม ทุนิยม และการตลาดที่ทำให้ผู้คนบริโภคอาหารหวาน มัน เค็มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจึงต้องเกิดจากตัวบุคคลและสังคม ทั้งการรับรู้ข้อมูล ปรับพฤติกรรม และสร้างค่านิยมใหม่ ซึ่งการสร้างกระแสสังคมเชิงบวกเป็นหัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง

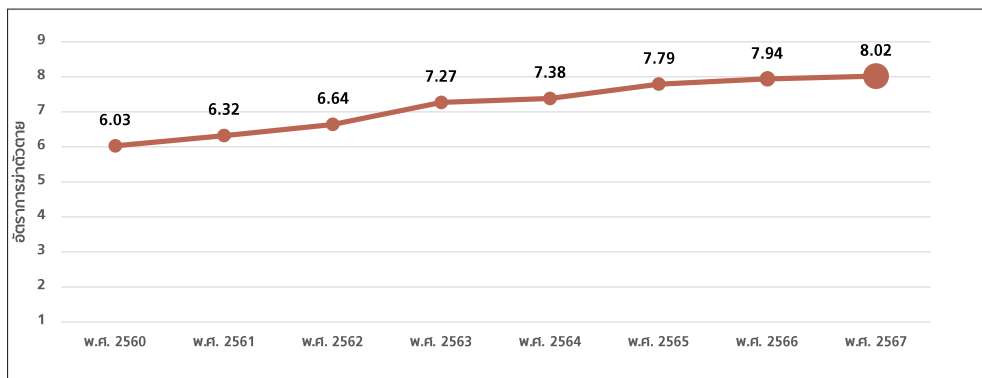
อัตราการตายด้วย 4 โรค NCDs ต่อประชากร 100,000 คน ตั้งแต่ พ.ศ. 2561 - 2566

ที่มาของข้อมูล : ข้อมูลอัตราการตายด้วย 4 โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง จัดทำโดยกรมควบคุมโรค

1.3) อัตราการฆ่าตัวตายต่อประชากร 100,000 คน จากรายงานสถานการณ์การฆ่าตัวตายในประเทศไทย จัดทำโดยศูนย์เฝ้าระวังการฆ่าตัวตาย กรมสุขภาพจิต สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า คนไทยมีอัตราการฆ่าตัวตายอยู่ที่ 8.02 คนต่อประชากรแสนคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่ 7.94 คนต่อประชากรแสนคน มีสถานการณ์**แยลง ร้อยละ 1.01** ทั้งนี้ การฆ่าตัวตายไม่ใช่โรคทางจิตเวช แต่เกิดขึ้นได้จากหลายเหตุปัจจัย โดยส่วนใหญ่ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมักจะมีภาวะเปราะบางหรือมีปัจจัยเสี่ยงอยู่ก่อน อาทิ การป่วยสุขภาพจิต ติดสารเสพติด ติดสุรา การป่วยด้วยโรคทางกาย ด้วยเหตุปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้บุคคลมีความแข็งแรงทางด้านจิตใจที่ลดลง ทำให้ไม่สามารถดึงศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างเต็มที่ และสูญเสียแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง นำมาซึ่งการสูญเสียชีวิตของประชากรในประเทศ

อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ ต่อประชากร 100,000 คน ตั้งแต่ พ.ศ. 2560 - 2567

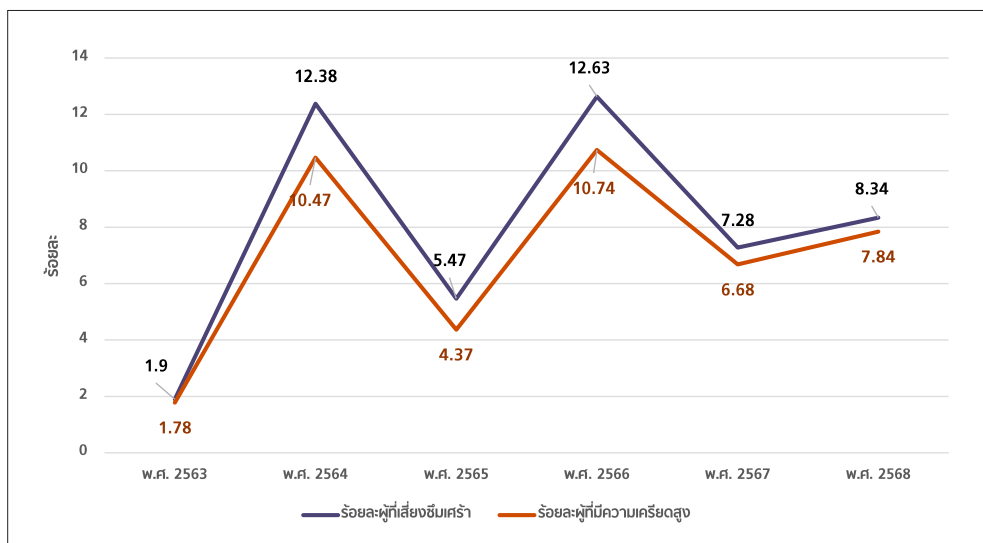

ที่มาของข้อมูล : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

1.4) ร้อยละผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าจากการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย เมื่อพิจารณาข้อมูลการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย (Mental Health Check In : MHCI) จัดเก็บข้อมูลโดยกรมสุขภาพจิต (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2568) พบว่า มีผู้เข้ารับการประเมินสุขภาพจิตจำนวน 970,268 คน ซึ่งเป็นผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าจำนวน 80,959 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่ร้อยละ 7.28 สะท้อนถึงสถานการณ์แย่ลง ร้อยละ 14.56

1.5) ร้อยละผู้ที่มีความเครียดสูงจากการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2568) พบว่า มีผู้ที่มีความเครียดสูงจำนวน 76,036 คน คิดเป็นร้อยละ 7.84 ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2567 ที่ร้อยละ 6.68 สะท้อนถึงสถานการณ์แย่ลง ร้อยละ 17.37 โดยภาพรวมของสถานการณ์สุขภาพจิตของคนไทยมีแนวโน้มแย่ลง จากรายงานสุขภาพคนไทย พ.ศ. 2568 ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พบว่าประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายด้านสุขภาพจิต เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรวมถึงผลกระทบจากวิกฤตการณ์ระดับโลก ปัจจัยเหล่านี้ทำให้คนไทยจำนวนมากเผชิญกับความเครียด ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทางจิตใจ ดังนั้น การส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพจิตที่พึงประสงค์เป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากโรคทางจิตใจ อาทิ การทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพจิต การปรับตัวให้เข้ากับความคิดหรือปัญหาชีวิตสามารถลดความเสี่ยงจากการเกิดโรคซึมเศร้า โดยการที่บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อชีวิต สามารถควบคุมอารมณ์และจัดการกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวโน้มของผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าและผู้ที่มีความเครียดสูงจากการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2563 - 2568

ที่มาของข้อมูล : ข้อมูลการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย (Mental Health Check In : MHCI) พ.ศ. 2563 - 2568 จัดทำโดยกรมสุขภาพจิต

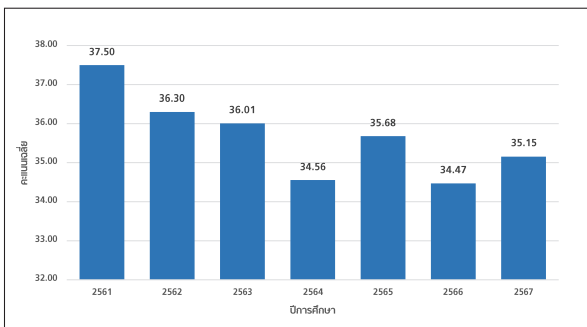
2) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

2.1) อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา ตามรายงาน IMD World Competitiveness Yearbook 2025 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 55 แย่ลงจากสถานการณ์ปีก่อนหน้า ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 54 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) อย่างไรก็ตาม มีตัวชี้วัดด้านการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับอย่างชัดเจน อาทิ (1) การอุดมศึกษาตอบโจทย์ความต้องการของเศรษฐกิจ อยู่ในอันดับ 51 แย่ลงจากอันดับ 38 (ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร) และ (2) การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอบโจทย์ความต้องการของเศรษฐกิจ อยู่ในอันดับ 47 แย่ลงจากอันดับ 35 ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ

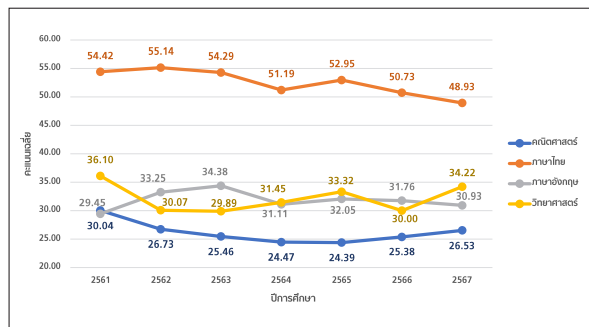
ประเทศในอาเซียนพบว่าประเทศไทยยังตามหลังประเทศสิงคโปร์ที่มีอันดับดีที่สุดในภูมิภาค ที่อยู่อันดับ 8 และมาเลเซียที่อยู่อันดับ 44 จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ายังคงมีความท้าทายสำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานได้

2.2) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นการประเมินมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 35.15 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.47 มีสถานการณ์ดีขึ้นร้อยละ 1.97 โดยในช่วง พ.ศ. 2561 - 2567 วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในขณะที่วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ แม้ว่าคะแนนโดยรวมที่เพิ่มขึ้นจะแสดงถึงประสิทธิภาพของการศึกษา อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนจากครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ รวมถึงทักษะด้านภาษา ทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ค่าคะแนนการประเมินผลทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน

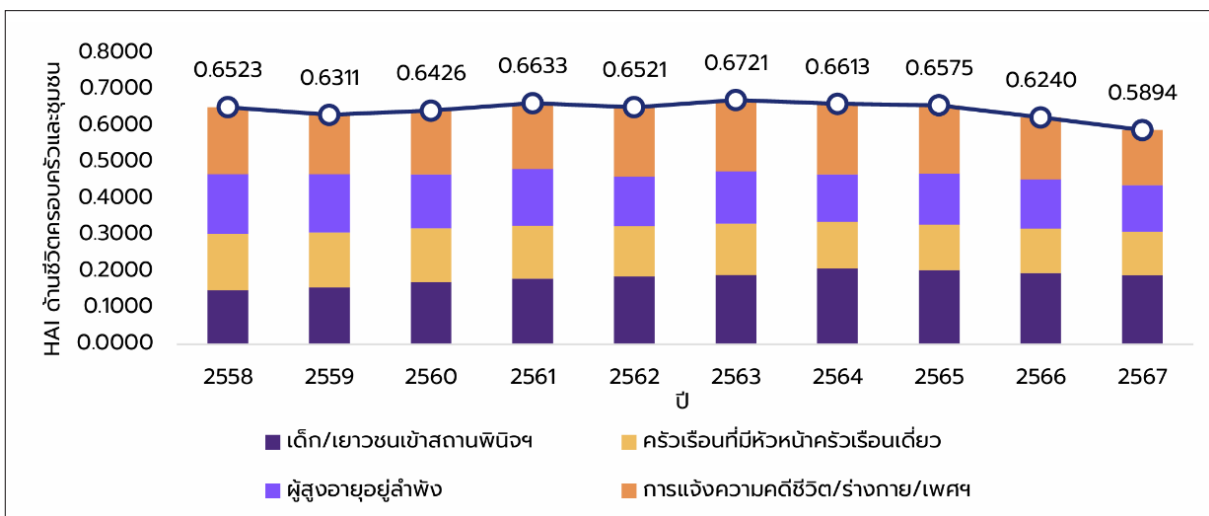
ที่มาของข้อมูล : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

เป้าหมายที่ 2 : สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย พิจารณาจาก				
ความก้าวหน้าการพัฒนาค้นด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.6240 (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.5894 (revised)*	ลดลง 0.0346	แยกลง ร้อยละ 5.54 ☹️

เป้าหมายที่ 2 : สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต สะท้อนจากสถานการณ์ความก้าวหน้าการพัฒนาค้นด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน โดยพิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าการพัฒนาค้นด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ตามรายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2567 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ความก้าวหน้าการพัฒนาค้นด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนมีค่า 0.5894 มีแนวโน้มลดลง จาก 0.6240 ในปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) โดยมีสถานการณ์แยกลงร้อยละ 5.54 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่สถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน อยู่ที่ 2.9 รายต่อประชากรกลุ่มอายุพันคน และการแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นเป็น 141.13 รายต่อประชากรแสนคน รวมถึงสถานการณ์ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.24 และการที่ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.28 จากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจซึ่งทำให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานของประชากรวัยแรงงานออกจากภูมิลำเนามากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ และยิ่งก่อให้เกิดครัวเรือนข้ามรุ่น (Skipped-Generation Family) ที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ นำไปสู่ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของเด็ก รวมถึงความเสี่ยงจากสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น ยาเสพติด การพนัน และการก่ออาชญากรรม เป็นต้น

HAI ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน

ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าพื้นฐานทางด้านครอบครัวและสภาพสังคมมีบทบาทสำคัญที่จะเตรียมความพร้อมให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพื่อให้บุคคลได้ปฏิสัมพันธ์ เรียนรู้ ถ่ายทอด และสร้างวัฒนธรรมที่ดีร่วมกัน นำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

การดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม พ.ศ. 2568 พบว่า **สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพิ่มขึ้น** จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเท่ากับ 0.335 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าอยู่ที่ 0.343 ขณะที่สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามระดับรายจ่ายอยู่ที่ 7.83 เท่า เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าที่มีสัดส่วนเท่ากับ 7.79 เท่า เช่นเดียวกับการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้าง **สังคมคุณภาพเพิ่มขึ้น** จากดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านการมีส่วนร่วมที่มีค่าเท่ากับ 0.5336 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าอยู่ที่ 0.5335 และดัชนีความยากจนหลายมิติของผู้สูงอายุปรับตัวดีขึ้นโดยมีค่าเท่ากับ 0.0044 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าอยู่ที่ 0.0072 ขณะที่ดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนที่มีค่าอยู่ที่ 0.5894 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าเท่ากับ 0.6240 อย่างไรก็ตาม ยังพบความท้าทายในเป้าหมายการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ **ลดลง** จากดัชนีความก้าวหน้าของคนในภาพรวมที่มีค่าอยู่ที่ 0.6363 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ 0.6398 ส่วนดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัดมีสถานการณ์คงเดิม รายละเอียดสถานการณ์การพัฒนาของแต่ละเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร พิจารณาจาก				
1. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค* (Gini Coefficient) ด้านรายจ่าย เพื่อการอุปโภคบริโภค	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.335	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.333	ลดลง 0.002	ดีขึ้น ร้อยละ 0.60 😊
- ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค ด้านรายจ่ายของประชากร ในเขตเทศบาล*	0.327	0.326	ลดลง 0.001	ดีขึ้น ร้อยละ 0.31 😊
- ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค ด้านรายจ่ายของประชากรนอกเขต เทศบาล*	0.308	0.316	เพิ่มขึ้น 0.008	แย่ลง ร้อยละ 2.60 😞
2. สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภค บริโภคของประชากรจำแนกตาม กลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย**	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 7.79 เท่า	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 7.83 เท่า	เพิ่มขึ้น 0.04	แย่ลง ร้อยละ 0.51 😞
- ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มที่มี รายจ่าย สูงสุด (Decile 10) (ร้อยละ)**	ร้อยละ 26.03	ร้อยละ 25.85	ลดลง 0.18	ดีขึ้น ร้อยละ 0.69 😊
- ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มที่มี รายจ่าย ต่ำสุด (Decile 1) (ร้อยละ)	ร้อยละ 3.34	ร้อยละ 3.30	ลดลง 0.04	แย่ลง ร้อยละ 1.20 😞

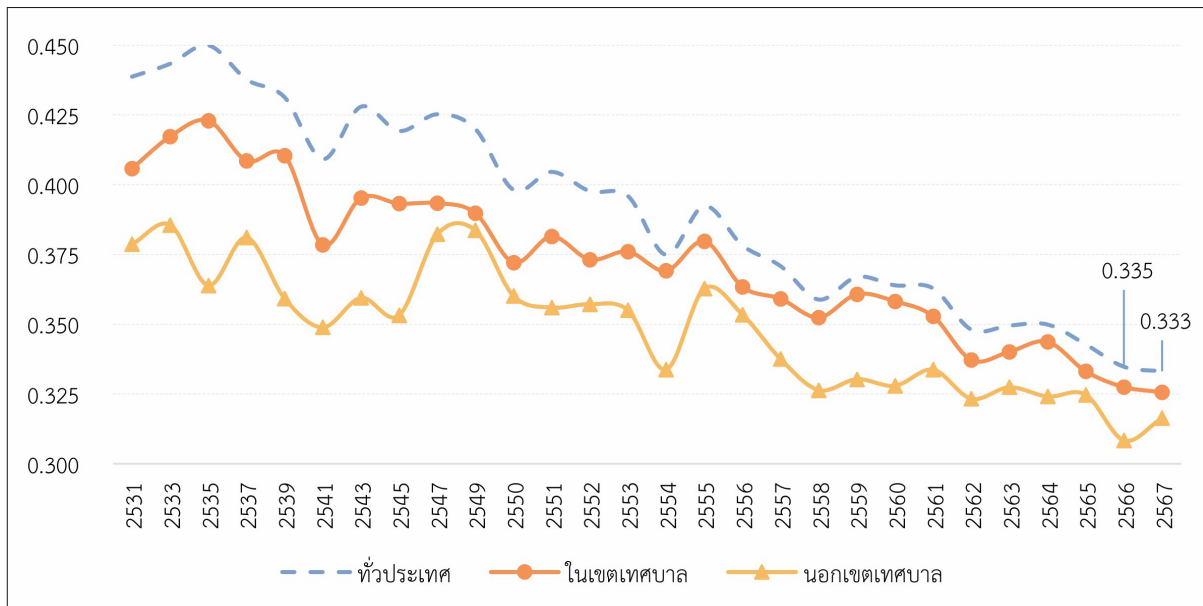
หมายเหตุ: * ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค มีค่าน้อยสะท้อนสถานการณ์ดีขึ้น

** สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย มีค่าน้อยสะท้อนสถานการณ์ดีขึ้น

เป้าหมายที่ 1 : สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ สะท้อนได้จากความแตกต่างของรายได้ และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ตามรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายมีค่าเท่ากับ 0.333 ลดลงจาก 0.335 ของปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) คิดเป็นสถานการณ์การพัฒนาที่ **ปรับตัวดีขึ้น ร้อยละ 0.60** และเมื่อพิจารณาจำแนกตามเขตการปกครอง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายของประชากรในเขตเทศบาล พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) อยู่ที่ 0.326 ลดลงจาก 0.327 ของปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) แสดงถึงการปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 0.31 ขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายของประชากรนอกเขตเทศบาลอยู่ที่ 0.316 เพิ่มขึ้นจาก 0.308 ในช่วงเวลาเดียวกัน แสดงถึงการปรับตัวแย่งร้อยละ 2.60 สะท้อนให้เห็นว่าในเขตเทศบาลมีแนวโน้มความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายลดลงเล็กน้อย ขณะที่นอกเขตเทศบาลมีแนวโน้มความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายเพิ่มขึ้น

ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายจ่าย จำแนกตามเขตการปกครอง พ.ศ. 2531 – 2567

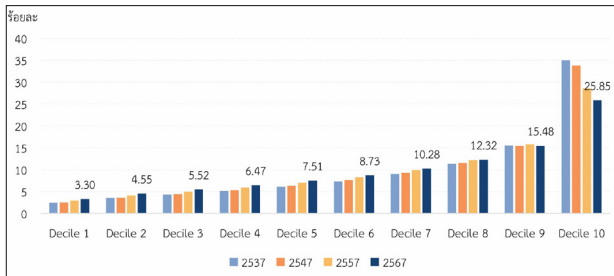

ที่มาของข้อมูล : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย พ.ศ. 2567
จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

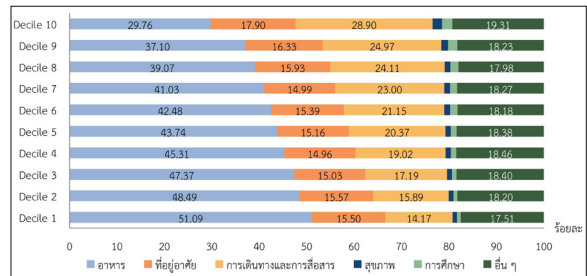
2. สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย

ตามรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย ซึ่งสะท้อนความแตกต่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายสูงสุด (Decile 10) และกลุ่มที่มีรายจ่ายต่ำสุด (Decile 1) อยู่ที่ 7.83 เท่า เพิ่มขึ้นจาก 7.79 เท่า ของปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) คิดเป็นสถานการณ์การพัฒนาที่ปรับตัวแยลงร้อยละ 0.51 สะท้อนให้เห็นว่าความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มที่มีรายจ่ายสูงสุด (Decile 10) พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) อยู่ที่ร้อยละ 25.85 ลดลงจากร้อยละ 26.03 ของปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) คิดเป็นปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 0.69 ขณะที่ส่วนแบ่งรายจ่ายของกลุ่มที่มีรายจ่ายต่ำสุด (Decile 1) มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 3.30 ลดจากร้อยละ 3.34 ในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นปรับตัวแยลงร้อยละ 1.20 ซึ่งแม้กลุ่มประชากรที่มีรายจ่ายต่ำสุดจะมีส่วนแบ่งการใช้จ่ายรวมลดลง แต่การใช้จ่ายของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังคงเน้นไปที่สินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นหลัก โดยใช้จ่ายเงินประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้ทั้งหมดไปกับอาหารและเครื่องดื่ม ในขณะที่กลุ่มประชากรที่มีรายจ่ายสูงสุดมีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่ไปกับสินค้าและบริการอื่นที่ไม่ใช่ปัจจัยพื้นฐาน อาทิ การครอบครองและการบำรุงรักษายานพาหนะ เทคโนโลยีสื่อสาร การท่องเที่ยว การบริการสุขภาพเอกชนที่สะดวกรวดเร็ว และการศึกษาขั้นสูง สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงคุณภาพชีวิตที่ดี โดยกลุ่มที่มีรายจ่ายในระดับต่ำมักเผชิญกับข้อจำกัดในการเข้าถึงระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพ การบริการสุขภาพที่ทันสมัย รวมถึงโอกาสทางการศึกษา ซึ่งในระยะยาวอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและโอกาสในการก้าวหน้าทางอาชีพ ขณะที่กลุ่มที่มีรายจ่ายสูงมีความสามารถในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้มากกว่าโดยเปรียบเทียบ ส่งผลให้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง และยกระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่อง

สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากรจำแนกตามกลุ่มประชากร
ตามระดับรายจ่ายร้อยละ 10 (Decile by expenditure) พ.ศ. 2537 - 2567

โครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกเป็น 10 กลุ่ม
ตามระดับรายจ่าย (Decile by expenditure) พ.ศ. 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย พ.ศ. 2567
จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

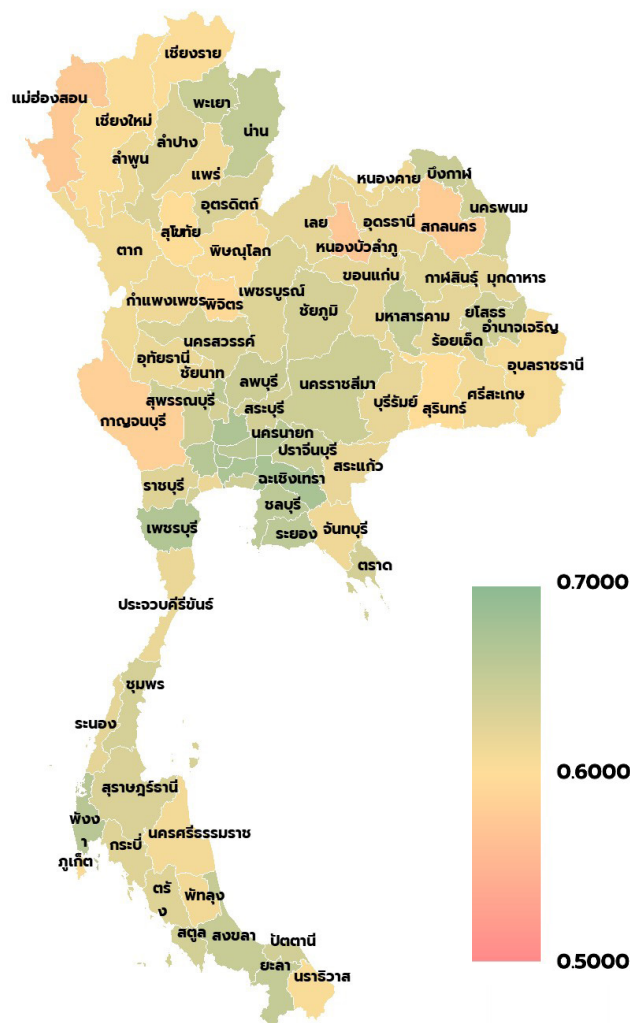
เป้าหมายที่ 2 : กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี พิจารณาจาก				
ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.6398	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.6363	ลดลง 0.0035	แยลง ร้อยละ 0.55 ☹️
- จังหวัดที่มีค่าดัชนีความก้าวหน้า ของคนต่ำกว่าค่าดัชนีในภาพรวม ของประเทศ*	43 จังหวัด	43 จังหวัด	คงเดิม	คงเดิม 😐
- จังหวัดที่มีค่าดัชนีความก้าวหน้า ของคนสูงกว่าค่าดัชนีในภาพรวม ของประเทศ	34 จังหวัด	34 จังหวัด	คงเดิม	คงเดิม 😊

หมายเหตุ : * จังหวัดที่มีค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนต่ำกว่าค่าดัชนีในภาพรวมของประเทศ มีค่าน้อยสะท้อนสถานการณ์ดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ สะท้อนจากความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี พิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าของคนในภาพรวมและระดับจังหวัด จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ดัชนีความก้าวหน้าของคนในภาพรวมของประเทศมีค่าเท่ากับ 0.6363 ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่าเท่ากับ 0.6398 แสดงถึงการปรับตัวแยลงร้อยละ 0.55 และเมื่อพิจารณาสถานการณ์ความก้าวหน้าของคนรายด้าน พบว่า มีการปรับตัวลดลงจากดัชนีย่อยของการพัฒนาคน จำนวน 4 ด้าน จากทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ **ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน** มีการเพิ่มขึ้นของปัญหาสังคมเกี่ยวกับคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ที่สะท้อนให้เห็นแนวโน้มการลดลงของความมั่นคงและปลอดภัยในชุมชน สอดคล้องกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเยาวชนที่เพิ่มสูงขึ้น **ด้านสุขภาพ** ในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเกิดจากปัจจัยสำคัญคือ ปัญหาทางด้านสุขภาพจิตที่เพิ่มสูงขึ้น อันเป็นผลมาจากความเครียด ภาวะวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า นอกจากนี้ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ยังส่งผลให้เกิดแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของคนพิการ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุที่พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ซึ่งถือเป็นความท้าทายต่อการบริหารจัดการระบบสาธารณสุขในระยะยาว **ด้านเศรษฐกิจ** มีการปรับตัวลดลงจากการ

ชะลอตัวทางเศรษฐกิจและปัญหาความยากจนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร และปัญหาอุทกภัยในหลายพื้นที่ ทำให้รายได้ของเกษตรกรปรับตัวลดลง และ **ด้านชีวิตการงาน** ที่ยังประสบปัญหาด้านโอกาสในการมีงานทำ (อัตราว่างงาน) คุณภาพของการจ้างงาน (อัตราการจ้างงานต่ำระดับ) และความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน (การประสบอันตราย/เจ็บป่วยจากการทำงาน) ซึ่งถือเป็นโจทย์ที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาดัชนีความก้าวหน้าของคนรายจังหวัดพบว่า จังหวัดส่วนใหญ่มีระดับการพัฒนาของคนต่ำกว่าค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนระดับประเทศ จำนวน 43 จังหวัด จาก 77 จังหวัด หรือคิดเป็นร้อยละ 55.84 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีจำนวน 43 จังหวัด สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม ซึ่งจังหวัดเหล่านี้กระจายตัวอยู่ทั่วทุกภาคของไทยโดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่จังหวัดที่มีค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงกว่าค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนระดับประเทศ มีจำนวน 34 จังหวัด จาก 77 จังหวัด หรือคิดเป็นร้อยละ 44.16 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีจำนวน 34 จังหวัด สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม โดยส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออก ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยรูปแบบการกระจุกตัวของจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาคนสูงกว่าค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับประเทศ สะท้อนให้เห็นถึง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาคนอย่างชัดเจน

ดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัด ปี 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2567 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เป้าหมายที่ 3 : เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
1. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี พิจารณาจาก				
ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.6398	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.6363	ลดลง 0.0035	แยกลง ร้อยละ 0.55 ☹️
- ด้านการมีส่วนร่วม	0.5335	0.5336	เพิ่มขึ้น 0.0001	ดีขึ้น ร้อยละ 0.02 😊
- ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.6240	0.5894	ลดลง 0.0346	แยกลง ร้อยละ 5.54 ☹️
2. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ พิจารณาจาก				
ดัชนีความยากจนหลายมิติ (Multidimensional Poverty Index : MPI) ของกลุ่มผู้สูงอายุ *	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.0071	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 0.0044	ลดลง 0.0028	ดีขึ้น ร้อยละ 38.89 😊

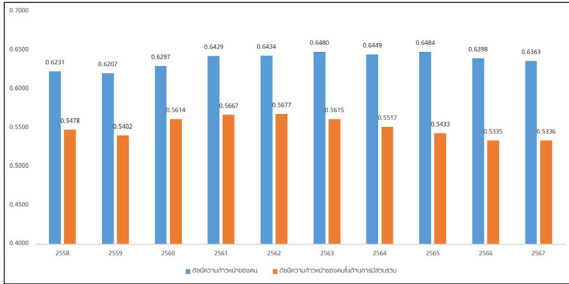
หมายเหตุ : * ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มผู้สูงอายุ มีค่าน้อยลงก่อนสถานการณ์ดีขึ้น

เป้าหมายที่ 3 : เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ สะท้อนจาก 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

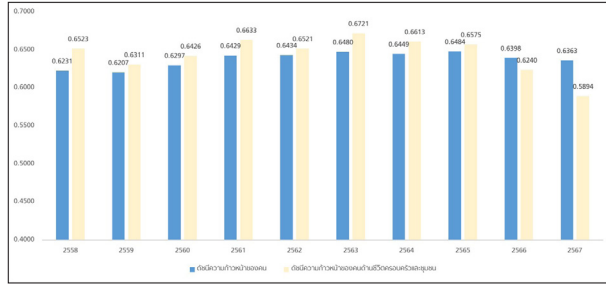
1. ความก้าวหน้าของการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี พิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าของคนในด้านการมีส่วนร่วมและด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ตามรายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเท่ากับ 0.5336 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่าเท่ากับ 0.5335 คิดเป็นปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 0.02 สะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในระดับชีวิตครอบครัวและชุมชนของจังหวัดเริ่มมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและวิถีชีวิตของประชาชนภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่หันมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้รูปแบบการรวมกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเปลี่ยนผ่านจากการรวมกลุ่มในชุมชนที่เป็นทางการไปสู่การมีส่วนร่วมในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชนออนไลน์มากขึ้น ทั้งนี้ แม้การรวมกลุ่มทางกายภาพในชุมชนจะลดลง แต่ปรากฏการณ์ดังกล่าวมิได้สะท้อนถึงการขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยสิ้นเชิง หากแต่เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ขณะเดียวกัน ครัวเรือนบางส่วนมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาและพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ ดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.5894 ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่าเท่ากับ 0.6240 แสดงถึงการปรับตัวแยกลง ร้อยละ 5.54 ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความเปราะบางทางสังคมในระดับครัวเรือนและชุมชนที่เพิ่มขึ้น โดยมีความท้าทายสำคัญจากปัจจัยด้านสังคมและความปลอดภัย อาทิ การเพิ่มขึ้นของจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองตามกฎหมาย

รวมถึงคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย เพศ และทรัพย์สิน ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและรูปแบบการดำรงชีวิต ส่งผลให้ครัวเรือนขนาดเล็ก ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเพียงลำพัง และผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ตามลำพังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อความเข้มแข็งของกลไกการเกื้อกูลดูแลกันภายในครอบครัวและชุมชนในระยะยาว

ความก้าวหน้าของคนด้านการมีส่วนร่วม ปี 2558 - 2567

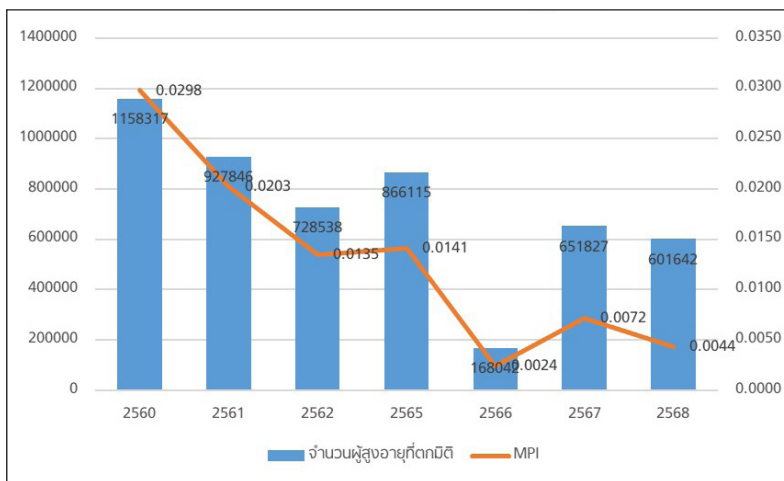
ความก้าวหน้าของคนด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ปี 2558 - 2567

ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2568 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

2. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ พิจารณาจากดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 5 มิติหลัก ได้แก่ (1) มิติด้านสุขภาพ (2) มิติด้านความเป็นอยู่ (3) มิติด้านการศึกษา (4) มิติด้านรายได้ และ (5) มิติด้านการเข้าถึงบริการรัฐ พบว่า ดัชนี MPI ของกลุ่มผู้สูงอายุ ในปี 2568 มีค่าเท่ากับ 0.0044 และมีจำนวนผู้สูงอายุยากจนหลายมิติ 601,642 คน จากผู้สูงอายุที่ได้รับการสำรวจประมาณ 8.7 ล้านคน ซึ่งลดลงจากปี 2567 ที่มีดัชนี MPI ของกลุ่มผู้สูงอายุ เท่ากับ 0.0072 และมีจำนวนผู้สูงอายุยากจนหลายมิติ 651,827 คน จากผู้สูงอายุที่ได้รับการสำรวจประมาณ 8.8 ล้านคน คิดเป็นการ **ปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 38.89** อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกมิติต้องอาศัยความร่วมมืออย่างบูรณาการจากภาครัฐ โดยเน้นการสร้างระบบการจัดการตนเองที่เข้มแข็งในระดับชุมชน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสังคมคุณภาพที่ทุกคนโดยเฉพาะผู้สูงอายุ สามารถเข้าถึงสิทธิและโอกาสได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

สถานการณ์ความยากจนหลายมิติของผู้สูงอายุไทย

ที่มาของข้อมูล : ประมวลผลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
หมายเหตุ : ไม่มีการรายงานข้อมูลใน พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2564 เนื่องจากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมยังต้องให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยมุ่งเน้นการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ควบคุมการปล่อยและเพิ่มประสิทธิภาพการดูดซับก๊าซเรือนกระจก เร่งฟื้นฟูปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกมิติ

เป้าหมาย	อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ใ้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน	ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ	ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ	ยกระดับกระบวนการที่สนับสนุนกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล
----------	--	--	---	--

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แยลง	<ul style="list-style-type: none"> คุณภาพของน้ำในภาพรวม แยลง โดยพิจารณาจากคุณภาพน้ำผิวดิน และน้ำทะเลชายฝั่ง การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ แยลง คุณภาพอากาศ ดีขึ้น พิจารณาจากปริมาณฝุ่นละออง 	<ul style="list-style-type: none"> ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย ดีขึ้น ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากร ดีขึ้น ร้อยละของส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศ ดีขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> อันดับมหาวิทยาลัยเฉพาะสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ดีขึ้น สมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) ดีขึ้น และองค์กรนอกภาครัฐ (NGOs) และเอกชน ดีขึ้น
---------------------------	--	---	---	--

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาโดยตรง	03 การเกษตร	07 การสนับสนุนและส่งเสริมอาชีพ	18 การเมืองการปกครอง	19 การเมืองการปกครอง	23 การเมืองการปกครอง							
การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาเชิงสนับสนุน	01 ความมั่นคง	02 การต่างประเทศ	04 การต่างประเทศ	05 การต่างประเทศ	06 การต่างประเทศ	09 การต่างประเทศ	10 การต่างประเทศ	11 การต่างประเทศ	12 การต่างประเทศ	13 การต่างประเทศ	20 การต่างประเทศ	22 การต่างประเทศ

การดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2568 พบว่า การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมใ้คนรุ่นต่อไปได้ **อย่างยั่งยืนแยลง** จากสัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดลง 0.03 ล้านไร่ (ร้อยละ 0.03) การฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ภาพรวมแยลง เนื่องจากคุณภาพผิวดินจัดอยู่ในเกณฑ์ที่มากลดลงเหลือเพียงร้อยละ 0 และการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น 0.25 ล้านตัน และปริมาณของเสียอันตรายเพิ่มขึ้น 5,613 ตัน ในขณะที่ปริมาณฝุ่นละออง PM_{2.5} และฝุ่นละออง PM₁₀ **ดีขึ้น** การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของประเทศภาพรวม**ดีขึ้น** เนื่องจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย ลดลง 0.11 คาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากร ลดลง 0.70 กิโลจูลต่อหัวประชากร และร้อยละของส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.18 การยกระดับกระบวนการที่สนับสนุนกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาลภาพรวม**ดีขึ้น** โดยอันดับมหาวิทยาลัยเฉพาะสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมระดับโลกดีขึ้น ลดลง 43 อันดับ รวมทั้งสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) เพิ่มขึ้น 8,747 คน และองค์กรนอกภาครัฐ (NGOs และเอกชน) เพิ่มขึ้น 15 องค์กร

อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วนในหลายประเด็น อาทิ การเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเนื่องจากสัดส่วนของพื้นที่ป่าธรรมชาติมีจำนวนลดลงส่งผลกระทบต่อ การขับเคลื่อนตามเป้าหมายในประเด็น การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้ รวมทั้งการผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศผ่านการจัดกิจกรรมเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อปรับเปลี่ยนให้เกิดพฤติกรรมเป็นพลเมืองสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งสู่การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

เป้าหมายที่ 1 : การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ได้อย่างยั่งยืนมีสมดุล				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก				
สัดส่วนพื้นที่สีเขียวธรรมชาติ ของประเทศ	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) พื้นที่สีเขียว ร้อยละ 31.47 (101.82 ล้านไร่ ต่อพื้นที่ทั้งประเทศ 323.53 ล้านไร่)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) พื้นที่สีเขียว ร้อยละ 31.46 (101.79 ล้านไร่ ต่อพื้นที่ทั้งประเทศ 323.53 ล้านไร่)	ลดลง ร้อยละ 0.01 (0.03 ล้านไร่)	แยลง ร้อยละ 0.03 😞

เป้าหมายที่ 1 : การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ได้อย่างยั่งยืน มีสมดุล สะท้อนจากพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากสัดส่วนพื้นที่สีเขียวธรรมชาติของประเทศ จัดทำโดยกรมป่าไม้ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีพื้นที่ป่าธรรมชาติ 101.79 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.46 ของพื้นที่ทั้งประเทศ) ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ซึ่งมีพื้นที่ป่าธรรมชาติ 101.82 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.47 ของพื้นที่ทั้งประเทศ) หรือคิดเป็นการลดลงร้อยละ 0.01 โดยภูมิภาคที่มีพื้นที่ป่าธรรมชาติมากที่สุด คือ ภาคเหนือ รองลงมาคือ ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยภาคกลางและภาคตะวันออกเป็นภูมิภาคที่มีพื้นที่ป่าธรรมชาติเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ การลดลงของพื้นที่ป่าธรรมชาติส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ เช่น การเกษตรกรรมและการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง ประกอบกับปัจจัยภายนอก อาทิ การเพิ่มขึ้นของจุดความร้อน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลให้เกิดไฟป่ารุนแรงยิ่งขึ้น

ที่มาของข้อมูล : กรมป่าไม้

ภูมิภาค	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	ปี 2566 (ไร่)	ปี 2567 (ไร่)	การเปลี่ยนแปลง
ภาคเหนือ	60,048,349	37,976,519.37 (ร้อยละ 63.24)	37,946,635.46 (ร้อยละ 63.19)	ลดลง 29,884 (ร้อยละ 0.05)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	34,038,210	20,033,806.36 (ร้อยละ 58.86)	20,021,357.66 (ร้อยละ 58.82)	ลดลง 12,449 (ร้อยละ 0.04)
ภาคตะวันออก	104,823,709	15,608,130.08 (ร้อยละ 14.89)	15,607,397.46 (ร้อยละ 14.89)	ลดลง 733 (ร้อยละ 0.01)
ภาคกลาง	56,912,646	12,263,466.15 (ร้อยละ 21.55)	12,274,498.17 (ร้อยละ 21.57)	เพิ่มขึ้น 11,032 (ร้อยละ 0.02)
ภาคใต้	46,154,901	11,232,880.28 (ร้อยละ 24.34)	11,227,655.72 (ร้อยละ 24.33)	ลดลง 5,225 (ร้อยละ 0.01)
ภาคตะวันออก	21,550,884	4,703,353.52 (ร้อยละ 21.82)	4,707,727.11 (ร้อยละ 21.84)	เพิ่มขึ้น 4,374 (ร้อยละ 0.02)
รวมทั้งประเทศ	323,528,699	101,818,155.77 (ร้อยละ 31.47)	101,785,271.58 (ร้อยละ 31.46)	ลดลง 32,884 (ร้อยละ 0.01)

**เป้าหมายที่ 2 : การฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ**

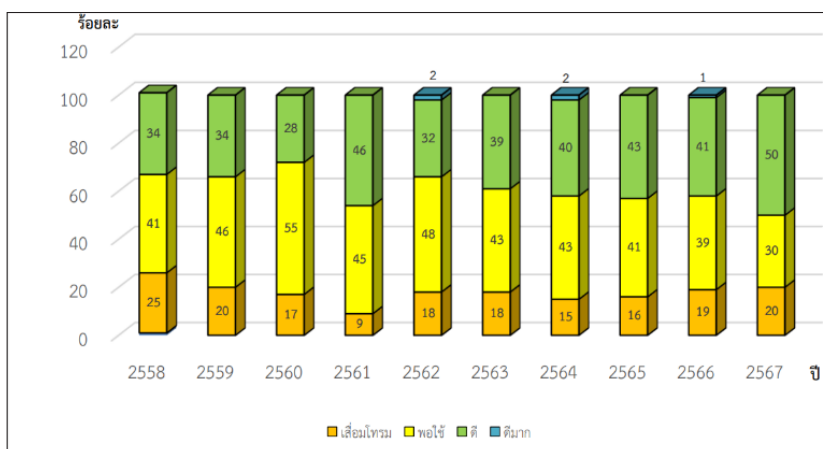
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู พิจารณาจาก				
1. คุณภาพน้ำแต่ละประเภท				
คุณภาพน้ำผิวดิน (สัดส่วนเกณฑ์ดีมาก)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 1	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 0	ลดลง ร้อยละ 1	แยลง ร้อยละ: 100.00 ☹️
คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง (สัดส่วนเกณฑ์ดีมาก)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 0	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 0	คงเดิม	คงเดิม ☹️
คุณภาพน้ำบาดาล (ที่มีคุณภาพเหมาะสม)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 64.00	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 76.10	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.10	ดีขึ้น ร้อยละ: 18.91 ☺️
2. คุณภาพอากาศ*				
คุณภาพอากาศประเมิน จากข้อมูลปริมาณฝุ่นละออง PM _{2.5}	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 26 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 24 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	ลดลง 2 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	ดีขึ้น ร้อยละ: 7.69 ☺️
คุณภาพอากาศประเมิน จากข้อมูลปริมาณฝุ่นละออง PM ₁₀	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 46 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 44 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	ลดลง 2 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร	ดีขึ้น ร้อยละ: 4.34 ☺️
3. การกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียและสารอันตราย*				
ความสามารถในการเก็บ ขยะมูลฝอย	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 26.95 ล้านตัน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 27.20 ล้านตัน	เพิ่มขึ้น 0.25 ล้านตัน	แยลง ร้อยละ: 0.93 ☹️
ความสามารถในการจัดการ ของเสียอันตราย	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 680,386 ตัน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 685,999 ตัน	เพิ่มขึ้น 5,613 ตัน	แยลง ร้อยละ: 0.83 ☹️

หมายเหตุ : *หากค่าเพิ่มขึ้นแสดงถึงสถานการณ์ที่แยลง

เป้าหมายที่ 2 : การฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ สกัดอันตรายจากสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม ได้รับการฟื้นฟู พิจารณาจาก 3 ตัวชี้วัด ดังนี้

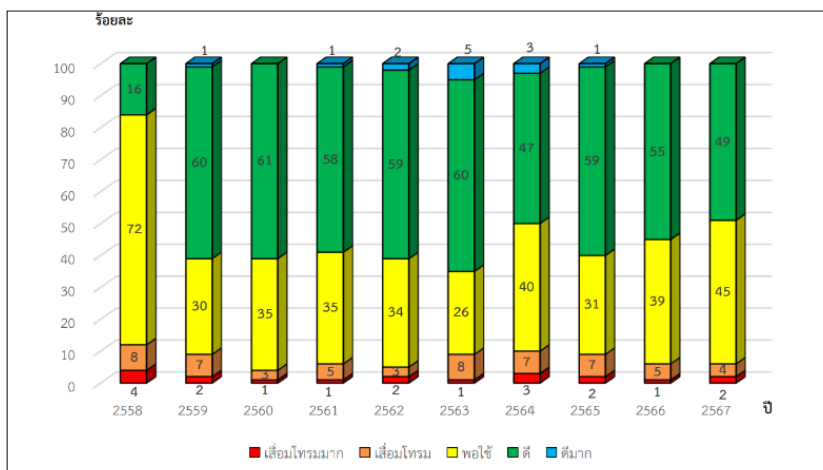
1. คุณภาพแหล่งน้ำ

1.1 คุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน พิจารณาจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญทั่วประเทศ จัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า แหล่งน้ำผิวดินมีคุณภาพในเกณฑ์ดี ร้อยละ 50 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 30 และอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ 20 โดยที่ไม่มีคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงถึงสถานการณ์แยลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ซึ่งมีคุณภาพน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 1 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำเป็นผลมาจากการปนเปื้อนของสารมลพิษที่เกิดจากการดำรงชีวิตของมนุษย์และการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม

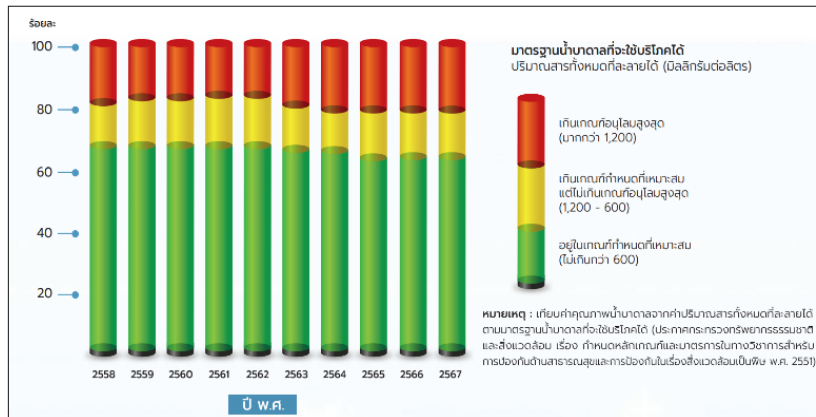
ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

1.2 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง พิจารณาจากการประเมินดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index : MWQI) จัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า น้ำทะเลชายฝั่งมีคุณภาพในเกณฑ์ดี ร้อยละ 55 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 39 และอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ 5 โดยที่ไม่มีน้ำทะเลชายฝั่งที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงถึงสถานการณ์คงเดิมจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ซึ่งไม่มีน้ำทะเลชายฝั่งที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมากเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การปนเปื้อนไมโครพลาสติกในน้ำทะเลและปรากฏการณ์น้ำทะเลเปลี่ยนสีจากการขยายตัวชุมชนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังเป็นประเด็นท้าทายต่อระบบนิเวศทางทะเลและคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

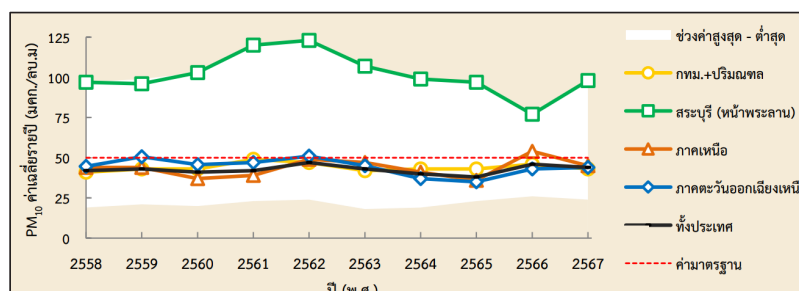
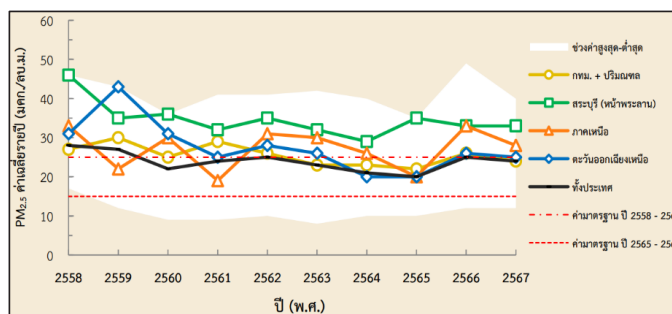
ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

1.3 คุณภาพน้ำบาดาล (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า น้ำบาดาลมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ร้อยละ 76.10 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคุณภาพน้ำบาดาลอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ร้อยละ 64.00 คิดเป็นสถานการณ์ที่ดีขึ้น ร้อยละ 18.91 อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นท้าทายที่ต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการป้องกันการลักลอบหรือการกำจัดขยะอุตสาหกรรม/ขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำให้น้ำบาดาลเสี่ยงต่อการปนเปื้อน และไม่เป็นไปตามมาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้

ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

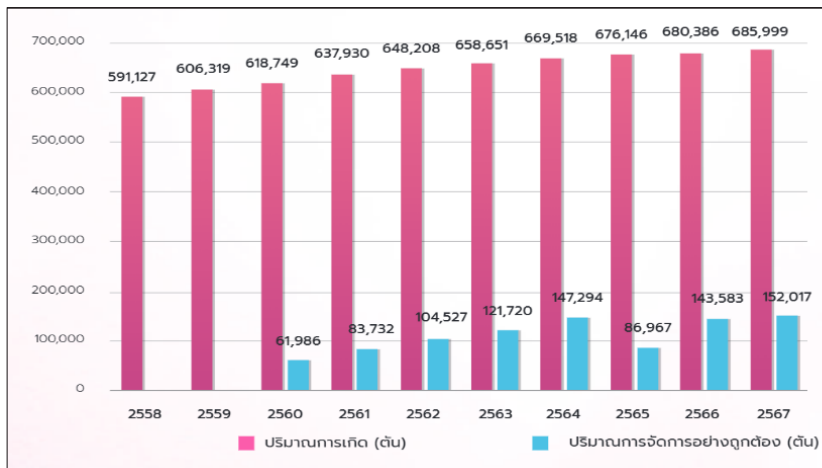
2. คุณภาพอากาศ พิจารณาจากข้อมูลปริมาณฝุ่นละออง จัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มลพิษทางอากาศในภาพรวมของประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยปริมาณฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่าเฉลี่ยรายปีทั้งประเทศ 24 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (ค่ามาตรฐานไม่เกิน 37.5 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) มีสถานการณ์ที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.69 จากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) และฝุ่นละออง PM₁₀ มีค่าเฉลี่ยรายปีทั้งประเทศ 44 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (ค่ามาตรฐานไม่เกิน 120 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) มีสถานการณ์ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 4.34 จากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) อย่างไรก็ตาม ความท้าทายที่สำคัญในการทำให้คุณภาพอากาศอยู่ในระดับมาตรฐาน คือ การสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการควบคุมและงดเผาในที่โล่งทุกชนิด

ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

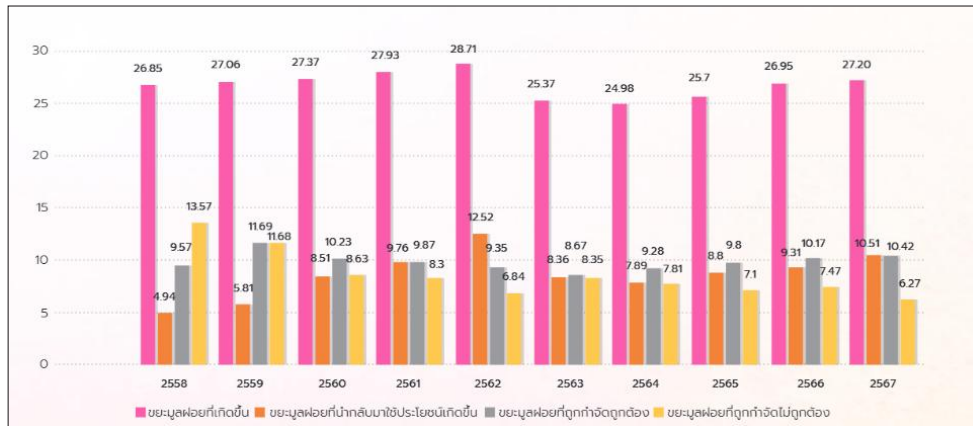
3. การกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียและสารอันตราย สะท้อนจาก

3.1 ความสามารถในการจัดเก็บขยะมูลฝอย จัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่ามีปริมาณขยะมูลฝอย 27.20 ล้านตัน หรือประมาณ 74,529 ตัน/วัน มีสถานการณ์แยลงคิดเป็นร้อยละ 0.93 จากสถานการณ์ปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีปริมาณอยู่ที่ 26.95 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม มีปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น อยู่ที่ 10.42 ล้านตัน (ร้อยละ 38 ของปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด) ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างไม่ถูกต้อง เนื่องจากความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่ผลักดันให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ยังมีประเด็นท้าทาย อาทิ การคัดแยกขยะที่ขาดประสิทธิภาพจากการไม่มีเครื่องมือกำจัดขยะอย่างถูกวิธี และการไม่มีกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ประชาชนคัดแยกขยะ

ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

3.2 ความสามารถในการจัดเก็บของเสียอันตราย จัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่ามีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้น 685,999 ตัน และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2566) ที่มีปริมาณ 680,386 ตัน คิดเป็นสถานการณ์แยลงร้อยละ 0.83 โดยส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 445,899 ตัน (ร้อยละ 65) และของเสียอันตรายประเภทอื่น ๆ เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ภาชนะบรรจุสารเคมี กระจกสเปร์ย์ 240,100 ตัน (ร้อยละ 35) ทั้งนี้ ของเสียอันตรายจากชุมชนเก็บรวบรวมได้ 154,723 ตัน โดยเข้าสู่ระบบการจัดการอย่างถูกต้อง 152,017 ตัน (ร้อยละ 98.25) ซึ่งแบ่งเป็นการนำไปใช้ประโยชน์ 104,913 ตัน และกำจัด 47,104 ตัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณที่เกิดขึ้น มีของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการถูกต้องเพียงร้อยละ 22.16 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.06 จากสถานการณ์ปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2566) แต่ยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 35 ตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565 - 2570) โดยยังมีประเด็นท้าทายที่สำคัญ อาทิ การรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนจากแหล่งกำเนิดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และการร่วมกันรับผิดชอบการจัดการของเสียอันตราย ทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกขยะของชุมชน การสนับสนุนภาคเอกชน ถอดแยก E-waste ที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม และการพัฒนากฎระเบียบให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการบริหารจัดการที่ชัดเจน

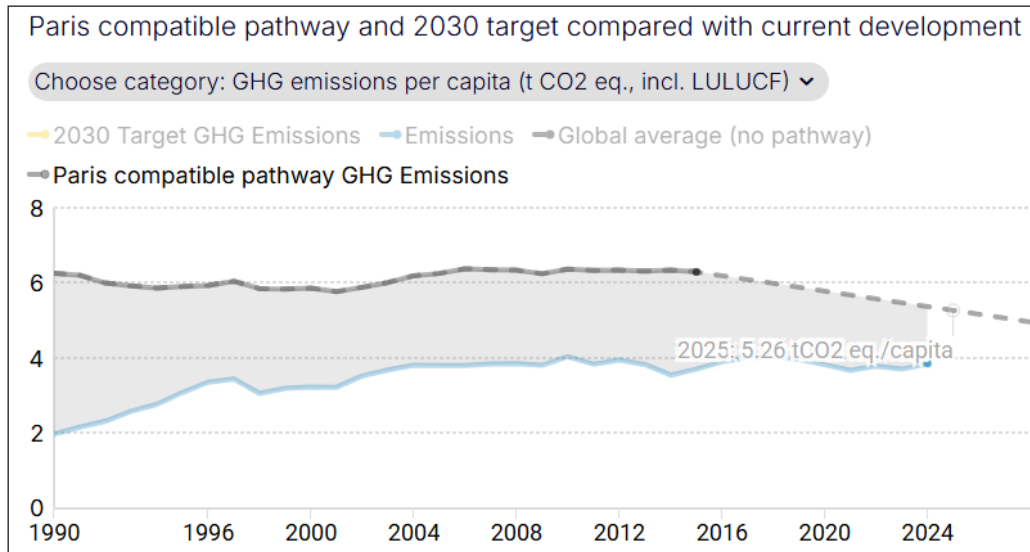
ที่มาของข้อมูล : กรมควบคุมมลพิษ

เป้าหมายที่ 3 : การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ พิจารณาจาก				
1. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 5.37 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 5.26 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร	ลดลง 0.11 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร	ดีขึ้น ร้อยละ: 2.05 😊
2. ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากร*	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) 64.97 กิโลจูลต่อหัวประชากร	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 64.27 กิโลจูลต่อหัวประชากร	ลดลง 0.70 กิโลจูลต่อหัวประชากร	ดีขึ้น ร้อยละ: 1.07 😊
3. ร้อยละของส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศ	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ร้อยละ 20.36	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 22.54	เพิ่มขึ้น 2.18	ดีขึ้น ร้อยละ: 10.71 😊

หมายเหตุ : *หากค่าเพิ่มขึ้นแสดงถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้น

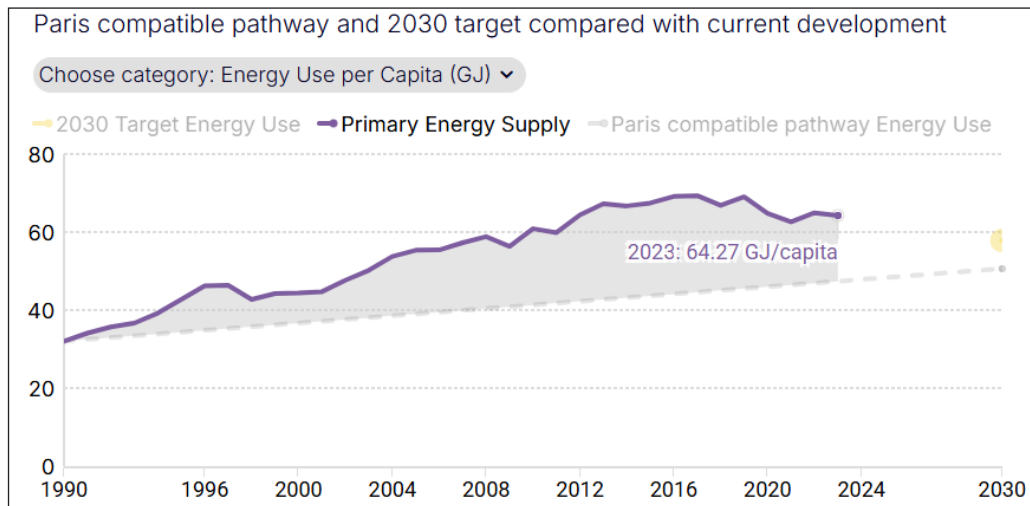
เป้าหมายที่ 3 : การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สะท้อนจากปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ พิจารณาจาก 3 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย ดัชนีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Performance Index) ซึ่งเป็นดัชนีที่สะท้อนประสิทธิภาพของแต่ละประเทศในการรักษาสิ่งแวดล้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มีการจัดเก็บทุก 2 ปี จัดทำโดยองค์กรพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรของประเทศเยอรมัน (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 24 ของโลก ลดลง 1 อันดับ จากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ซึ่งถูกจัดอยู่ในอันดับ 25 พิจารณาจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า มีค่าอยู่ที่ 5.26 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่มีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอยู่ที่ 5.37 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร แสดงถึงสถานการณ์ดีขึ้น ร้อยละ 2.05

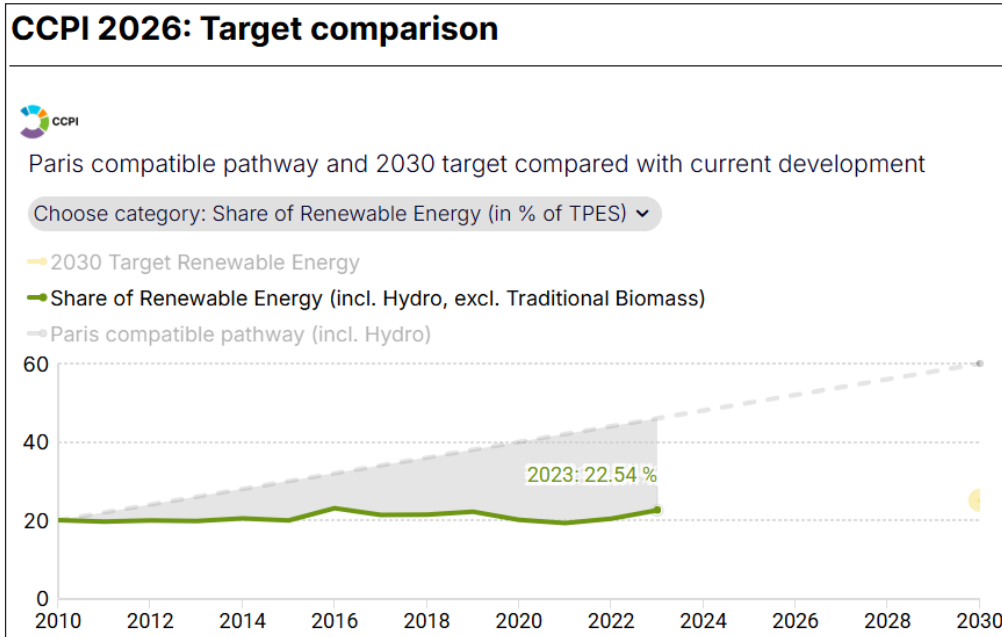
ที่มาของข้อมูล : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวประชากรของไทย, <https://ccpi.org/country/tha/>

2. ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากร สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า มีค่าอยู่ที่ 64.27 กิโลจูลต่อหัวประชากร ลดลงจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่มีปริมาณการใช้พลังงานอยู่ที่ 64.97 กิโลจูลต่อหัวประชากร แสดงถึงสถานการณ์ดีขึ้น ร้อยละ 1.07 โดยมีสาเหตุมาจากการชะลอตัวของการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความต้องการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมลดลง ประกอบกับการดำเนินนโยบายและมาตรการของภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งมีส่วนทำให้ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากรปรับตัวลดลงในช่วงเวลาดังกล่าว

ที่มาของข้อมูล : ปริมาณการใช้พลังงานต่อหัวประชากร, <https://ccpi.org/country/tha/>

3. ร้อยละของส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศ สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) พบว่า มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 22.54 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่มีส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศอยู่ที่ร้อยละ 20.36 แสดงถึงสถานการณ์ดีขึ้น ร้อยละ 10.71 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียน และมาตรการสนับสนุนการลงทุนในโครงการพลังงานสะอาด ส่งผลให้เกิดการผลักดันการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ที่มาของข้อมูล : ร้อยละของส่วนแบ่งการใช้พลังงานหมุนเวียน
ต่อโครงสร้างการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศ, <https://ccpi.org/country/tha/>

**เป้าหมายที่ 4 : การยกระดับกระบวนการกำกับเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล**

การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก

ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยเฉพาะ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม อันดับ 1 ของประเทศไทย*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย อันดับ 293	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย อันดับ 250	ลดลง 43 อันดับ	ดีขึ้น ร้อยละ 14.68 😊
ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยเฉพาะ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม อันดับ 2 ของประเทศไทย*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มอันดับ 401 - 450 พิจารณาจาก อันดับกลาง 426	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มอันดับ 401 - 450 พิจารณาจาก อันดับกลาง 426	คงเดิม	คงเดิม 😐
สมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 291,622 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 300,369 คน	เพิ่มขึ้น 8,747 คน	ดีขึ้น ร้อยละ 3.00 😊
จำนวนองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม นอกภาครัฐ (NGOs)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 309 องค์กร	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) 324 องค์กร	เพิ่มขึ้น 15 อันดับ	ดีขึ้น ร้อยละ 4.85 😊

หมายเหตุ : *หากค่าเพิ่มขึ้นแสดงถึงสถานการณ์ที่แย่ลง

เป้าหมายที่ 4 : การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล สะท้อนจากการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก 2 มิติ คือ

มิติที่ 1 คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมให้มีความก้าวหน้า ซึ่งจะช่วยยกระดับกระบวนการทัศน์และกำหนดอนาคตของประเทศผ่านการใช้องค์ความรู้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เป็นพื้นฐานที่ในการตัดสินใจและออกนโยบายของรัฐบาล อีกทั้งยังช่วยเพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีคุณภาพและมีทักษะการค้นคว้าในระบบการศึกษา อันจะมีผลต่อการสร้างประชากรที่ตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม พิจารณาจากผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก เฉพาะสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม จัดทำโดย QS World University Ranking (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม โดยมหาวิทยาลัยที่ครองอันดับ 1 ของประเทศไทย ถูกจัดอยู่ในอันดับ 250 ซึ่งมีอันดับขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) จากที่เคยอยู่ในอันดับ 293 แสดงถึงสถานการณ์ดีขึ้น ร้อยละ 14.68 ในขณะที่มหาวิทยาลัยที่ครองอันดับ 2 ของประเทศไทย อยู่ในกลุ่มอันดับ 451 – 500 โดยพิจารณาอันดับกลางอยู่ที่ 426 ซึ่งยังอยู่ในระดับเดียวกันกับปีก่อนหน้า สะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยยังคงรักษาระดับมาตรฐานด้านการศึกษาไว้คงเดิม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมของประเทศในภาพรวมต่อไป

มิติที่ 2 การมีส่วนร่วมในกระบวนการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องบ่งชี้ว่ารัฐบาลและองค์กรนอกภาครัฐ (NGOs) สามารถสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการลงมือรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยปรับกระบวนการทัศน์และกำหนดอนาคตของประเทศผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในเครือข่ายและปลูกฝังประชาชนผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมในกระบวนการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากจำนวนสะสมของสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) รวบรวมโดยกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (ข้อมูล พ.ศ. 2568) มีจำนวนรวมสะสม 300,369 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่มีจำนวนสะสม 291,622 คน คิดเป็นสถานการณ์ดีขึ้นร้อยละ 3.00 และจำนวนองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมนอกภาครัฐ (NGOs) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) ที่มีจำนวน 324 องค์กร ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่มีจำนวน 309 องค์กร คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.85 เมื่อพิจารณาภาพรวมการดำเนินการที่ผ่านมาทั้ง 2 มิติ การยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อกำหนดอนาคตของประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีทิศทางดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการภาครัฐดีขึ้น แต่ต้องให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เป้าหมาย	ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส	ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ
สถานการณ์ปัจจุบัน	การดำเนินการของภาครัฐมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็วและโปร่งใส พิจารณาจากดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ประเทศไทยมีค่าคะแนน แย่ลง อยู่ที่ 0.25 คะแนน ใน พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)	การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของภาครัฐ พิจารณาจากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) ที่จัดประเมินทุก 2 ปี ประเทศไทย มีการปรับตัว ดีขึ้น จากอันดับ 55 ใน พ.ศ. 2565 สู่อันดับที่ 52 ใน พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)	การควบคุมปัญหาทุจริต ประพฤติมิชอบ และความโปร่งใสของภาครัฐ พิจารณาจากดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ด้านการควบคุมปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเทศไทยมีค่าคะแนน แย่ลง อยู่ที่ -0.53 คะแนน ใน พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)	การบังคับใช้กฎหมายและการอำนวยความสะดวกยุติธรรม พิจารณาจากดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ด้านหลักนิติธรรม ประเทศไทยมีค่าคะแนน แย่ลง อยู่ที่ -0.22 คะแนน ใน พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาโดยตรง

- 20 การพัฒนาระบบราชการ
- 21 การพัฒนาระบบราชการ
- 22 การพัฒนาระบบราชการ
- 23 การพัฒนาระบบราชการ

การถ่ายระดับเป้าหมาย การพัฒนาเชิงสนับสนุน

- 01 ความมั่นคง
- 02 การเมือง
- 03 เศรษฐกิจ
- 04 การศึกษา
- 05 การสาธารณสุข
- 07 การต่างประเทศ
- 08 การต่างประเทศ
- 10 การต่างประเทศ
- 11 การต่างประเทศ
- 12 การต่างประเทศ
- 18 การต่างประเทศ

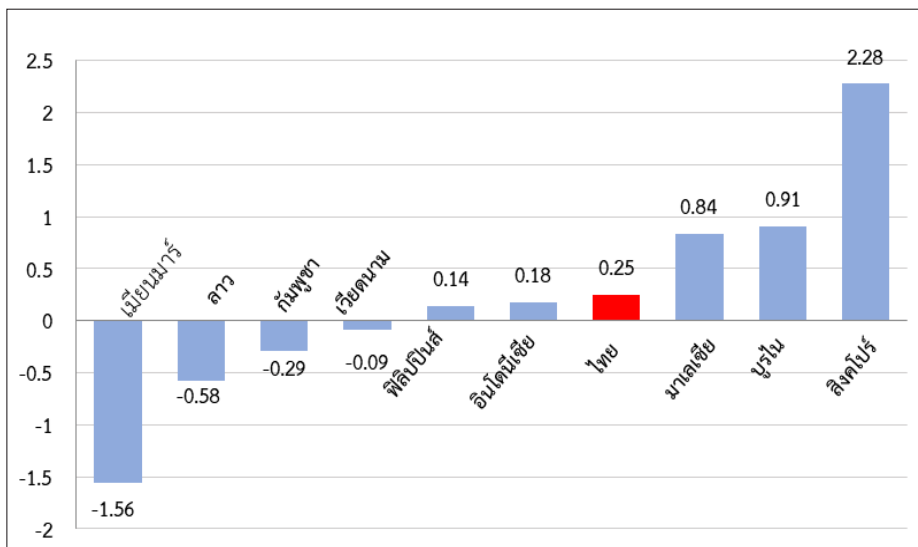
การดำเนินการของยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ. 2568 พบว่า ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส**แย่ลง** จากผลการประเมินด้านประสิทธิภาพของภาครัฐภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกที่มีคะแนน 0.25 คะแนน แย่ลงจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนน 0.31 คะแนน ขณะที่ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง**มากขึ้น** จากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) ที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 52 ดีขึ้น 3 อันดับจากปีก่อนหน้า และผลสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่มีคะแนนความพร้อมอยู่ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) ที่ร้อยละ 54.42 ดีขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 24.74 อย่างไรก็ตาม การควบคุมปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ**แย่ลง** จากผลการประเมินด้านการควบคุมปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกที่มีคะแนน -0.53 คะแนน แย่ลงจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนน -0.44 คะแนน นอกจากนี้ กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ**แย่ลง** จากผลการประเมินด้านหลักนิติธรรมภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ที่มีคะแนน -0.22 คะแนน แย่ลงจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนน -0.20 คะแนน โดยมีรายละเอียดสถานการณ์การพัฒนาของแต่ละเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ พิจารณาจาก				
ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Effectiveness)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.31 คะแนน (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.25 คะแนน	ลดลง 0.06 คะแนน	แยลง ร้อยละ 19.35 ☹️

หมายเหตุ : **สถานการณ์ พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2567

เป้าหมายที่ 1 : ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส สะท้อนจากระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ โดยพิจารณาจากผลการประเมินด้านประสิทธิผลของภาครัฐภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ของธนาคารโลก สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน 0.25 คะแนน ลดลงจากปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนน 0.31 คะแนน หรือคิดเป็นการปรับตัวแยลงขึ้นร้อยละ 19.35 เป็นผลมาจากการดำเนินงานของภาครัฐในการจัดบริการสาธารณะและกิจสาธารณะที่มีประสิทธิภาพให้กับประชาชน รวมทั้งงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้นในการให้บริการประชาชน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 4 รองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย ตามลำดับ

ประสิทธิผลภาครัฐ (Government Effectiveness) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)

ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ธนาคารโลก
หมายเหตุ : ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก มีคะแนนตั้งแต่ -2.5 ถึง 2.5

เป้าหมายที่ 2 : ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ พิจารณาจาก				
ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) (จัดทำทุก 2 ปี)	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) อันดับที่ 55	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 52	ดีขึ้น 3 อันดับ	ดีขึ้นร้อยละ 5.45 😊
ผลสำรวจระดับความพร้อมการ พัฒนารัฐบาลดิจิทัล - ภาพรวมระดับกรมหรือเทียบเท่า - ระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) - ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) - ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) - ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) - ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) (จำนวนผู้ตอบ 287) ร้อยละ 5.52 ร้อยละ 17.77 ร้อยละ 51.57 ร้อยละ 24.74 -	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) (จำนวนผู้ตอบ 295) ร้อยละ 4.45 ร้อยละ 9.49 ร้อยละ 20.04 ร้อยละ 54.24 -	ลดลง 1.17 ลดลง 8.28 ลดลง 7.23 เพิ่มขึ้น 29.50 -	ดีขึ้น ร้อยละ 19.76 😊 ดีขึ้น ร้อยละ 0.47 😊 ดีขึ้น ร้อยละ 38.86 😊 ดีขึ้น ร้อยละ 119.73 😊 -
ภาพรวมคะแนนของ คณะกรรมการผู้บริหารเทคโนโลยี สารสนเทศระดับสูงระดับจังหวัด - ภาพรวมระดับกรมหรือเทียบเท่า - ระดับ 1 (ระดับขั้นริเริ่ม) - ระดับ 2 (ระดับขั้นต้น) - ระดับ 3 (ระดับขั้นกลาง) - ระดับ 4 (ระดับขั้นสูง) - ระดับ 5 (ระดับขั้นสูงสุด)	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) (จำนวนผู้ตอบ 76) ร้อยละ 2.63 ร้อยละ 40.79 ร้อยละ 52.63 ร้อยละ 3.95 -	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) (จำนวนผู้ตอบ 76) - ร้อยละ 9.21 ร้อยละ 53.95 ร้อยละ 36.84 -	ลดลง 2.63 ลดลง 31.58 เพิ่มขึ้น 1.32 เพิ่มขึ้น 32.89 -	ดีขึ้น ร้อยละ 100 😊 ดีขึ้น ร้อยละ 77.42 😊 แย่ลง ร้อยละ 2.51 😞 ดีขึ้น ร้อยละ 832.66 😊 -

เป้าหมายที่ 2 : ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สะท้อนจากประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ พิจารณาจากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) จัดทำโดยองค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ซึ่งจัดการประเมินผลทุก 2 ปี สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 52 จาก 193 ประเทศ อันดับดีขึ้นจาก พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2565) ที่อยู่อันดับ 55 สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 5.45 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 2 เป็นรองเพียงแค่ประเทศสิงคโปร์เท่านั้น นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จัดทำโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าจากหน่วยงานที่ตอบแบบสำรวจทั้งสิ้นจำนวน 295 หน่วยงาน มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมๆ ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) เพิ่มขึ้น โดยมีภาพรวมอยู่ที่ ร้อยละ 54.24 โดยด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ที่มีความโดดเด่นมากที่สุด และด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัลที่มีความโดดเด่นน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าภาพรวมความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ แต่ยังคงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐให้มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ในส่วน of หน่วยงานระดับจังหวัดจำนวน 76 หน่วยงาน มีสัดส่วนหน่วยงานที่มีความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ในระดับที่ 4 (ระดับขั้นสูง) และระดับที่ 3 (ระดับขั้นกลาง) เพิ่มขึ้น โดยมีภาพรวมอยู่ที่ ร้อยละ 36.84 และ 53.95 ตามลำดับ ซึ่งด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ มีความโดดเด่นมากที่สุด ขณะที่ด้านกระบวนการ

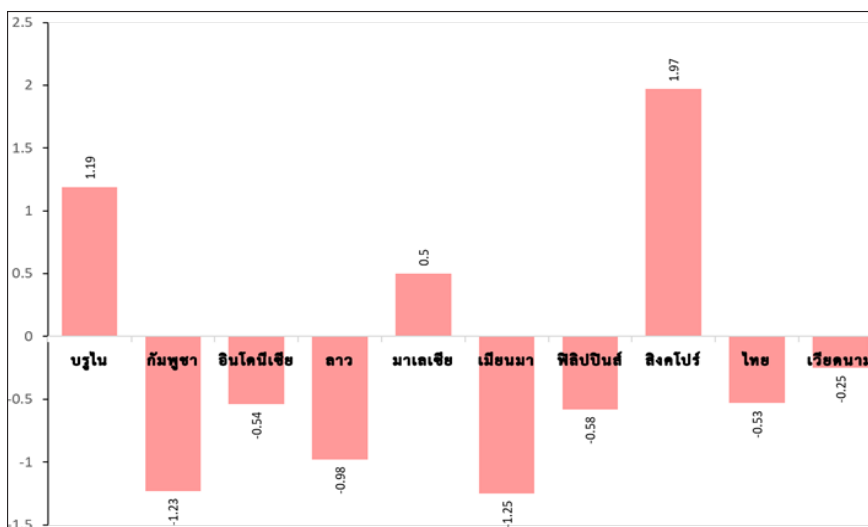
พัฒนาด้วยข้อมูล มีความโดดเด่นน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าภาพรวมความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานระดับจังหวัดมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ แต่ยังคงควรให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้มีการบูรณาการข้อมูลลดความซ้ำซ้อน และเกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้

เป้าหมายที่ 3 : ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤตินิยมชอบ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤตินิยมชอบ พิจารณาจาก				
ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ด้านการควบคุมปัญหาทุจริต และประพฤตินิยมชอบ (Control of Corruption)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) -0.44 คะแนน (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) -0.53 คะแนน	ลดลง 0.09 คะแนน	แย่ง ร้อยละ 20.45 😞

หมายเหตุ : **สถานการณ์ พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกด้านการควบคุมปัญหาทุจริตและประพฤตินิยมชอบ มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้บนนี้ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2567

เป้าหมายที่ 3 : ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤตินิยมชอบ สะท้อนจากระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤตินิยมชอบ ผลการประเมินด้านการควบคุมปัญหาทุจริตและประพฤตินิยมชอบ ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) จัดทำโดยธนาคารโลก สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน -0.53 คะแนน และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนน -0.44 คะแนน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาที่แย่ง โดยลดลงจากปีก่อนหน้า 0.09 คะแนน หรือคิดเป็นการปรับตัวแย่งร้อยละ 20.45 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 5 ซึ่งรองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย และเวียดนาม ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นความสามารถของภาครัฐลดลงในการควบคุมไม่ให้มีการใช้อำนาจรัฐเพื่อสร้างผลประโยชน์ส่วนตัวผ่านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบ

การควบคุมปัญหาทุจริตและประพฤตินิยมชอบ (Control of Corruption) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)

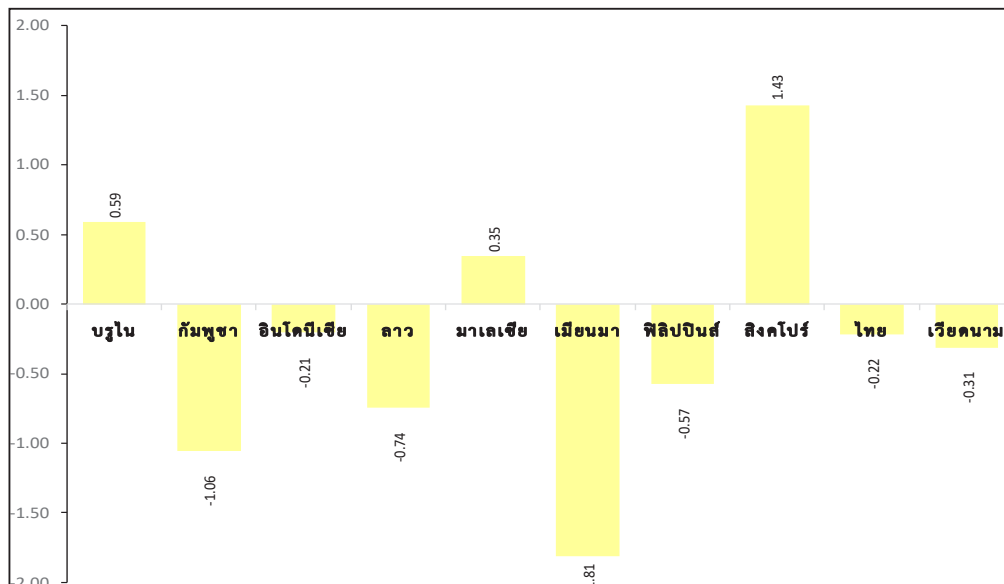
ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ธนาคารโลก

เป้าหมายที่ 4 : กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ				
ตัวชี้วัด	สถานการณ์ ปีก่อนหน้า	สถานการณ์ พ.ศ. 2568	เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์การพัฒนา (ร้อยละ)
ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม พิจารณาจาก				
ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ด้านหลักนิติธรรม (Rule of Law)	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) -0.20 คะแนน (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) -0.22 คะแนน	ลดลง 0.02 คะแนน	แย่ง ร้อยละ 10.00 ☹️

หมายเหตุ : **สถานการณ์ พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกด้านหลักนิติธรรม มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้นๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2567

เป้าหมายที่ 4 : กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ สะท้อนจากความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยพิจารณาจากผลการประเมินด้านหลักนิติธรรมที่คุณภาพของการบังคับใช้กฎหมาย ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) จัดทำโดยธนาคารโลก สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน -0.22 คะแนน และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีคะแนน -0.20 คะแนน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาที่**แย่ง** โดยลดลงจากปีก่อนหน้า 0.02 คะแนน หรือคิดเป็นการปรับตัวแย่งร้อยละ 10.00 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 5 รองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย และอินโดนีเซียตามลำดับ สะท้อนให้เห็นการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประชาชนมีความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมลดลง

หลักนิติธรรม (Rule of Law) สถานการณ์ พ.ศ. 2568 (ข้อมูล พ.ศ. 2567)

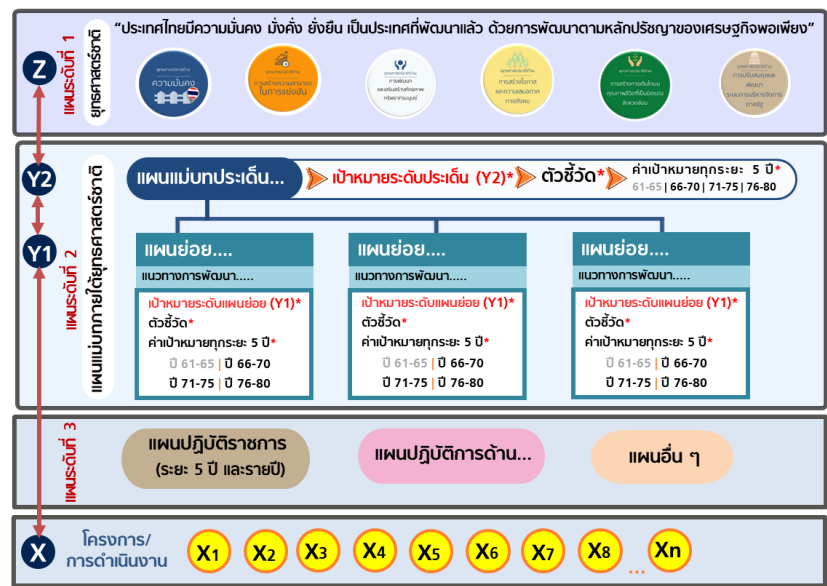
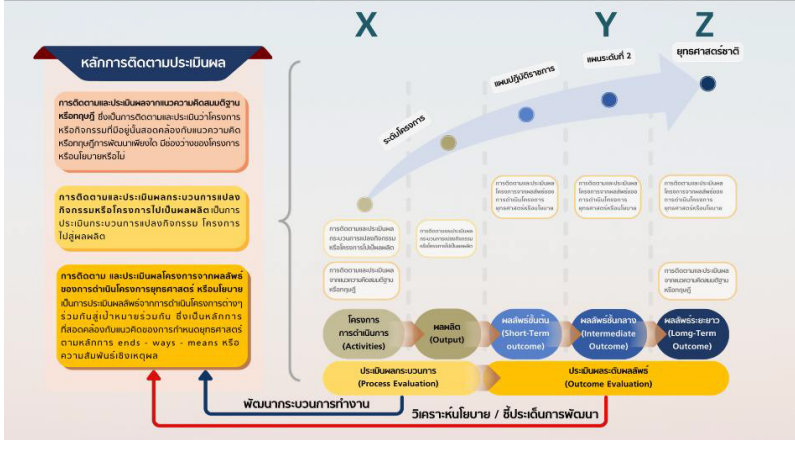
ที่มาของข้อมูล : รายงานดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก ธนาคารโลก

ผลการดำเนินการตามแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

หลักการการประเมินแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการฉายภาพให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ผ่านสถานการณ์การพัฒนาตาม 23 ประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งเป็นแผนระดับที่ 2 ที่มีการถ่ายระดับเป้าหมายโดยตรงจากยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 37 เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) และ 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ที่ทุกหน่วยงานของรัฐได้มีการแปลงเป้าหมายการพัฒนาของแผนแม่บทฯ ไปสู่การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของหน่วยงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่สอดคล้องกับทั้งภารกิจของหน่วยงานและกับทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างบูรณาการ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรมได้ต่อไป

รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ดำเนินการตามหลักการของความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship: XYZ) ในการประเมินผลการดำเนินโครงการ/การดำเนินงานต่าง ๆ ของทุกหน่วยงานของรัฐ (ผลผลิต) ในการมีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1) (ผลลัพธ์ขั้นต้น) และเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) (ผลลัพธ์ขั้นกลาง) ตลอดจนการบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ (Z) (ผลลัพธ์สุดท้าย)

เป้าหมาย*
คือ ผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการบรรลุ

ค่าเป้าหมาย*
คือ ค่าของผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการบรรลุในเชิงปริมาณ ในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี

ตัวชี้วัด*
คือ สิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย

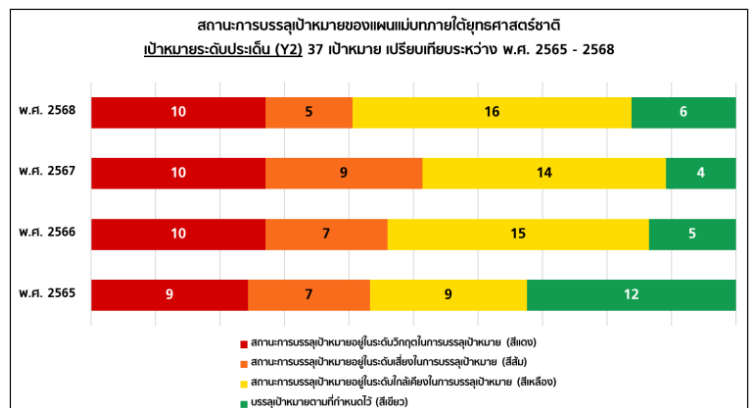
หมายเหตุ: * ถูกกำหนดไว้แล้ว

สรุปผลการดำเนินการตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สรุปผลการประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สรุปสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2)

สำนักงานฯ ได้ประเมินสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นปีที่ 3 ในห่วงที่ 2 ของยุทธศาสตร์ชาติ ผ่านข้อมูลสถิติ สถานการณ์ งานวิจัย และดัชนีชี้วัดที่จัดทำขึ้นจากหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการดำเนินงาน/โครงการของหน่วยงานของรัฐที่ถูกนำเข้าสู่ระบบ eMENSUR ณ สิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2568 จำนวน 240,439 โครงการ พบว่า พ.ศ. 2568 มีเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ (Y2) ที่มีสถานะบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว) รวมจำนวน 6 เป้าหมาย¹ คิดเป็นร้อยละ 16.22 ของจำนวนเป้าหมายระดับประเด็น โดยยังคงมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย จำนวน 31 เป้าหมาย ซึ่งเป็นเป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง) จำนวน 16 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 43.24 เป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม) จำนวน 5 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 13.51 และเป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง) จำนวน 10 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 27.03 โดยมีรายละเอียดสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับประเด็น (Y2) ปรากฏตามภาคผนวก ข

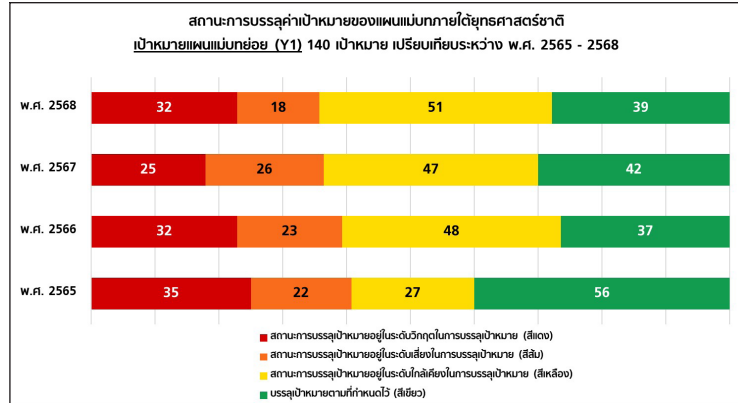

หมายเหตุ : พ.ศ. 2565 เป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติในปีสุดท้ายของห่วง 5 ปีแรก
ของแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2560 - 2580) (ฉบับเดิม)
พ.ศ. 2566 - 2568 เป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติของแผนแม่บทฯ
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

¹ มี 2 เป้าหมายเดิมจากรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ประจำปี พ.ศ. 2567 ได้แก่ 060003 และ 090002 ที่ยังคงสถานะการบรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) และ 4 เป้าหมายใหม่ ได้แก่ 020001 120002 160001 และ 170001 ที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายปรับสถานะเป็นบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)

สรุปสถานการณ์บรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

ใน พ.ศ. 2568 การดำเนินการในระดับเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) รวม 140 เป้าหมาย พบว่า มีเป้าหมายแผนแม่บทย่อยที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว) จำนวน 39 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 27.86 ของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด ซึ่งเมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2567 ที่มีเป้าหมายแผนแม่บทย่อยที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้จำนวน 42 เป้าหมาย คิดเป็นปรับตัวแย่งร้อยละ 7.14 ขณะที่เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 101 เป้าหมายยังคงมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย หรือคิดเป็นร้อยละ 72.14 ของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด ประกอบด้วย เป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง) จำนวน 51 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 36.42 เป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม) จำนวน 18 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 12.86 และเป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง) จำนวน 32 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 22.86 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) มีการยกเลิกเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 6 เป้าหมาย และเพิ่มเติมเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ใหม่ จำนวน 6 เป้าหมาย ทำให้ยังคงมี 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย รวมถึงได้มีการปรับปรุงข้อมูลตัวชี้วัดในบางเป้าหมายแผนแม่บทย่อย นอกจากนี้ ยังได้มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียงในบางเป้าหมายแผนแม่บทย่อยที่ตัวชี้วัดไม่มีการจัดเก็บ และมีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้ค่าสถานะการบรรลุเป้าหมายของปีที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 โดยมีรายละเอียดสถานการณ์บรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ปรากฏตามภาคผนวก ข

หมายเหตุ : พ.ศ. 2565 เป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติในที่สุดท้ายของห่วง 5 ปีแรกของแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2560 - 2580) (ฉบับเดิม)
พ.ศ. 2566 - 2568 เป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติของแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ส่วนที่

02

การเปรียบเทียบสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ในหัวข้อที่ 1 ระหว่าง พ.ศ. 2562 – 2565 แสดงผลดังตารางนี้

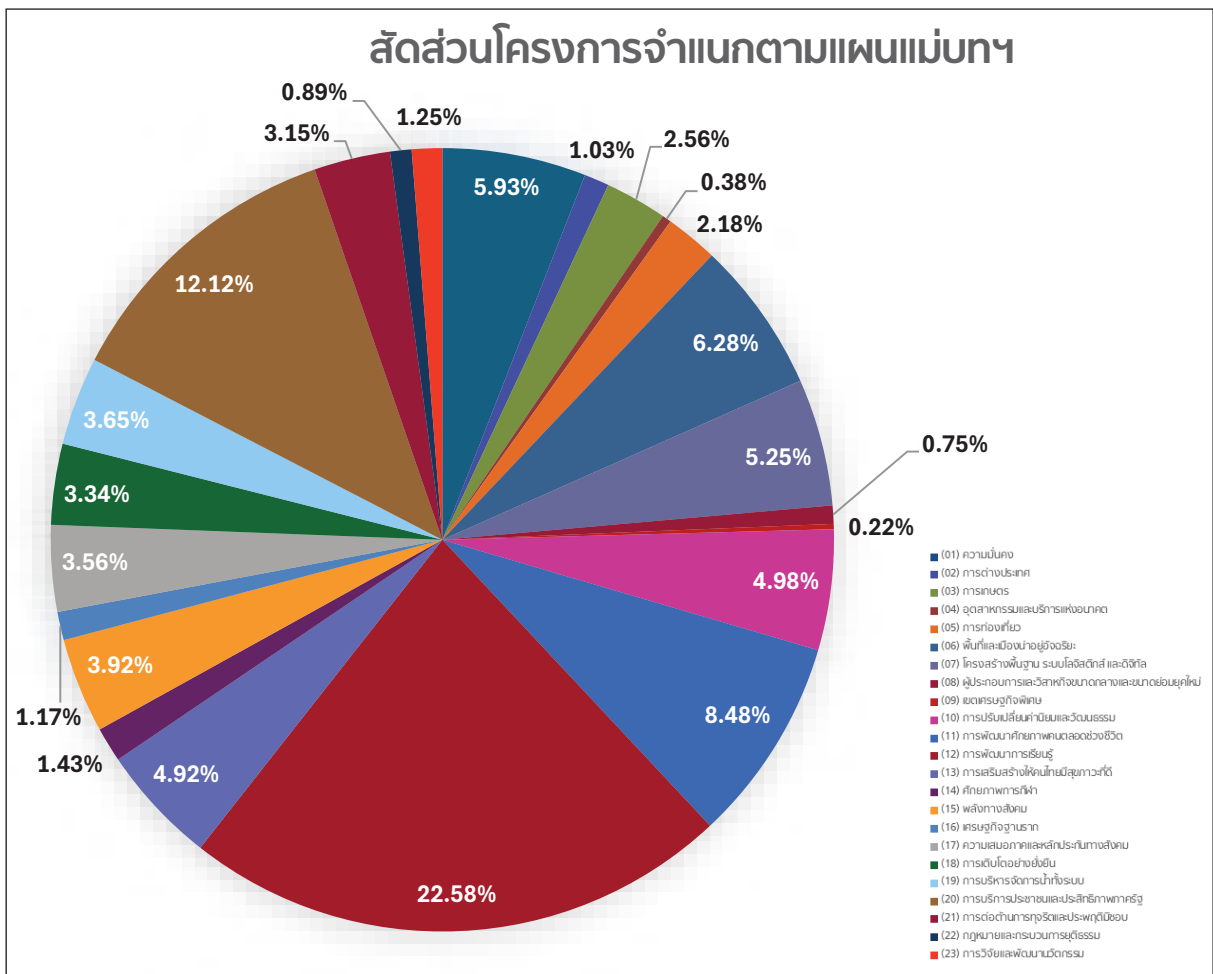
แผนแม่บท	พ.ศ.	เป้าหมายระดับแผนแม่บท ประเด็น (Y2)		เป้าหมายแผนย่อย (Y1)													
1. ความมั่นคง	พ.ศ. 2562	01001	01002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501				
	พ.ศ. 2563	01001	01002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501				
	พ.ศ. 2564	01001	01002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501				
	พ.ศ. 2565	01001	01002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501				
	2. การต่างประเทศ	พ.ศ. 2562	02001		020201	020202	020301	020401	020501								
พ.ศ. 2563		02001		020201	020202	020301	020401	020501									
พ.ศ. 2564		02001		020201	020202	020301	020401	020501									
พ.ศ. 2565		02001		020201	020202	020301	020401	020501									
3. การเกษตร		พ.ศ. 2562	03001	03002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602			
	พ.ศ. 2563	03001	03002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602				
	พ.ศ. 2564	03001	03002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602				
	พ.ศ. 2565	03001	03002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602				
	4. ดุสิตาภรณ์และ บริกรแห่งอนาคต	พ.ศ. 2562	04001	04002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602			
พ.ศ. 2563		04001	04002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602				
พ.ศ. 2564		04001	04002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602				
พ.ศ. 2565		04001	04002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602				
5. การท่องเที่ยว		พ.ศ. 2562	05001	05002	050003	050101	050102	050103	050201	050202	050301	050302	050401	050402	050501	050601	050602
	พ.ศ. 2563	05001	05002	050003	050101	050102	050103	050201	050202	050301	050302	050401	050402	050501	050601	050602	050603
	พ.ศ. 2564	05001	05002	050003	050101	050102	050103	050201	050202	050301	050302	050401	050402	050501	050601	050602	050603
	พ.ศ. 2565	05001	05002	050003	050101	050102	050103	050201	050202	050301	050302	050401	050402	050501	050601	050602	050603
	6. พื้นที่เมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ	พ.ศ. 2562	06001	06002	060003	060101	060201	060202									
พ.ศ. 2563		06001	06002	060003	060101	060201	060202										
พ.ศ. 2564		06001	06002	060003	060101	060201	060202										
พ.ศ. 2565		06001	06002	060003	060101	060201	060202										
7. โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล		พ.ศ. 2562	07001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301			
	พ.ศ. 2563	07001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301				
	พ.ศ. 2564	07001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301				
	พ.ศ. 2565	07001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301				
	8. ผู้ประกอบการและ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมยุคใหม่	พ.ศ. 2562	08001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401					
พ.ศ. 2563		08001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401						
พ.ศ. 2564		08001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401						
พ.ศ. 2565		08001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401						
9. เศรษฐกิจพิเศษ		พ.ศ. 2562	09001	09002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303					
	พ.ศ. 2563	09001	09002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303						
	พ.ศ. 2564	09001	09002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303						
	พ.ศ. 2565	09001	09002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303						
	10. การปรับเปลี่ยน ค่านิยมและวัฒนธรรม	พ.ศ. 2562	10001		100101	100201	100301										
พ.ศ. 2563		10001		100101	100201	100301											
พ.ศ. 2564		10001		100101	100201	100301											
พ.ศ. 2565		10001		100101	100201	100301											
11. การพัฒนา ศักยภาพขององค์กร ชีววิวัฒน์		พ.ศ. 2562	11001		110101	110201	110301	110401	110402	110501							
	พ.ศ. 2563	11001		110101	110201	110301	110401	110402	110501								
	พ.ศ. 2564	11001		110101	110201	110301	110401	110402	110501								
	พ.ศ. 2565	11001		110101	110201	110301	110401	110402	110501								
	12. การพัฒนาการ เรียนรู้	พ.ศ. 2562	12001	12002	120101	120201											
พ.ศ. 2563		12001	12002	120101	120201												
พ.ศ. 2564		12001	12002	120101	120201												
พ.ศ. 2565		12001	12002	120101	120201												
13. การเสริมสร้างวินัย ไทยศึกษา-หัวใจ		พ.ศ. 2562	13001		130101	130201	130301	130401	130501								
	พ.ศ. 2563	13001		130101	130201	130301	130401	130501									
	พ.ศ. 2564	13001		130101	130201	130301	130401	130501									
	พ.ศ. 2565	13001		130101	130201	130301	130401	130501									
	14. ศักยภาพการกีฬา	พ.ศ. 2562	14001		140101	140201	140301										
พ.ศ. 2563		14001		140101	140201	140301											
พ.ศ. 2564		14001		140101	140201	140301											
พ.ศ. 2565		14001		140101	140201	140301											
15. พลิกทางสังคม		พ.ศ. 2562	15001		150101	150201	150202										
	พ.ศ. 2563	15001		150101	150201	150202											
	พ.ศ. 2564	15001		150101	150201	150202											
	พ.ศ. 2565	15001		150101	150201	150202											
	16. เศรษฐกิจฐานราก	พ.ศ. 2562	16001		160101	160201	160202										
พ.ศ. 2563		16001		160101	160201	160202											
พ.ศ. 2564		16001		160101	160201	160202											
พ.ศ. 2565		16001		160101	160201	160202											
17. ความเสมอภาคและ ผลกระทบทางสังคม		พ.ศ. 2562	17001		170101	170201											
	พ.ศ. 2563	17001		170101	170201												
	พ.ศ. 2564	17001		170101	170201												
	พ.ศ. 2565	17001		170101	170201												
	18. การเติบโตอย่าง ยั่งยืน	พ.ศ. 2562	18001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501					
พ.ศ. 2563		18001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501						
พ.ศ. 2564		18001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501						
พ.ศ. 2565		18001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501						
19. การบริหารจัดการ ภาครัฐแบบ นำที่โปร่งใส		พ.ศ. 2562	19001	19002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301					
	พ.ศ. 2563	19001	19002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301						
	พ.ศ. 2564	19001	19002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301						
	พ.ศ. 2565	19001	19002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301						
	20. การบริการ ประชาชนและ ประสิทธิภาพภาครัฐ	พ.ศ. 2562	20001	20002	200003	200101	200201	200301	200302	200401	200501						
พ.ศ. 2563		20001	20002	200003	200101	200201	200301	200302	200401	200501							
พ.ศ. 2564		20001	20002	200003	200101	200201	200301	200302	200401	200501							
พ.ศ. 2565		20001	20002	200003	200101	200201	200301	200302	200401	200501							
21. การต่อต้านการ ทุจริตและประพฤติ ผิดชอบ		พ.ศ. 2562	21001		210101	210102	210201										
	พ.ศ. 2563	21001		210101	210102	210201											
	พ.ศ. 2564	21001		210101	210102	210201											
	พ.ศ. 2565	21001		210101	210102	210201											

การเปรียบเทียบสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ในหัวขั้ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2566 - 2568 แสดงผลดังตารางนี้

แผนแม่บท	พ.ศ.	เป้าหมายระดับแผนแม่บทประเด็น (Y2)	เป้าหมายตามหน่วยย่อย (Y1)																																																																																																																																																																																																																																																																																									
			010101	010102	010103	010201	010202	010203	010301	010302	010303	010401	010402	010403	010501	010502	010503	020101	020102	020103	020201	020202	020203	020301	020302	020303	020401	020402	020403	030101	030102	030103	030201	030202	030203	030301	030302	030303	030401	030402	030403	030501	030502	030503	030601	030602	030603	040101	040102	040103	040201	040202	040203	040301	040302	040303	040401	040402	040403	040501	040502	040503	040601	040602	040603	050101	050102	050103	050201	050202	050203	050301	050302	050303	050401	050402	050403	050501	050502	050503	050601	050602	050603	060101	060102	060103	060201	060202	060203	060301	060302	060303	060401	060402	060403	060501	060502	060503	070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301	070302	070303	080101	080102	080103	080201	080202	080203	080301	080302	080303	080401	080402	080403	090101	090102	090103	090201	090202	090203	090301	090302	090303	090401	090402	090403	100101	100102	100103	100201	100202	100203	100301	100302	100303	110101	110102	110103	110201	110202	110203	110301	110302	110303	110401	110402	110403	110501	110502	110503	120101	120102	120103	120201	120202	120203	130101	130102	130103	130201	130202	130203	130301	130302	130303	130401	130402	130403	130501	130502	130503	140101	140102	140103	140201	140202	140203	140301	140302	140303	150101	150102	150103	150201	150202	150203	150301	150302	150303	160101	160102	160103	160201	160202	160203	170101	170102	170103	170201	170202	170203	180101	180102	180103	180201	180202	180203	180301	180302	180303	180401	180402	180403	180501	180502	180503	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301	190302	190303	200101	200102	200103	200201	200202	200203	200301	200302	200303	200401	200402	200403	200501	200502	200503	210101	210102	210103	210201	210202	210203	210301	210302	210303	220101	220102	220103	220201	220202	220203	220301	220302	220303	220401	220402	220403	220501	220502	220503	230101	230102	230103	230201	230202	230203	230301	230302	230303	230401	230402	230403
1. ความมั่นคง	พ.ศ. 2566	010001	010101	010102	010103	010201	010202	010203	010301	010302	010303	010401	010402	010403	010501	010502	010503	010601	010602	010603	020101	020102	020103	020201	020202	020203	020301	020302	020303	020401	020402	020403	030101	030102	030103	030201	030202	030203	030301	030302	030303	030401	030402	030403	030501	030502	030503	030601	030602	030603	040101	040102	040103	040201	040202	040203	040301	040302	040303	040401	040402	040403	040501	040502	040503	040601	040602	040603	050101	050102	050103	050201	050202	050203	050301	050302	050303	050401	050402	050403	050501	050502	050503	050601	050602	050603																																																																																																																																																																																																						

- หมายเหตุ : ● สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง) ● สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม)
- สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง) ● บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)
- ☺ ☹ สถานะการณักรพัฒนาที่ต้งขึ้น/คงเดิม/แยล้งของข้อมูลสถานการณักรพัฒนา พ.ศ. 2568 (โดยใช้ข้อมูลปีล่าสุด) เทียบกับสถานการณักรของข้อมูลปีก่อนหน้าที่มี การจัดเก็บล่าสุดโดยสะท้อนจากตัวชี้วัดตามที่กำหนดในแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
- ยกเลิก** หมายถึง เป้าหมายแผนแม่บทย่อยที่มีกรยกเลิกในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) จำนวน 6 เป้าหมาย ได้แก่ 040402 090201 090202 090203 090303 และ 190203
- หมายถึง ไม่มีข้อมูลเปรียบเทียบสถานการณักรพัฒนาได้ โดยมีกรณี ดังนี้
- 030501 030502 ไม่สามารถเปรียบเทียบสถานการณักรพัฒนาได้ เนื่องจาก พ.ศ. 2568 ใช้ข้อมูลคนละฐานกับปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567)
 - 010402 ไม่สามารถเปรียบเทียบสถานการณักรพัฒนาได้ เนื่องจาก พ.ศ. 2568 เป็นปีแรกที่มีการจัดเก็บข้อมูล
 - 120002 120201 ไม่สามารถเปรียบเทียบสถานการณักรพัฒนาได้ เนื่องจาก พ.ศ. 2568 ใช้ตัวชี้วัดแตกต่างกับปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567)
 - 200101 ไม่สามารถเปรียบเทียบสถานการณักรพัฒนาได้ เนื่องจาก พ.ศ. 2567 เป็นปีแรกที่มีการจัดเก็บข้อมูล

เมื่อพิจารณาจำนวนโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บท (Y2) และเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) พบว่า ตั้งแต่มีการเปิดใช้ระบบ eMENSUR ใน พ.ศ. 2562 จนถึงสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2568 มีโครงการในระบบที่ผ่านการอนุมัติจากผู้บริหารแล้ว (M7) จำนวน 240,439 โครงการ โดยแผนแม่บทประเด็นที่มีจำนวนโครงการน้อยที่สุดสามลำดับแรกเป็นแผนแม่บทที่ถ่ายระดับเป้าหมายการพัฒนาโดยตรงจากยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ มีจำนวนโครงการเพียง 524 โครงการ (ร้อยละ 0.22) ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต มีจำนวนโครงการ 906 โครงการ (ร้อยละ 0.38) และประเด็น (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ มีจำนวนโครงการ 1,809 โครงการ (ร้อยละ 0.75)

ประเด็นแผนแม่บท ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดอย่างต่อเนื่อง คือ แผนแม่บทฯ ภายใต้ประเด็นที่ถ่ายระดับเป้าหมายการพัฒนาโดยตรงจากยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 54,285 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 22.58 โดยเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บท (Y2) 120001 คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีโครงการจำนวนทั้งสิ้น 50,981 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 21.20 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเป้าหมายดังกล่าวจะมีจำนวนโครงการมากที่สุด แต่ยังคงมีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม) และแนวโน้มสถานการณ์การพัฒนา มีทิศทางแยกลงอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่ 2 ของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในระดับ

รายเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) พบว่า เป้าหมายแผนแม่บทย่อย 120101 คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น มีจำนวนโครงการสูงถึง 47,793 โครงการ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เป้าหมายดังกล่าว **มีสถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** และมีแนวโน้ม**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้น** อย่างไรก็ตาม เป้าหมายแผนแม่บทย่อย 120201 ประเทศไทยมีระบบข้อมูลเพื่อการส่งเสริม การพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและการส่งต่อการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น มีจำนวนโครงการเพียง 6,492 โครงการ แต่กลับ**มีสถานะการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)**

สำหรับประเด็นแผนแม่บทฯ ที่มีจำนวนโครงการมากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ แผนแม่บทฯ ประเด็น (20) **การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ** ซึ่งมีโครงการรวมทั้งสิ้น 29,130 โครงการ โดยแบ่งเป็นเป้าหมาย ระดับประเด็นแผนแม่บท (Y2) 200001 บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ จำนวน 21,485 โครงการ ซึ่งมี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** และมีแนวโน้ม**สถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้น** และเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บท (Y2) 200002 ภาครัฐ มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ จำนวน 7,645 โครงการ ซึ่งแม้จะมี**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)** เช่นกัน แต่มีแนวโน้ม **สถานการณ์การพัฒนาที่แย่ลง**

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาหน่วยงานระดับกระทรวงที่มีการบันทึกข้อมูลโครงการ/การดำเนินงานในระบบ eMENSCR มากที่สุด พบว่า **กระทรวงมหาดไทย** เป็นหน่วยงานที่นำเข้าข้อมูลโครงการ/การดำเนินงานในระบบมากที่สุด จำนวน 97,335 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 40.48 ของโครงการที่ผ่านการอนุมัติแล้วทั้งหมดในระบบ โดยโครงการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทฯ ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 15,296 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 15.72 ของโครงการทั้งหมดของกระทรวงมหาดไทยที่ได้รับการอนุมัติแล้ว (M7) ในระบบ

ทั้งนี้ จากโครงการทั้งหมดในระบบ eMENSCR จำนวน 240,439 โครงการ พบว่า เป็นโครงการเพื่อขับเคลื่อน การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 309 โครงการ ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ และหน่วยงานรับผิดชอบได้ปรับปรุงรายละเอียดข้อเสนอโครงการ และนำเข้าสู่ระบบเพื่อรายงานความก้าวหน้าแล้ว จำนวน 258 โครงการ

เมื่อพิจารณาตามประเด็นแผนแม่บทฯ พบว่า ประเด็นที่มีจำนวนโครงการสำคัญน้อยที่สุดสามลำดับ ได้แก่ ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ซึ่งไม่มีโครงการสำคัญ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ และประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งมีโครงการสำคัญเพียงประเด็นละ 2 โครงการ ในขณะที่ประเด็นแผนแม่บทฯ ที่มีจำนวนโครงการสำคัญมากที่สุดสามลำดับ ได้แก่ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน จำนวน 54 โครงการ รองลงมา คือ ประเด็น (05) การท่องเที่ยว จำนวน 35 โครงการ และประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี จำนวน 24 โครงการ ทั้งนี้ รายละเอียดจำนวนโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บท (Y2) จำนวน 37 เป้าหมาย และเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 140 เป้าหมาย สามารถสรุปได้ ดังนี้

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายระดับแผนแม่บทประเด็น (Y2)		เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)																						
	010001	010002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501													
1. ความมั่นคง	8,840	5,429				5,590	1,370	292	4,439	953	156	421	128	241	679										
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 14,269 โครงการ																									
2. การต่างประเทศ	2,476					536	510	382	397	223															
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 2,476 โครงการ																									
3. เกษตร	1,949	4,197				929	1,694	353	273	19	822	158	1,001	734	163										
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 6,146 โครงการ																									
4. อุตสาหกรรมและบริการเพื่ออนาคต	498	408				122	153	162	59	47	23	90	6	87	157										
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 906 โครงการ																									
5. การท่องเที่ยว	756	2,396	2,078			2,270	824	32	549	15	107	6	30	55	12	424	148	507	251						
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 5,230 โครงการ																									
6. พื้นที่และเมืองนำอยู่อย่างริเริ่ม	12,139	2,867	82			13,070	155	1,889																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 15,088 โครงการ																									
7. โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	12,627					1,480	1,090	66	7,235	981	97	334	922	63	359										
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 12,627 โครงการ																									
8. ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	1,809					331	312	50	22	97	207	262	528												
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 1,809 โครงการ																									
9. เขตเศรษฐกิจพิเศษ	226	298				137	184	22	12	52	91														
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 524 โครงการ																									
10. การปรับเปลี่ยนค่าเฉลี่ยและวัฒนธรรม	11,970					11,657	56	257																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 11,970 โครงการ																									
11. การพัฒนาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน	20,379					3,502	1,016	11,952	3,009	213	687														
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 20,379 โครงการ																									
12. การพัฒนาการวิจัย	50,981	3,304				47,793	6,492																		
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 54,285 โครงการ																									
13. การเสริมสร้างสังคมไทยยุคก้าวหน้า	11,832					987	298	7,865	2,330	352															
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 11,832 โครงการ																									
14. ศักยภาพการกีฬา	3,446					2,895	405	146																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,446 โครงการ																									
15. พลังทางสังคม	9,428					9,254	66	108																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 9,428 โครงการ																									
16. เศรษฐกิจฐานราก	2,818					1,667	741	410																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 2,818 โครงการ																									
17. ความเสมอภาคและสิทธิประกันทางสังคม	8,562					1,265	7,297																		
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 8,562 โครงการ																									
18. การเติบโตอย่างยั่งยืน	8,026					720	3,317	360	758	728	109	1,683	351												
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 8,026 โครงการ																									
19. การบริหารจัดการน้ำที่ชุมชน	3,479	3,626	1,672			2,354	743	171	1,531	2,269	1709														
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 8,777 โครงการ																									
20. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	21,485	7,645				1,938	4,952	2	15	997	152	15,367	5,707												
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 29,130 โครงการ																									
21. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	7,569					4,759	2,555	255																	
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 7,569 โครงการ																									
22. กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	657	1,477				255	422	85	11	1,361															
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 2,134 โครงการ																									
23. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	2,189	819				349	143	517	164	646	958	231													
จำนวนโครงการ/การดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,008 โครงการ																									